

مکمل فہرست

عادل شیخانی

پروژه‌ی خويندنه‌وه بۆ هميان

زنجيره كتيبه‌كاني بريار «١٦»

مکتبی
فرهنگی
بهره‌مندی

عادل شیخانی

٢٠١٥

ناوى كىتىپ: مەملەكەتى ئەمىن

نووسىنى: عادل محمد شىخانى

دىزايىن: گۇفارى بىرپار

تىراژ: ۲۰۰۰ دانە

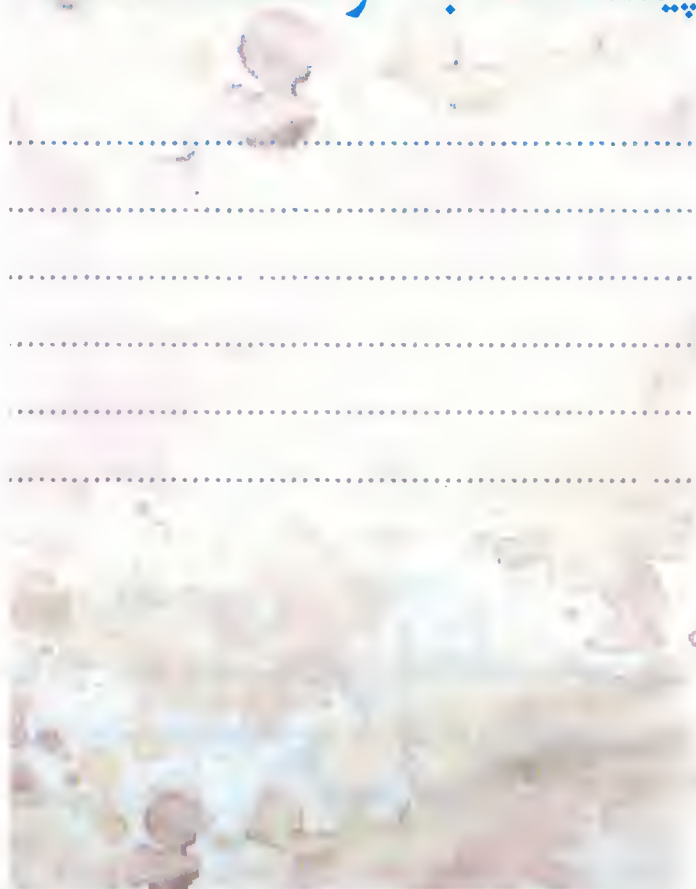
نۆبەى چاپ: يەكەم

سالى چاپ: ۲۰۱۵

لە بەرپۇدبەرايەتى گىشتى كىتبخانە گىشتىيەكان، ژمارەى سپاردنى
(۱۲۵۲)ى سالى ۲۰۱۵ى پىدراوه

مافى لە چاپدانى پارىتراوه

پیشکەشە بە تۆ

يېقىن
تىنى
مىلەت

جىھاننىڭ لە گۈل.....

دەريانىڭ لە گۈلۈ، بەھەشتىڭ لە ئەوين....

باۋەشنىڭ لە سۆز....

دەقەرلىك بۇ پەپۈلەۋ نىشتماننىڭ بۇ دىلە سېيىھان!

قوتابخانىيەكە بۇ گەيشتەن بە عىشقى حەقىقى و ئەوينى راستەقىنە!

شەھدى شىعەرى جوان و ھەستى پاكە.....

وانەى سووتان و ھەلقەرچان و نالەۋ تاسەيە!

بۇن و ەھبىرى راستگۆيىيە!

چەپەى ژوۋانى رۇح و دىدارى عومرە!

ناشانبوۋنە بە مەرۇف و ئاۋىزانبوۋنە بە رۇح!

گەرپانەۋىيە بۇ فەيتەرتى پاكە ھەلمزىنى شەنى بەھەشت

و ھاۋدەمى مەرۇفە بەھەشتىيەكان!

تىكەلبوۋنە بە ھەستە پاكە بىگەردو راستەى، كانىاۋى شىعەرەكانى

نالى و مەھۋى و سالەم كوردى و ھەموو شاعىران و سرودو درودى

ئەوينى راستەقىنە بوون!

مەملەكەتلىكە بۇ دۆزىنەۋەى خود، بۇ بىنىنى ھەموو جوانىيەكان،

بۇ ئۇخزنى دل و راحەتى رۇح!

نەگەى بىرۈى

ژووانى شەم و پەروانە، چ كەم خايەن و كور تە
ئەو كاتى لە خەو رادەبى، ئىدى ئەمەسوتى!

(كوردۇ)

تۆ ئىتر بەرامبەر بە فرمىسكەكانى من بەرپرسيارى، چونكە
من ئىتر ئاويژانى ئەوينىكم ناتوانم چركەيەك بى ئەو بژىم!!
ئىتر بوخچەى ھەموو خۆزگەو ئاواتەكانم داوتە دەستت،
من ماندووى رىگايەكى دوورم، چەندىن سالا بە دووى تۆدا
ويىلبووم!

ھىندەم چاومپروان كردى، خەرىكبوو وەكو نىرگزەكەى نالى
سۆماى چاوم سېى بىت!

ھىند مونتەزىرى بوو، ھەتا چاوى سېى بوو

نىرگز كە لەسەر يەك قەدەم دىدە جەقى بوو!

ئەوھى من دەبىينم، ھەموو كەس نايىبينىت، ئاسايە ئەگەر
بە شىتم بزانن، لە وشەكانم تىنەگەن!

من بە شوپن سىماى مرۆفەكاندا ناگەرپم، شەيداي پروكەشەكان
نيم، بە تەنيا پروخسارە جوانەكان سەرنجم پاناكىشن!!

من لەو پۆژدەو دەگەرپم كە لە ماناي مرۆف گەيشتوم،
سەيرە، خەلكىنە، خۆ ھەموو مرۆفەكان لە گل دروستكراون،
بەلام ئەو گلەى من بۆنم كرديوو چەند بۆى دەگەرپام، پىي
نەدەگەيشتم!!

بەلام من كۆلم نەدا، بروام وايە كە دەبىت ھەمىشە ويلى
شتە بەنرخەكان بين! ئەوسا بە دەستيان دەھىنين!
من لە نيو ئەم ھەموو ئاپۆراى مرۆفەدا، ھەستم بە تەنيايىو

غوربەت دەکرد، شوینیکم بۆ پشووی رۆحم دەستەدەگەوت،
دەمویت لە دەست مەرۆفەکان هەلیم!

مرۆفەکانم دەبینی تەنھا بە شوین جوانی رۆوخسارەکاندا
سەرگەردان بوون!

ئای لەو هەموو جوانییە بۆنەوەر... مەرۆف چەند
مەحرومیت!

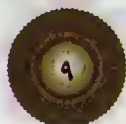
بەلام تیشکی جوانی نوری دلەکان، خەندە ی ئەفسوناوی لیوی
مرۆفە فریشتە ئاساکان، کەس لێی نەدەپرسی!

ئەو کاتە کە دەمبینی مامەلە ی مەرۆفەکان تەنھا لەگەڵ
جەستەدایە، من ویڵ و سەرگەردانی ئەو کەسە بووم کە مامەلە
لەگەڵ رۆحمدا دەکات، وەکو خۆت گوتت: ئەو کەسە ی دەست لە
رۆحم دەدات، پێش ئەوەی دەست لە جەستەم بدات!!

من سوتاوی ئەو گڕەم کە لە ناخەمەو سەری هەلداو، من
شەیدای نوورم، ئەوەی شەیدای نووربێت، دەبێت باکی سوتانی
نەبێت!

من عەودالی جوانیک نەبووم، من بە شوین کەسیکدا دەگەڕام
هەموو دونیام بۆ برازینیتەو!

چی قەدەرێکی سەیر بوو، لە یەكەم دیداردا پەراوی رۆحت
خویندەمەو، وەکو لێم بپرسی تۆ لە کامیانی، طالیبی رۆو، یا
طالیبی رۆح؟!

يەككى عاشق بە خو، يەك طالبى روو

يەككى مەجبورى بو، يەك مايلى رەنگ «مەھوى»

لە بىرتە گوت ھەندىك بە چاۋو ھەندىك بە گوى شەيدا

دەبن!

من ھىچيان نەبووم، نە بە چاۋو نە بە گوى، بەلكو بە رۇح!

تەنھا مەۋفە گەرەكانن كە نرخی ھەموو شتىك دەزانن،

ھەموو وشەيەك، ھەموو نىگايەك، ھەموو چرپەيەك، ھەموو

ھەستىكى پاك.

ئەوانن دەزانن خوداۋەند چ بەھرەيەكى پىداۋون، چۆن خەلاتى

كردوون، ھەربۇيە ئەگەر ھاۋدەمى رۇحى خۇيان دۆزىيەۋە،

ئىتر ھەرگىز فەرامۇشى ناكەن، بۇ ساتىك لە يادى غافل نابن،

وەكو مەھوى دەل:

شوكورتۇلە فەكرم ناچى، ئەگەرچى من لە فەكرت چووم

لە من غايىب نەبى تۇ، بەسمە، با من بىم لە تۇ غايىب!

لەم زىانەدا مەۋف چۆن دەتوانىت دوور لە كەستىك بۇي

كە ھاۋدەمى ھەناسەكانىتى، لە دژۋارى ئەم زەمەنە سەختەدا

بەرەو كەنارى دۇنيايى دەستى دەگرىت، پۇژانە رۇحى دەدوئىنىو

لە باۋەشى گەرمى وتەى شىرىنىو ھەستى پەپولە ئاسادا

خەۋنەكانى چرۇ دەكەن!

لەم زەمەنى ماددە پەرسىتىو ساختەكارىو مەۋفانى ھەزار

رۈودا، چرايەك بېيتە ھاودەمت، بەھەشتىك بېيتە ژوانت،
باوەشنىك بېيتە ھىلانەت، فەرھەنگىك پەيۋى جان بېيتە
پەيامت، دلىكى سېى، نىگايەكى شەرمەن، خەندەيەكى ئەرخەوانى،
ھەمىشە وەكو پروشەى بارانىكى نەرم، سۆزو ئەوينت بەسەردا
ببارىنىت، ئىتر دەبىت سەعادەت لەمە گەرەتر چى بىت؟
ئاي خوداۋەندى گەرە، تۆ چەند مېھەربانىت، مەن ناتوانم
بى لوتفى تۆ ئەو زىانە وىنا بىكەم!

ئاي ئەگەر لوتفى تۆ نەبا، لە چى دۆزەخىكدا دەبووم!!
ئىستا دەزانم زىان بى سۆزو مېھرو ئەوين، زىان بى نامانچى
بەرز، بى ھەولۈ ماندوۋوبوون.
بى ھاودەم ھاو رۆح، بى دلسۆزى و راستى و پاكى، واتە
دۆزەخ!!

شەو دردنگە، چراكەم ھىدى ھىدى وەنەوز دەدات،
پەروانەكانىش دەمىكە سوتاون.....

چەند ساتىكى كەمەو ئەم چرايەى بەردەستم خامۆش
دەبىت، بەلام تكات لىدەكەم ئەو چرايەى كە تۆ لە نىو دلمدا
ھەلتەردوۋە، نەھىلى خامۆش بىت..

مەن ئىتر شەيداۋ عاشقى ئەو چرايەم.....!
رۆحەم وابەستەى پەيامە زىوینەكانى تۆيە، شەپۈلى نىگاي
پەر مېھرو سۆزى تۆ بۇ مەن خۆرى ھەموو ئاۋاتو خۆزگەكانمە،

هەرگیز لهو چرایه مه حرووم نه کهیت..
نه کهی به ته نیا له تاریکستاندا به جیمبھیلی..
نه کهی دهستم بهردهی و له نیوهرستی پښگادا، مالاواییم لئ
به کهی..
تکاده کهم هاوړیم به، تا دواسته کانی ته مهن، تا نیو باخه کانی
به ههشت..
له م سه فهره موباره کهدا هاوډهم و هاوړازم به..
شه و درهنگه چاوړوانی به ربه یانیکي نویم، له چاوړوانی
تۆدا!!

به ناواتی پوژیکي نوی، پووه و ناسۆ بیدارم!
من دهمانم خوشه ویسته کانمان هەرگیز دلایان نایات به جیمان
بیلن..
من دهمانم تۆ هەرگیز من جیناهیلی..
من و لاشه ی په پووله ماینه وه بهس
شهوی دووری شه میش تواوه له کۆرا.

(هیمن)

A background image of pink cherry blossoms in full bloom, with some buds still closed. The flowers are delicate with five petals and prominent yellow stamens. The overall tone is soft and romantic.

شہدای کوللاوم نہ ک کول

سەرەتا پېستی مروفهكان سەرنجى رادەكيشام، بە تەنھا تەماشای
رووكەشى جەستەى مروفهكانم دەکرد، پاشان زانیم كه رۇحك
لە ژێر پېستو روو پۆشى مروفهكاندا هەیه، وەلى دواتر زانیم
كه بە پېچەوانە وەیه، لە حەقیقەتدا رۇح دەكەوتتە سەر پېستی
مروفهكان.. ئەو ئەمەین كه نایبىنینو تەنھا پېستی ناسكو جوان
فریومان دەداتو ناتوانین بە رۇحە جوانەكان ئاشنا بین!
یەژن پادشایەك دوو كۆیلەى هەبوون، یەكێكان زنجییهكى
ناشیرینی رەش پېست، بەلام ئاكار جوان، ئەوى دى جوانو
قەشەنگ وەلى بەد كردار!

جاریکیان شا كۆیلە جوانەكەى بو كارێك ناردو كۆیلە
ناشیرینهكەشى بانگ كردو پێى گوت:

من دزانم تۆ كۆیلەیهكى ژێرو شارمزاى، بەلام هاوړیکەت هەرچى
ناوو ناتۆرەو سیفەتى خراوە دەیخاتە پالى تۆو تۆ بە كەسێكى دزو
بى شەرم و حەیا ناودەبات، ئەمە چۆنە، ئایا راست دەكات؟!

شا، ویستی بەم قسانەى تۆرەى بکاتو دەمارى رقتو تۆرەییو
تۆلەسەندنى بوروژینى، تا ئەویش دژ بە هاوړیکەى قسان بکات!!
بەلام وەلامى ئەو چاومپروان نەكراو بوو!

گوتى: گەورەم هەموو ئەوێ هاوړیکەم دەلی راستن، بەلكو
زیتەر لەوێ كه بۆى باسكردووى خوورەوشتى خراپەم هەن، وەلى
ئەو لەبەر باشى خۆى زۆرێك لە خوورەوشتە خراپەكانى منى

باس نه گردووهو ته‌نھا که می‌کی درکاندووه!

پاشا گوتی: باشه، که واته و ده کو چۆن ئەو عەیبەکانی تۆی بۆ
باسکردووم، تۆش چەند عەیبێکی ئەوم بۆ باس بکە.

گوتهی: گه ووردم له عهیه‌کانی ئه‌و ئه‌وهیه که که‌سیکی
خۆشه‌ویستو به‌ومفاو به‌خشندهیه، هه‌روه‌ها دوو عه‌یی تریشی
هه‌ن ئه‌ویش قوربانیدان و خۆبه‌که‌مزانی!

دواتر هه موو سیفته جوانه کانی پزیهندی کردو به
جوانترین شتووه وهسفی کرد!

لهودودوا، شا ئه می نارد بۆ کارئو کۆيله جوانه که ی بانگ کردو پئی گوت:

ئەو كۆيلىك پەش پەستە ئاشىرىنەي ھاورپەت، بە ئاشىرىنەتەن
شەيۋە دەسەنە كەتتە ھەرچە سەفەتە خراۋە بە تۆي بە خەشەۋە
تۆي بە كەسەكە زۆر بە دەپەتەر بە مەن ئاشەنە، لە كاتەكە مەن
تۆ بە كەسەكە زەردەكە بە ھەرمەندە پەچەۋانە بە قەسەكانە
ئەو دەسەنە!

هەر له گه‌ڵ بیستنی قسه‌کانی شادا یه‌که‌سه‌ر ده‌ریای تو‌رپه‌یی
هه‌لچوو، به‌ شیوه‌یه‌ك كه كۆنتروڵی خۆی له‌ ده‌ستداو به‌ لی‌شاو
ده‌ستی به‌ قسان كرد، له‌لایه‌ك با‌سی با‌شی و سیفه‌ته‌ به‌شه‌کانی
خۆی ده‌کردو له‌ لایه‌ك هه‌رچی سیفه‌تی ناشیرین بوو ده‌یخسته
پا‌ل هاو‌ریکه‌ی، هیچ عه‌یبه‌و عا‌ریك نه‌ما نه‌یده‌اته‌ پا‌لی!

ئىردەدا پاشا فەرمانى دا لە كۆرۈ مەجلىسى شاھانەى و دەدرنن،
پىي گوت: ئەى خاۋەنى نەفسىكى پىسرو بۆگەن، ھەرچەندە
رۈوخسارى ئەو پياۋە رەشە، بەلام ناخى سپىترە لە بەفر! تۆش
ھەرچەندە رۈوخسارت سىپىيە، ۋەلى دلت تارىكو رەشە، ئاۋابە
لەبەرچاۋمو ئىدى جارىكى تر نەتبىنە!

ئەم چىرۆكە زۆر جىگاي سەرنجە! مەرۋقېۋون زۆر سەختە!
مرۋف بە سانايى ناتوانىت مەرۋف بىت، تا ئىمەش مەرۋف نەبىن،
ناتوانىن مەرۋفەكان بناسىن!

حەكىمىك بە نوئىزى نىۋەرۋ بە چرايەكەۋە بە نىۋ كوچەو
كۆلانەكاندا بە عەۋدالى دەگەر!

لىيان پىرسى: بۆچى دەگەرپىت كون بە كون، بەم رۆزى
رۈوناكە ئەم چرايەت بۆ ھەلگرتوۋە؟
- لە مەرۋف دەگەرپىم، مەرۋف!

- سەيرە، مەگەر ئەم ھەموو مەرۋفە نابىنىت؟ ئەم بازارە
گەۋرەيە نابىنىت كە پرە لە مەرۋف؟

- نا، نا، ئەم كارە بەو شىۋەيە نىيە كە بۆى دەجن، من
بەشوئىن مەرۋفىكى راستەقىنەدا عەۋدالم، ئەگەر ئەو مەرۋفەم
دەستبەكەۋىت، ئامادەم بىمە خۆلى ژىر پىيەكانى!

ئاي كە ۋتەيەكى بەرزە: ئەگەر ئەو مەرۋفەم دەستبەكەۋىت،
ئامادەم بىمە خۆلى ژىر پىيەكانى!

ئەوينى وەھا مەرۇفنىڭ ئەوينىكى ھېندە مەزنە، بە شېۋەيەك
گەيشتن بە وەسلى ئەو مەرۇفە ئاۋاتىكى مەزنە، ئەگەر دۋاى
مردنىش بېتە دى بۆيە نالى دەلىت:

يا توربەتى، يا غوربەتى، با رى بىشكىتىن

ھەر مونتەزىرە نالى، ئەگەر مردوۋ ئەگەرما

مەولاناي رۆمى دەلىت: خەلقى تەماشاي جوانى پەرداخەكە
دەكەن، وەلى من مەفتونى ئەو شەرابەم كە تىيدايە، چ سودىكى
ھەيە ئەگەر پەرداخەكە زىر بىۋ ئەۋەدى نىۋى سرەكە!؟

ئەو دەلىت: وىنەۋ جوانى نماۋ پروكەشى مەرۇف، وەكو
نەخشو نىگارى سەر پەرداخەكە وان، وەختىك پەرداخەكە
دەشكىت، ئىدى نەخشو نىگار ئاۋا دەبن، كەۋاتە تۆ وەدۋى
شتىكىدا بگەرئ كە ئاۋا نابىت!

دەبا ئىمەش چراكەمان ھەلگىرىۋ بۆ گەيشتن بە مەرۇف
عەۋدالبىن!

تا نەپاندۇزىنەۋە، تا پر بە سىنەمان بۆنى مەرۇف نەكەين،
تا لە باۋەشى سۆزو مېھرىبانى مەرۇفە راستەقىنەكاندا پشوو بە
رۆحمان نەدەين، تامى ژيان ناكەين!!

با ماندوۋ نەبىن، با ھەموو دەشتو دەرىك بگەرپىن، لە ھەموو
مالو لەۋدىۋى ھەموو دەروازەيەكەۋە بگەرپىن، با عاشقى مەرۇف
بىنۋ لە پىناۋ گەيشتن بە ئەۋدا ھەموو قوربانىيەك بەدەين...

نازىزى من.....

گولۇو تەنھا وېنەي گول نىيە، بەلكو فرمىسكى قەتيس ماوى
سەدان گولەباخى سوتاود، كە لە ئەويندا تواونەتەودو بوون بە
ناو، بۆيە ھەموو بوونەودر گولۇو پرژىن دەكەن!!

من بۇ گەيشتن بە تۆ، رېبوارىكى ماندوو نەناسم، ئەوينى
گەيشتن بە تۆ رازاودەترىن خەونى ژيانمە، ئەو ئەوينە تىكەل بە
خوينو گۆشتەم بوود، لە نىو پىلووى چاودەكانمدا، لە تروسكەي
سۆماي ديدەمدا، وەكو ئەستىرە دەدرەوشىتەودە! تىكەل بە
ھەناسەكانمە، لە نىودەراستى دىلدا نەخشانەدوومە!

ھەموو بەربەستەكانم وەلا ناود، چونكە دەزانم ئەگەر بەردو
زىخى ئەم بەرو ئەوبەرى چەم نەبا، ھەرگىز دەنگى خورەي ناو
ھېندە خوش نەدەبوو!

من لە دوورى تۆ، دەربەدەرو بى ماواو بى مەسكەن و ئاوارەم،
من ھەتا ناسنامەي مرۇفانەي خۆم نەدۆزمەود، ناگەم بە تۆ..
منى بچوك ناگەم بە تۆ..

لە قورپى «قاب قوسين» ى دوو ئەبرۆت

منى «ادنى» چ دوورو دەربەدەر مام.. «نالى»

كەواتە دەبىت ھەموو نازارىك قبول بكەم!

بەلكو ھەموو زەحمەتو ئازارو نارەحەتتەيەك بەوبەرى

پىزو شەرفەندىيەو پەسەند بكەم!

مه حوی ئاسا ده ئیم:

له سه ره خو چوونه، شهیدا بوونه، قور پیوانه، سووتانه

هه تا مردن، مه حه ببهت ئیشی زۆره، ریزی لیده گرم

تۆ بیّت وایه په شیمان ده بمه وه؟

ده کړی شهیدای نوور پشت له رووناکی بکات؟

ده بیّت سو تاوی نه وینی حه قیقی، نه وینداری فه رامۆش بکات؟

کهس ده توانی بی رۆح بژی؟ تۆ سه ره چاوهی رۆح و گیانی منی!

ئیترقهت مومکینم نابی، خه یالی تۆ له دل ده رکهم

چ کهس؛ بی قووتی رۆح، ناشی بژی هه رگیز له دنیا دا.. «کوردی»

تکا ده کهم بی هیوام مه که، هه می شه پیم ده ئی ئه م رینگایه

سه خته، به رده وامبوون زه حمه ته د ئیابه ده زانم، له خو را ئه م

رینگایه م هه ئه نه بژاردوو، ده زانم چ رینگایه کی خه ته رناکه.

ده می که ئه م دێره شیعه ری نالیم له سه ره زاره:

بو هه رکه سی مه بنوله طه ری قیقی ئه مانه ت

هه ر عاشقی بی چاره له رپی خه و فو خه ته رما

په یمانت پی ده دهم، له پیناوی گه یشتن به تۆ دا، هه موو

خۆشی و هه واو ئاره زوو ده کانم وه ژیر پی بخه م!

رۆژانه به ره و ئاسمان هه لکشیم، به پیللیکانه نورانییه کاند

به ره و نوری خودایی پله پله به رز ببه وه، د ئیابه من بریارم

داوه و په رومردگاری میهره بانیش شاهیده!

من دوزانم له رېځگای خوښه ویستی خوداوه نه بې، ناگه م به
مرؤفبوونی خوځ، تا نه و خودا گه ورمیه نه ناسم خوځ نادوژمه وه،
بو گه یشتن به رازیبوونی خودا، نامادم به راستی هه موو شتیک
فهراموښ بکه م، چیم فهران پی بکات، به دیدم نه نجامی دده م،
گهر وامن کرد، خوداوه ند زور له وه به خشنده و میهره بانتره که
دووباره دلئ دئشکاوئیک بشکینئ، به لام ئه گهر ئیمه به راستی
خوښه ویستی و نهوینی نه و خودایه به ده ستبه ینین.

نه ک وهکو نه و کابرایه ی که نو یژی ده کردو مه جنونی له یلئ
به سهر به رماله که یدا تیپه ری و نهویش نو یژه که ی بری و پی
گوت: ئاخر نه قام من له گه ل خودای خوځدا له رازو نیازدا بووم،
تو چو ن نه و په یوه نندییه ت پچراند؟

مه جنون گوتی: "هه یه وو کابرای له هیچ حالئ نه بوو پیم
سهیره، من عاشقی عه بدیکم، توم نه یینی و له تاوی نهوینداره که م
هیچ به دی ناکه م، چما تو چو ن عاشقی خودایت و منت به دی کرد؟"
نه و کاته ش ده گه مه به ردرگای دیوه خانه که ت، وهکو
نهوینداره که ی مه حوی پیم نه ئی:

..... من و تو ئافتابو سایه تیمسالین

جه نابی من که دهرکه وتم، دهب ته شریف تو بر و

من ئیدی نه و هه واره جینا هیلیم،.....

ناتوانم نه و ژوانه فهراموښکه م!!

دەردى پەندە نىزال بىم

كەر سىۋىنىك بوو لە تر دە كم
لە تىنىك بوو خۇم لە تىنىك بوو تو
بىزە يەك بوو لە تر دە كم
لە تىنىك بوو خۇم لە تىنىك بوو تو
خەمە تىنىك بوو، بە شىك ناردەم
هەم لىدە مەرم وەك رويا پەتۋا
- بە شىو -

گەر بتهوئیت هه‌میشه وه‌کو منداڵ مامه‌له بکه‌یت، هه‌میشه
دلت منداڵانه بی‌تو هه‌ستو نه‌ستو ئه‌وینو خو‌شه‌ویستیت
زاده‌ی دلی منداڵیک بیت، وه‌کو منداڵه‌کان بدوئیت، وه‌کو ئه‌وان
پێ بکه‌نیت، وه‌کو ئه‌وان تو‌ره بیت، وه‌کو ئه‌وان بگریت، پاکو
بی‌گه‌ردبیت وه‌کو ئه‌وان!

ئه‌وا ده‌بیت زۆر زه‌حمه‌ت بکێشی! بسوتی‌و وێ‌پای لی‌وت
ده‌بیت رۆژانه دلت هه‌لقه‌رچینی!!

گه‌وره‌کان کاتی ئه‌وه‌یان نی‌یه له‌ پێکه‌نینی تۆ تی‌بگه‌ن،
چونکه‌ رووی ناشیرینی خو‌یانی تیدا ده‌بین!

گه‌وره‌کان نایانه‌وئیت له‌ گریان‌ی تۆ بگه‌ن، چونکه‌ ده‌ریایه‌ک
له‌ هه‌ستو ئه‌وینی پاکیان پێ‌ویسته! ئه‌ی نابییسی شه‌وانه‌ تا
به‌ره‌به‌یان منداڵه‌کان ده‌گرین.. ته‌نها وا ده‌زانن ئه‌وان بۆ شیر
ده‌گرین!

نا نازیزه‌که‌م، منداڵه‌کان ده‌یانه‌وئیت هه‌موو جیهان په‌نگی
وه‌کو په‌نگی شیر بی‌ت!

هه‌ربۆیه به‌ ئاسانی ژیر نابنه‌وه!
هه‌موو گه‌وره‌کان ده‌زانن، منداڵ چه‌ند پاکو بی‌گه‌رده، دله
بچکۆله‌که‌یان چه‌نده گه‌وره‌یه، چه‌نده می‌هره‌بانه، نی‌گیان
چه‌نده رووناکه! رووخساریان چه‌ند نورانیه!

به‌لام گه‌وره‌کان ناتوانن چی دی پاکبن وه‌کو منداڵ! یاخود
خو‌یان نایانه‌وئیت!

هه مېشه خوداودنديش دديه وېت ئېمه منداډ بين «كيوم

ولدتە امە» *

كاتېك مندالېك ماچ دهكەيت، دواتر پېي بلې: ئادەى تۆش

ماچمكە!

چەند بە پاكى، چەند بە ناسكى لېوى دەنېت بە روومەتتەود!

پېي بلې: دەستكە مەم، دەست لەمەنم بە، چەچە بېچكۆلەكانى

چۆن دەخاتە سەر شانت، سەرە بېچكۆلەكەى چۆن دەكاتە سەر سېنەت!

چەند جىاوازن ئېود لە گەوردكان؟!

كاتېك گەوردېەك ماچم دەكات، باودەشم پېدا دەكات، خەرىكم

دەخنكېم!!

بەلام مەن هەرچەندە گەوردكان نازارم بەدەن، مەن هەمېشه

هەر بە مندالى دەمېنمەود، دلى مندالى خۆم ناگۆرپمەود بە

هەموو دونيا، هەرگېز وەكو گەوردكان ئەوېندارى ناكەم، چونكە

باودەرم پېي نېه!!

هەرگېز وەكو گەوردكان تەماشە ناكەم، تا كەس لە نېگام

نەترسې!! هەرگېز وەكو گەوردكان نادوېم، تا دلى كەس بېرىندار

نەكەم، كەس لە خۆم نەتۆرېنم! هەرگېز وەكو گەوردكان

تورەنابم، چونكە ئەوان كە تورە دەبەن، نازانن دەلېن چى!! هەموو

سەورەكان دەبەزېنن، بۇ سەرگەوتنى خودى خۆيان هەموو شتې

دەكەن، هەموو بەهاكانيان دەخەنە ژېر پېلاودەكانيانەود، هەموو

شتە گەنگەكان لە دەست دەدەن!

زۆر لہ خۇيان پازين به وېنەى گەلازەردەكانى پاييز، به
 نەزەرى خۇيان بوونەتە ئالتون، بۇيە وەھا زەردن، وەلى شەنبايەكى
 خەزان دەيانخاتە خوارى! لہ شوينىكى نزم فرپيان دەدا!
 گەورەكان بۇيان بىكرىت بۇ ساتىكى تورەبوونى خۇيان، جىهان
 دەسوتىن!

ئىتر پىم نالىى ئەوان ئەوینو خوشەويستى لہ كوى دەزانن؟!
 ئىمە بۇ چەند ساتىكى كەم تورەدەبينو پاش چەند
 چركەپەك دەست دەكەينەوہ مى يەكترو هيچ لہ دلە
 بچكۆلەكەماندا ھەئناگرين، نايەئىن رىوگىنە لەگەئماندا بىتە
 ژىر پەتوودەكەمانەوہ!

لەبەرئەوہ لەگەل سەرخستە سەرسەرىندا دەچىنە نىو
 قولايى خەويكى نەرخەوانى!

ئىستاش چىرۆك و شىعرى مندالان دەخوینمەوہ، تەماشای
 كارتۇنى مندالان دەكەم، خەندەى مندالىك، نىگايەكى مندالانە!
 تەوقەى مندالىك لہ نامىزگرتنى مندالىك، لہ ھەرە شتە
 بەھادارەكانى ژيانمە!

دەزانم ژيان بەمجۆرە سەختە، ھەمىشە مندالى دژوارە،
 وەلى ئەوہ ئىختىيارى خۆمە، بەم كارەم ئاسودەم، ھەرچەندە
 گەورەكان وەك ھەمىشە ئازارم دەدەن، نايانەوېت لەم جىھانەى
 من نزيك ببەنەوہ، لىم تىبگەن، ئەوان ھەمىشە ژيانيان پىرتى

لە کیشەو ململانئ، تەنھا خودی خۆیان خۆش دەوێت، لە پێناو
بەرژمە و ەندىيەکانى خۆياندا، ەمموو شتيك دەکەن!
دەيانەوێت بى ماندوو بوون و قوربانيدان، بە ەمموو ەيوو
ئارەزوو ەکانى خۆيان بگەن!

هەميشە بەرامبەر بە يەکتەر لە سەنگەردان، بێئەو ەى لە يەکتەر
تێبگەن، وەلامى يەکتەر دەدەنەو ەو بە گز يەکدا دەچن، زۆر بەى
ئەو و شانەى کە زۆر بەکاريدەهێنن لە واتاکەى نەگەيشتوون!
من ەەرگيز واز لە منداڵى خۆم ناهيەم، چونکە تەنھا متمانە
بە ئەوین و خۆشەويستى منداڵانە دەکەم تەنھا ئەو کەسانەم
خۆش دەوێ کە وەکو منداڵ خۆشيان دەوێم، من خۆشەويستى
کەورانەم بى قبول نيهە! راستتر بليەم گەورەکانم خۆشناوێت!!
تەنھا ئەو گەورانە نەبێت کە هيشتا ەەر منداڵن....

جى بليەم ئيدى، ەەرچەندەى بليەم من لە دنيايەکەو ە قسان
دەکەم کە گەورەکان ليەم حالى نابن. گۆران ئاسا دەبێت بليەم:

هەرچەن ئەکەم، ئەو خەيالەى پيى مەستم
بۆم ناخريته ناو چوارچيوى ەلبەستم
ليکدانەو ەى دەروون، قسەى زمانم
بۆجى وەها دوورن لەيەک؟^١ نازانم!
ئەمويست دەروون بکرايەو ە وەک تۆمار
دەرکەوتايە دنياى جوانتر لە بەهار

دەرگه وتاييه: ئاوات، هيوا، خهوبينين
 پرشنگذارتر له ئهستيره قوبه شين!
 دەرگه وتاييه: ماناي مهنگي دهريايي،
 كه نه رمه با له رووي نه دا نه سپايي
 دەرگه وتاييه نه و دونيايه كه شيعري
 بي فرميسكهو، زورتير له فرميسك نه گري
 له و دونياي منداليه دا، نه وين و خوشه ويستي و پاكي و بيگه ردي
 دهگاته لوتكه، به لام ته نها كه سيك لتيان تيدهگات كه له زماني
 مندالان بزانيت، هيشتا هر مندال بيت نه گهر نا نه وان دهبيت
 هر به ته نيا بسوتين، به بيدنگي له ناخي خوياندا هه موو
 نه وينيك بشارنه وه، دهبيت پوحي خويان ببه خشن تا بيسه لمينن
 چه نده شهيدان، به چي نه وينيك گرفتارن.

نازانم چيروكي نه و كيژوله چكوله يهت نه خويندوته وه....؟
 نه و كچوله منداله بي باوكه ي له كه لاوه يه كي رووخواودا
 له گه ل دايكو برا بچكوله كهيدا دهزيا، نه و كچوله يه ي وانه يه كي
 به رزي نه وينو بيگه رديمان فيردهگات.

هاوريكه م گوتي: شه وانه وا راهاتبووم كه تاويك بچمه دهري و
 هه وايهك هه لمزم و پاشان دهگه رامه وه مالن، له سه ر پنگاكه م
 شه وانه بچكوله يه كي شهش هه وت سالانم ده بيني، له زير
 رووناكي يه كيك له گلويي كولانه كاندا په بوله كاني راو ده كردو
 به دوياندا را ي ده كردا

جلو بهرگو سيمای سهرنجی ږاکښام، کراسيکی کونی له بهردا
بوو، پيلوودکانی دږابوون، قزی خاوو دريژر بوو، چاوودکانی شينو
جوان بوون، نهویش له دوورده تهماشای دهکردم و پندهکهنی!
شهوېک وهستاندمو ليېم پرسى ناوت چييه؟

گوتی: شهیما..

پيېم گوت: مالتان له کوښيه؟

به په نجه بچکولهکانی ئاماژدی بؤ ژووريکی بچکوله کرد له
نزيک يهکېک له خانوودکانی گهرک، گوتی: نهوه مائی ئيمهيه،
منو دايکمو هيمنی برام لهويدا ژيان بهسهردهبين.

گوتم: نهی باوکت؟

گوتی: باوکت شوږيږی ماشين بوو له کوښانيابهکدا، بهلام له
رووداوېکی هاتووچوډا گیانی له دستدا.

پاشان به پهله ږايکرد، ودهختيک چاوی به هيمنی برای کهوت
بهرو لای نهه دهات.

لهوهو دوا شهوانه هر کاتيک بهويدا ږادهبووردم، لهگهلېدا
ږادهوهستم، قسم لهگهلدا دهکرد!

شهوېکيان پيېم گوت: ئارمزوی چی دهکيت؟

گوتی: ههمو بهيانیهکی زوو، ديمه دري دچمه کوښايی
شهمهکه، تا ديمهنی قوتابيهکان ببينم که دهچنه نهو جيهانه
سهيروه، له دهرگايهکی بچکولهوه به جلو بهرگيکی وهکو يهک
دهچنه ژووری، نازانم لهو دیوی نهو ديوارهوه چی دهکن، بهلام

هەموو بەيانيەك خۆزگە دەخوازم منیش جلیکی وەکو ئەوان
لەبەر بکەمو لەو دەرگایەو بەجمە ژووری!

هاوێکەم گوتی: نازانم چی هیزیک بوو بۆ لای ئەو کیزۆلەیه
پەلکیشی دەکردم هیواو خۆزگەکانی، چاوەکانی، وتە شیرین و سادەکانی!!
نازانم، تەنھا ئەوەندە دەزانم ئەو کەنیشکە کە مەندکێشی
هەستو نەستی کردبووم، شەوانە لەگەڵ خۆمدا جل و بەرگ و
پێلاوو، یاری منداڵانەو شیرینیم بە دیاری بۆ دەبرد.

شەوێکیان پێی گوتیم: کچیک کە لە مائی دراوسێکانماندا
نۆکەری دەکات فێری دروومان و نەخش و چینی کردووم، داوای
لیکەردم، پارچە یەك قوماش و دەرزی و دەزووی بۆ بێنم، شەوێکی
تر داوایەکی سەیری لیکەردم، پێی گوتیم: دەمەوێت فێرم بکەیت،
بنوسم "خۆشم دەوێت".

یەكسەر من و ئەو لەسەر زەوی دانیشتین، بە چیلکە یەك
لەسەر خۆلەکە چەند جارێک بۆم نووسی "خۆشم دەوێت!"
ئەویش تەماشای دەکردم فریشتە ئاسا پێدەکەنی!
دواتر شەوانە بۆم دووبارە دەکردەو تا بە جوانی فێری
نوسینی بوو..

شەوێکیان کە ئاسمان بێ تریفە ی مانگە شەو بوو، داوی
ئەوێ وەکو شەوانی دی قسەمان کرد، پێی گوتیم: چاوت لیکبەنی،
نەمزانی بۆچی سووربوو لەسەر ئەوێ چاوم لیک بێنم. منیش
لەسەر داوای ئەو چاوەکانم لیکەن.

تونددەستى گرتەم ماچى كىردو بە خىرايى بەرەم خانوۋە
بىچكۈلانەكەيان راي كىردو لە چاۋان ونبوو!

بۇ رۆزى دوايى سەفەرئىكەم ھاتە پېشرو دوو ھەفتە شارم
بەجىھىشت، نەمتوانى مالاۋايى لىبىكەم، رۆيىشتەم بەجىمەيشت،
دەمزانى كە ھەموو شەۋىك چاۋدەروانم دەكات!

كاتىك گەرەمەۋە بۇ شارەكەي خۇم ھىندەي تاسەي دىدارى
شەيما بووم، بە تاسەي ھىچ شىتتىكى تر نەبووم، ئەو شەۋە
زوو رۆيىشتەم پېشرو دەخت گەيشتەم جى ژوۋانى شەۋانە، بەلام
چىراي كۆلەكەي كارەباگەي لە ژىرىدا دادەنىشتىن نەدەسوتا، بىن
دەنگىيەكى سامناك بالى بەسەر شەقامەكەدا كېشابوو، ھەستەم بە
شىتتىكى نامۇ دەكرد، زۆرم چاۋدەروان كىرد بەلام نەھات!

پىنج شەۋە دواتر ھەموو شەۋىك دەھاتمە ئەۋى، بەلام ئەۋ ھەرنەھات!
بىرپارم دا سەردانى دايىكى بىكەم، گوتەم لەۋانەيە نەخۇش بىت!
زۆرم لە خۇمكىرد بە شەرمىكى زۆرەۋە لە دەركام دا، سەرەتا
ھىمىنى براى ھاتە دەرى، دواتر دايىكى، كاتىك مەنى بىنى گوتى:
خاۋايە گيان، لە دوايىدا ھات، شەيما چۆنى ۋەسەف كىردبوۋى،
ۋەھا بوو، پاشان لە پىرمەي گىيانى دا!!

زانىم شىتتىك پروۋىداۋە، پىم گوت: تىكات لىدەكەم پىم بلى
چى پروۋىداۋە؟

گوتى: شەيما مرد، پىشرو ئەۋەي چاۋەكانى لىكىنى گوتى:
بىۋاۋىك دىت ھەۋالەم دەپرسىت، ئەگەر ھات ئەمەي بدەرى..

گوتەم: ئەو كەسە كىيە؟ گوتى: حەتمەن ھەردىت، كە ھات
ئەم پارچە قوماشەى بدمرى!

دايكى گوتى: شەيما نەخۇش كەوت، تايەكى قورسى گرت،
نەمانتوانى لە نەخۇشخانەى ئەھلى بىخەوينىن، نەخۇشخانەى
گشتىش كاريكى وەھايان بۇ نەكرد، لە مائەوہ زۆر ھەولمدا بە
پەرۆى تەر تاكەى دابەزىنەم، بەلام بە بەرچاومەوہ گيانى سپارد!
لە رېڭا كاتىك پارچە قوماشەكەم كردهوہ بە نەخش و نىگارېكى
جوان نوسىبووى ”خۇشەم دەوئيت“ چەند دلۆپە خوئنيكىش
بەسەر پەرۆكەوہ بوو، زانيم ئەوہ ئەو دلۆپە خوئنانە بوون كە
بەھوئى دمرزى و دروومانەوہ لە پەنجە بچكۆلەكانى ھاتبوون،
ئەوسا زانيم بۆجى دەيوست فيرى نوسينى ئەو وشەيە بيت!
ئەو وشەيە راسترين و پاكترين وشەى خۇشەويستى بوو، كە
لە زيانمدا بىستبووم!

بە خوئنى خۇى، بە برينەكانى، بە نازارەكانى بۆى نوسىبووم!
ئەو شەوہ دوا شەو بوو كە بەو شەقامەدا تىپەرېبوورم،
ھەرچەندە ئەوئ بۇ من ئەلبومى يادگارى جوان بوو، بەلام
خەمو نازاريكى گەورەى بير دىنامەوہ !لەبەرئەوہ نەمتوانى
چيدى بچمەوہ ئەو ژووانە!

* پېغەمبەر (ﷺ) زۆرىك كردهوئى باشى باس كردهوہ كە دەيتتە مايەى

پاكبوونەوہى باومردار لە گوناھەكان، وەكو ئەو رۆژەى كە لە دايكبووہ، ھەلبەت ئەمە
بەرزترين پەلى پاك بوونەوہيە لە گوناھ.....

نیدی سکاں تاکہ م

ھەمىشە سكالام لە دوورى تۆ دەکرد، بەلام دواتر زانيم
شەرمە ئەويندار سكاللا بکات، من بى وجودى تۆ شتيك نييه
زيندهگيم پى ببەخشى، من بى تۆ خودى خۆمم لى ون دەبیت!
بە بى تۆ بيناييم ليئه، نيودرۆى ژينم شەومزەنگە، ئيتىر سكاللا
لە جى بکەم؟!

بەبەخشە ئيتىر ھەرگيز سكاللا ناکەم!

من تا خۆم نەگەم بە تۆ، لە کى پرسىارى تۆ بکەم..

لە کى يارەب خەبەر پرسى بکەم من..

کە ھەرکەس بۆ خەبەر چوو، بى خەبەر کەوت!
"مەحوى"

تکا دەکەم بەبەخشى، چونکە ئىستا دزمان کەسيك سكاللا
دەکات کە ھىچ لە مانای ئەوينى حەقيقى نەگەشتوو.

زانايەك دەلييت: ئاو بۆ ماسى واتە ژيان، وشکانى واتە:

ھەلاکەت! وەلى کاتيک وینەى ماسييهك لەسەر پارچە کاغەزێک

دەکيشى، ئەوکات نە خەبەرى ئاوى ھەيەو نە وشکانى، چوون

خۆ ئەو ماسى نييه، ئەو تەنھا نىگارى ماسييهکە لەسەر

کاغەز، بە تەنئى شکلى ماسييهو بەس! ئيتىر چوزانى ئاو مايەى

حەياتى ئەوود وشکانيش مايەى نەمانى؟!

مەخابن! زۆربەى مروڤەکان بە وینەى ئەو نىگارەن، بە

شيۆە مروڤن، وەکو چۆن وینەکە بە شيۆە ماسيە!

ودلى ھەيھات!

خۇ ئەگەر تەماشاي سىمايان بىكەين دەبينىن لوتو چاوو
گوۋچىكەو زىمانيان ھەس! بەلام لە ھەقىقەتدا لاشەيەكى بى
ھەست!

ئەوان بە لوتيان ناتوانن بۆنى خىرو خوشىو ئەوين بىكەن،
گوۋيان نىيە تا باشترىن وتەي پى بژنەفن، بينايان نىيە تا
جوانىەكانى پى بىينن!

ئەي ھاوار، من سىكالا لە چى دەكەم، تۆ نەباي من ماسىيەكەي
سەر پەرە كاغەزەكە دەبووم، نە دەرياي مەھەببەتم دىناسىو
نە عاشقى ئاو دەبوومو نە لە گىرى گەرمەسىر رامدەكرد!
ئەوسا من مروڧ نەدەبووم، تەلاشەدارىكى بى كەلك، بى
گەلاو بى گول، بى سايەو بى سىومر!

بىمبەخشە! من تا ئەو كاتەي تۆم نەناسى نەمزانى ئەو مروڧە
كىيە كە خوداودند ئاسمانو زەوىو زەرياو دەرياكاني خستۆتە
ژىر خزمەتى ئەو!

نەمدەزانى مروڧ ھىندە گەورەيە لاي خودا..

ھىچم لە گەورەيى مروڧ نەدەزانى!

ئىستا دەزانم بۆچى كەس ناتوانىت تەماشاي نىو چاوى خۆر
بىكات، چونكە ھەموو دونيا شەرمى لىدەكات!
بەلام مروڧە گەورەكان خۆرىش شەرمىان لىدەكات!

چونكه خۆرى ئەوان لە شەویشدا ئاوا نابیت!
ئىستا دەزانم بە ھاى ھەموو شتىك سەرچاوەكەى ئەو نرخەيە
كە پێى دراود، كەسێك بە ھەرزان شتىكى چنگ كەوتبیت،
ئامادەيە ھەرزان فرۆشى بكات.

مەولانای رۆمى دەئیت: ئەو منداڵەى مروارێيەك لەسەر
رېيەكەى دەدۆزیتەووە نرخى نازانیت، ئامادەيە بە لەتە نانێكى
بگۆریتەووە!

تۆ گەر دەتەویت نرخى ئەو مروارێيە بزانی، لەو مەلەوانە
بپرسە كە بۆ دەنكى مروارێيەك چۆتە نێو قولایى دەريا، ژيانى
خۆى خستۆتە مەترسیيەووە!

برۆ لە مروارى فرۆشێك لە نرخەكەى پرسیار بكە!!
ئەوان دەزانن چۆنیاں پەيداكردووە! ھەرگیز بە نرخێكى
ھەرزان بە كەسى نادەن، ئەستەمە بتوانن بيبەخشن، بە خۆرا
بە ئاسانى دەستبەردارى نابن!

بمبەخشە، من وەكو ئەو كەسە وەھا بووم، كە دەيوويست
چيايەك بخاتە نێو تەرازوو بىكێشێ!

بەلام كاتێك ھاتمە پێش، بەرامبەر بە چيا، من و
تەرازوو دەكەم چەند بچوك بووین، لە سوچێكى سێبەرى چياكەدا
ھەر دیارنەماين!

من وەكو «كوردی» نەمدەزانى دەستكەوتنى مروارى چەندە

زەحمەتە، بۆيە سكالای دووریم دەکردو نەمدەزانی تەنھا زیكری
ناوی تۆ ھەرد مەرتەبەى شەرەفمەندییە!

پۆژو شەو دايم لەبەر دیدى خەيالەم ھازرى
سا چ ھەرقىكى ھەيە بۆ من ئىتر ئىرەو ئەوئ
بەس نىيە لىرە ئەوئىرم جاروبار باست بکەم
نەمدەوئىرا ھەت لەبەر ئەغيار کە ناوت بەم لەوئ
ھىچ لە مستەفا بەگ ھالى نەدەبووم کە دەيگوت:

گەردنەم با تەوقى تۆى تىدا بى ئازادى مەکە
تەبەى من ئەم مەيخەتەى پىخۆشە تۆ شادى مەکە
ئىستا دەزانم بۆچى ناتوانىت تەوقى گەردنى لایەرى، ئەو
ئىتر گەيشتۆتە ھەقىقەت، سىبەرى ھەقىقەت شتیکەو خودى
خۆشى شتیکى تر!

ودکو جياوازی بالندەو سىبەرەکەى، سىبەر لەسەر خاکە
وەلى بالندەکە لە ئاسمان!

ئیمە وامان دەزانی ئەگەر سىبەرەکە بگرین، ئىتر خودى
بالندەکەمان گرتوو!

ئىستا کە دەستم لە ھەقىقەتى بالندەکە گیربوو، ئىتر
چۆن دەست لەو کۆترە سپیە ئاودامانە ھەلەدەگرم، کە دەستم
دەگریت بەردو خۆر؟

تۆ ئەو کەسەى لوتفۆ بەخشنەيیت قەشەنگە، تۆرەيىو

سزاشت به ههمان شیوه، هیجرانو زیزبونت له سه عاده تی
هه موو دنیام لا خوشتره، نازاردانی تۆم له ههنگوین لا
شیرینتره، من شهیدای هه موو شتیکی تۆم میهر و توردهیت،
خۆشهویستی و رقت، تۆ جوانیت، هه موو شتهکانی تۆش لوتکهی
جوانین، له جوانه وه جگه له جوانی هیچی دی پهیدا نابیت،
که جبینی چاوهکانه که ههندیچار جوانیهکانمان وهکو خۆی
نایه ته بهرجاوا!

گه یشتن به تۆ سهفه ری عومره، ئومیدی رۆحه، ئاواتی دل و
تروسکهی سۆمای چاوه، نزیکي له تۆ بهههشتی نهبراو ده،
دووری و هیجرانی تۆ وهکو مهحوی دهلیت؛ رۆژی رهشه..

ویصالت ناره، هیجرت رۆژمهش، وهک ئافتابی تۆ
له تۆ نزدیکه بشکویه، خه لوزه گهر له تۆ دووربین
تۆ هه رچهنده له هه موو دنیا دا تهنها کهسیکی، وهلی دهکریت
نهزانی که بۆ تهنها کهسیک، هه موو دونیای!!

دهبا ئیتر ژهنگو تهپو تۆزی دونیا ویستی و که جبینی
وهلانیین، له نیو ده ریای مهحه ببه تدا، ئیتر هه موو شتیکی به
رۆح بچیزین و ژیا نمان بهرزه ختیکی نیمچه بهههشت بیت.

ئهو کات حوزنی دووری و تاسه ی دیدار دهبنه روحانییه تی
ئهوینیکی موقه ددهس، ئهو ئیش و ئازاره له زه دتی رۆحه،
پهرژینی پاکیزهیی و عه فافه، به فرمی سکی گهرمو به شه ونمی

شەرمو بە تارای سى شىكۆدارى نەبىت، گەنجىنەى بەھادارى
عیشق ناپارىزىت!

لاشە مەھرومە، بەلام رۆح ناسودەو مەسرور!
مەحبوب بە نارى دوورى ھەلدەقچى ۋەكو پەروانە،
دەتۈپتەۋە ۋەكو شەم، بەلام سەبرو قەرارى بۇ گەشتەنە بە
لىقاي ئەبەدى!

شەيدايانى رۆح ھەمىشە بە دۋاي نەمرىدا دەگەرپن، عاشقى
مردوۋەكان نابن!

ئەوان دەزانن كە گۆلە سۈرە جوانەكان ھەلدەومرپن،
رۈوخسارە جوانەكان جوانىيەكەيان ئاۋا دەبىت!
ئىتر ئەوان پىيان شەرمە شەيداي مردوۋان بن! بۇ ئەۋىنىكى
ئەبەدى دەسۈتپن!

بۇ جوانىك كە ھەرگىز نامرپت!
بۇ گۈلزارىك كە ھەرگىز گۈللەكانى ناومرپت!
كاتىك دەگەينە ئەۋ، ئىتر زۆر ئاسانە بگەين بە يەكتر!
ئىتر ئەگەر بتوانىن بگەين بە خدا، ئەۋا گەشتەنە بە
بەندەپەكى خدا ئاسانە!

بەلام دەبى لەسەر دوورى دونيا ئارام بگرىن، تا لە ئاخىرەتدا
دىدار ئاخىرەت نەبىن!

دەبىت خۆشەۋىستى ئەۋىندارى ھەمىشە زىندوو "حى لا يموت"

به دهست بهینین، تا له "دارالخلد" دا به په گتر شادبین!

با نیره به دیداری ژیر درختیک رازی نه بین، که خهزان
رووتی دهکاته وه، تا له باخه کانی بهه شتدا له ژیر سیوهری
دارستانیکدا پشوو بدهین که هرگیز دهستی خهزان نایگاتی!

نهی نابینی گه وره ترین نهویندار به خوښه ویستړین
مه حبوبی خوی دده فرمویت: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ الزمر
نهو مهرگه تاله، شیرینه بو که سیک که دده ویت بگاته

دیداری "مه حبوبی"

هر بویه کاتیک له نیوان مهرگو ژیاندا موخه بیهر کرا،
سهرودرمان مهرگی هه تبارد، چوون دهیگه یه نیټ به دیداری
همیشه یی، به ژووانی نه پراوه..

له ویدا نیتر دووری لیکدا بران بوونی نییه، نیتر فرمیسی
دووری نارژیت، نیتر تاسهی دیدار دله کان هه لناقرچینی، نیتر
ناگری دووری هه ناو نابرزینی!!

نیتر کهس به دهردی جوداییه وه تا سهحر نانالینی!

له ویدا نهویندارانی نهوینی نه مر، نه مرییان پی دبه خشریت،
چوون نهوینی نهوان مهرگ ناتوانی رچی بکیشی، خوئل ناتوانی
بیرزینی، له گهل رچودا له شهقهی بالده داتو فریشته کانی
ناسمان پیشوازی لیده کهن!

هر بویه بیرت ده کهم، بوئی نهو خوئه ده کهم که به گولاوی

ههنگاهكانت موعهتتهر بوون، نىگام هه مىشه له پىيه، وشهكانم
ناتوان گوزارش له ههستى دهر وونم بكهن! زمانم نهو ههستى
پى ههنگاگرى، تا له حزورتا دركى پى بكات! هه بۆيه له
بهرامبهرتا ناتوانم هيچ بلّيم، جهستهه وهكو زه مين له ززه
دهلهرزىت، وهلى رۆحم هيمنه، وهكو منداىكى نوستوو!

چونكه دهزانم ئيمه دهبيت لهو دهرىاى ميهرو نهوينه
گهورهدهدا بتوينينه وه، تا فرميسكه كانمان له ههنگوين شيرينترين،
تا گريانمان پىكه نىنى رۆح بيت، تا تاسه و چاوهر و انيمان مايه
خلودى نه بهدى بيت، چونكه ئيمه ژوانمان "دارالخلد" ه
نهك "دارالفنا"، بۆيه له خوداوهند هه مىشه دهپارپينه وه
ئاراميان پى ببهخشيت، به ميهرى خۆى بمانبهخشى و له
ههلهكانمان ببورى.....

مه حوى دهلىت:

سوتانى به بىدهنگيه ئادابى مه حبهت
وهك بولبول نهه نهفغانه به پهروانه جهرامه!

مرثیہ ہو کہ سیک کہ رہے مناویہ نامہ ریت

ههزارىك به خوشهويستى و نهوينى پاشايهكى بهناو بانگ
گرفتار بوو، خهبرى عهشقى نهو گهيشته پاشا.

پاشاش لهگهډل بيستنى نهو خهبرهډا، بانگى كردو پيى گوت:
نهگهر تۆ بهراستى عاشقى سولتانييت، دهبيت يهكيك له
دووانه ههلبژيريت:

يا دهبيت نهو دهفهره جيپيلى، يا دهبيت لهسهرى خوت
خوشبوو بيكهى به فيداى عهشقى نهوينى خوت..!

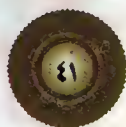
شا پيى گوت: نهو دوايين وتهى منه، يا گهردى تۆ، يا كوچ!
نهو كابرايه شايانى نهو عيشقه نهبوو، ههر بويه كوچكردن و
هيجرانى ههلبژارد!

هاوكات لهگهډل خوئامادهكردنى باباى ههزار، بۆ كوچكردن و
دهستهلگرتنى له نهوينهكهى، شا فهرمىانى كرد: سهرى له
گهردى جودا بكه نهو!

پاسهوان گوتى: قوربان، خو نهو هيچ تاوانيكي نهكردوو،
كوناهى چييه، شا فهرمىانى سهربرپىنى ديدات؟!

سولتان گوتى: نهو راست ناكات، نهويندار نيهه! له رېڭاى
نهويندا لهگهډل من راستى نهكرد، نهگهر وهكو پياو مامهتهى
كردبا، لهم رېڭايهډا سهرى خوڤى دهبهخشى!

ههركهسيك سهر و گهردى خوڤى لا خوشهويستر بيت له
مهحبوبهكهى، نهو بانگيشهكردن بۆ عيشق، گهرهترين تاوانه بۆ نهو!

خۆ ئەگەر سەربېرىنى ھەلئېزاردبا، ئەوا دەبوود شای ئەم
مەملەكەتەو ئەم ھەموو وڵاتە دەبوونە خزمەتکاری، تۆش
پاسەوان بەشانازییەو دەبوویتە غولامی!!

بەلام کاتیک راستی نەکرد لە بانگێشەكەیدا، ئەوا عیلاجی،
تەنھا جیاکردنەو دی سەریتی لە لاشە! چونکە ئەو ئەو بەری
نیفاقە، بۆ ئەودش ئەم کارەم کرد، تا چیدی کەس بەخۆرا
ئیدیدیعی عیشقی ئیمە نەکات!!

خۆزگە ھەمیشە ئەوینداران، ئاوا تاقی کرابانەو، گوپیان لە چرپە
﴿أَيُّ أَذْبَحَكَ﴾ دەبوو، تا بزانی دەیانگوت: ﴿أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ﴾؟!
بۆئەو دی چیدی کەس نەتوانییت بی گەواھی بێتە نیو
گولستانی ئەوین!

مەحوی بە مەحبووبەكە دی دەلیت:

ئێستا بۆ لافو گەزاف، ھەر کەس دەبینی عاشقە
نەك ھەموو کەس، جانفیدا، وەك میم و حی و واو و یئ!
ئەو دی لە مانای ئەوین گەیشتبێ، پۆحی شاباش دەکات،
ئەو دی ئەوینداری خۆی ناسی بێت، ئاواتەخوازە بەو پۆژە بگات
کە پۆحی خۆی ببەخشی لە پیناویدا، ئەو دمیەوێت وەكو پارچە
ھەوریکی سپی، لەنیو تیشکی خۆردا بتوێتەو!

ئەویندار وجودی خۆی، لە ئەویندارەكەیدا دەبینییت، بەھای خۆی
لەو شتەدا دەبینییتەو کە بۆی دەگەرا، چەندین سالە، عەودالی بوو!

عاريفيك ددئيت: تۆ ئەو شتەى كە بۆى دەگەرپئيت! گەر بۆ
رۆح دەگەرپئيت، تۆ رۆحيت! گەر بۆ پاروود نانئيك عەودالى، تۆ
تەنھا پاروود نانئيك!

تۆ بەو رۆحە ناژيت كە لە لاشەتدا بەند كراو، نا.....
مايەى زىندەگى تۆ، رۆحى ئەوينداردەگەتە، ئەو رۆحەى كە
هەموو بوونەومر هەناسەى پى دەدات!

نازىزم: تۆ بۆ من دئۆپئيك نيت لە دەريايەك، بەئكو
دەريايەكيت لە دئۆپئيكدا، گولئيك نيت لە باخچەيەكدا، بەئكو
گولزارئيكيت لە خونچەيەكدا!

من وەكو رۆمى ددئيت: لە بەهەشتدا چاوانت دەبينم، لە
چاوانىشتدا هەموو بەهەشت، ئىدى بۆچى تەماشاي مانگئيكى
دى، يا خۆرئيكى دى بكەم، ئەودى من دەبينم بەسە بۆ من!

بى تۆ، من لە دەرياي بىرچوونەودا ون ببووم، كەس
نەيتوانى هەست بە بوونم بكات، تۆ نەبى، تەنھا تۆ!

كەس نەيتوانى بە ناخى مندا رۆبچىو بگاتە قوولايى دلم، تۆ نە بى!
كەس نەيتوانى هەموو رازو نەينىيەكانم بدركئىنى، تۆ نە بى!
كەس ئاگاي لە ھاوارى دلم نەبوو، تۆ نە بى!

من كړپارى رۆح بووم بە رۆح!!
من ئاشناى و تەكانى رۆح بووم، ئەو ك كړپارى و تەكانى زار، هەرچەندە
زارى تۆ، شەكرستانو شانەى شەھدە، ئەى كەژاودى پاكيزەيى و عەفاف....!

دە فەرمان بدە، با رۆژە تارىكەكانم كۆتايييان بى بىت، با
زەمەنى دوورى و بىتۆيى بېرىتەو، مەن بە تاسەى گەيشتەنم بە
تۆ، رۆحەم ئەمەى دەوئەت، ئەك لاشەم!!

مەن چىدى ناتوانم بى تۆ بژىم، دەكرىتەتەتەنم لە ھەموو
كەسەك جودا بېمەو، تەنھا لەو كەسە نەبەت، كە لە ناخى خۇيدا،
فەرشى و فەى بۆ راختووم، بە پىلوى چاوەكانى باوەشەنم دەكات!
ھەر بۆيە «نالى» بە خۇرا بە مەحبووبەى نەدەگوت:

سەر بەردەبازى رۆتە، تەن تەختە بەندى جـيـتە

دەل مەيلى خاكى بۆتە، رۆح مالى خۆتە، بـيـيـبە

ئەو دەيزانى لەگەل كىدا دەوئەت، ئەو كەسەى دەيدوئەت بۆ ئەو، واتە
چى، ئەمەش بەبى ئەو چۆن دەبەت، بۆيە لە ناخى دليەو دەگوت:

بەلا گەردانى بالات بەم ئەگەر چووم

فەيداي ھەندويى خالت بەم ئەگەر مام

دەمەيكە وا لەسەر پەيەك دەسووتەيەم

لە شەوقى تۆ بە مەيسلى مۆم و ھەرمام

ئەويندارى راستەقەنە دەزانى: دوورى لە مەحبووب يانى

چى! بەلام مەن لاى كى باسى ئەويندارى خۆم بەكەم؟ كى ليم

تەيدەگات؟ كى دەزانى مەن ەودالى چيم؟

پەيم دەلەين: تۆى نەوجەوان بۆچ سەوداسەرى پەريكى؟ نا،

مەن ھەمەيشە عاشقى ئەو شتانەم كە ھەرگىز پەيرانەن، بۆ ھەيچ

جوانىك ھەيە پىر بىت؟!

چما ئىوھ تا ئىستا جوانىكتان بىنيوھ؟

بى رەونەقى ئەو جوانانە، جوانى مالاۋايى دەكات، گولنىك
رەونەقى نامىنىت، باخچەيەك بۇ نامىنىت، سرودەيەك پروو
ناكاتە دلەكان!

من چۆن بى تۆ بژىم، لەكاتىكدا تەنھا تۆى، بە زمانى من
قسە دەكەى، بە لىوى من پىدەكەنى، بە دلى من خوشحال
دەبىت، بە چرىپەى رۆح دىتە سەما!

حەكىمىك دەلىت: دوورپىت لەو كەسەى بە زمانى تۆ قسە
دەكات، لالەيە، ئەگەر ھەزار زمانت ھەبىت!!
من ھەمىشە وەكو مەھوى دەلىم:

دەرسى عىشقەم ھەر لە كىن پەروانە يا بولبول بووھ

بىگەمى، يا نەيگەمى، ھەر مەشقى ئوستادى دەكەم!

ئىدى من گوى بەكەس نادەم، بە ھىچ لايەكدا ئاور نادەمەوھ،
گوى بە قسەى كەسانىك نادەم كە تا ئىستا، بۇنى مروفيان
نەكردوھ، نازانن ھاودەمى رۆح يانى جى!

منىك لە دواى عومرىك لە تاسەو چاودەروانى، رۆحى خۇم
بەدى كرد، منىك كە ھىندە گەرامو ھىندە چاودەروان بووم،
خەرىك بوو لە گەيشتن بە تۆ بىھىوا دەبووم.

پىم وابوو، تا مردن دەبىت تەنھا لە تابلوى خەيالدا وىنەت

بكىشم، بۇ ھەمىشە، بە تەننى رېڭاي ئەوين تەى بىكەم و سروود و
دروود، بۇ خەيالى بىنىرم!

ھەرگىز لەو بىروايەدا نەبووم، ئەو كەسەى من بۇى عەودالم،
رۇزىك بىت بە بىى خۇى تەشرىف بەينىت..!

فەيداي تەشرىفى رېڭەت بى، خەراجى مولكى جان و دل
نەيسارى تۇزى بەر پىت بى، رەواجى عومرى سەد سالم «خەرىق»
ئىدى من رېڭام گرتۇتە بەر، بەرەو لاي تۇ، بۇ گەيشتن بە
تۇ، بۇ گەيشتن بە خۇم، رېبوارىكى ماندوونەناسم، دلنەبە من
ماندوو نابم، چۈنكە ئەوين ماندووبوون نازانىت، لە ئەويندا
ھەموو شتىك گونجاو، ھەموو شتىك دەشت رپو و بدات!
تا ئەوين مابى، بېھىواىى وجودى نىيە، ھەر بۇيە من،
ھەرگىز بى ئەوين نازىم..

خەكىمىك دەلىت: خۇت فرىدە نىو رپووبارى ئەوين، ئەگەر
رپووبارىكىش بوو لە خوین!

بۇ كەسەك كەنرخى تۇ نەزانىت شىتىيە ئەم سەودايە، وەلى
من دىزانم گەيشتن بە تۇ، واتە: ژيانىكى نوئ، رۇخىكى نەمر،
عەتايەكى بېسنوور، گەيشتن بە ھەموو شت.

من گەر بگەم بە تۇ، ھىچم ناوئ!
سەيرە داواى چى بىكەم، تەماشاي چى بىكەم!
من بۇم بىرئىت بى تۇ تەماشاناكەم، بى تۇ ناخۇم و ناخۇمەو!

بى تۆ پىناكەنم!

من نامۇم تا ئەو كاتەى دەگەم بە تۆ، من لە ھەموو لەزەتتەك
مەحرۇومم تا دەگەم بە تۆ، جا كاتتەك دەگەم بە تۆ، ئىدى
گەشتووم بە گەنجىنەى ھەموو دنيا!!

من گالتەم بەو ئەويندارانە دىت، داواكارىيان ھەيە لە يەك،
داواى مەتاعى ئەم دونيا فانييە لەيەك دەكەن، سەيرە ئەوان
مامەلەى رۆح، بە پەرۆ پاتالى ئەم دونيايە سەودا دەكەن؟!
ياخود ئەوان جگەلە ناوى رۆح، چىدى نازانن!! بۆيە ھەموو
خۇشبيەكانى خويان، تەنھا لە خاك و خۆلى ئەم دونيايەدا دەبينن!

شەوئى لەيلا بە مەجنونى دەوت: بنوارە خالى خۆت

بە خۆرايى كە چۆنت دا بە با، عەقلىو كەمالى خۆت

جوابى دايەو دەجنوون، ئەگەر تاقەت ببى لەحزى

لەناو ئاوينەدا بنوارە حوسنو جەمالى خۆت! «مەحوى»

تا نەگەم بەتۆ كەشكۆل و گۆچان دانانىم، دلىام كە ھىچ
ھىزىك ناتوانىت، بەربەستى رىگاي نوور بىت، ئەوھى من دەيلىم
خەيال نىيە، ھەرچەندە ھەموو خەيالىكىش حەقىقەتى خۆى
ھەيە، ئەگەر گەرەش بىت ھىندەى تۆ!

مالاوايىت لىناكەم، چونكە مالاوايى تەنھا بۆ ئەو كەسانەيە
كە بە چاويان شەيدا دەبن، بەلام ئەوانەى بە رۆح و دل شەيدا
دەبن، ھەرگىز جودايى نازانن!! ئەوان لە يەكدا تواونەتەو!

پاکستان دیناری روح

بە ھەموو شتییکی تۆ ناشنا بووم، چاۋەكانت بانگیان كردم،
نەمتوانی نەچم بە پیریانیەو، نەمتوانی ئەو ھەنگاوانە
فەرماشۆش بکەم، کە بۆلای منت نابوون، ئەو ھەنگاوانە لای من
ھەنگاویکی موقەددەس بوون!

ئەگەر بتگوتایە بە یەكەم دیدار شەیدات بووم، ئاۋرەم
نەئەدایەو، جارێکی دی منت نەدەبینی!

بەلام کاتیک پیتگوتەم، من پیش ئەوێ بتبینم شەیدات
بووم، نیتەر نەمتوانی لە جیی خۆم بجوێم، بۆ یەكەمجار بۆنی
مروڤم كرد، بۆنیکی سەیر!

جازیبە یەکی سەیر پایدەكیشام، بە دەست خۆم نەبوو،
دەهاتمە پیشو تۆش خۆت گرمۆلە دەكرد، ئاخر من دەمبینی
چۆن رۆحەكان دەستلەملان بوون، چۆن وشەكان سەما دەكەن!
تۆ ناشنای رۆحم بووی، تۆ ئەو كەسە بووی كە ھەموو
عومرم بە رۆحت لەگەلم بووی!

تۆ بە یەك سات ھەموو بۆچوونەكانی منت گۆڤری، بۆ
یەكەمجار بە سۆمایەکی نوێ، جیھانیکی ئەفسوناویم بینی،
حوسنو جوانییەکی سەیر، خەندەییەکی ئارام، بۆ یەكەمجار
ترسم لە مروڤ شكا!

ھەستم بە گەورەیی پیاویك كرد كە پێشتر ھێندە ھەموو
دونیا م رق لیتبوو!

من لهوہا مرقٹیک دہگہرام، بہلام بہ خہیالیش باوہرم بہ
وجودی نہبوو!

لہ خزمہت ئاسمانی حوسنی پرووی تو
سہما (گہوتہ سہما) گہردن کہچی کرد
ئہگہر وہسفت بہ (ماہذا بشر) کہم
بہشیمانم دہلیم وہسقم بہچی کرد! (حہریق)
تو ئہی شازادہی ونبووی مہملہکەتی ئہوین، وہکو پروشہی
بارانی پایزیکی درہنگ، ہیوابارانی ہہموو دلہکانت کرد، جاریکی
تر جیہانت بہ جوانترین رہنگی بہہاری رازاندہوہ!

رہوہیہک بولبولت بہ ئاوازیکی سہیر ہینایہ خرۆش!
ئہوین قسہ ناکات، بہلام ئاوازیک دہچریت، وہکو خورہی
کانیاویکی ہینم، ہہموو کونجو کہلہبہریکی رۆح، دادہپۆشیئت،
ئہو ئاوازہ سہمفۆنیای ژیانہ!

بہستہیہکہ رۆحہ پاکہکان دینیتہ سہما!
من ئہو ئیوارہیہ نەمدہویست برۆم، چونکہ لہو برہوایہدا
بووم، ہیندەم تہمەن نەماہی کە بتوانم بیئمہوہ حزورت!
ئہگہرچی ہہموو عومرم، بہشی ئہوہ ناکات، تیر تہماشای
رہووخسارت بکەم، ہہلآلہی وتہ شیرینہکانت ہہلئزم!
بہ حەسرت عومری من یہکبارہ فہوتہ
مہگہر عومری دووبارہم پی عہتا کە! (نالی)

رۇۋىك نەبوو، مانگىك نەبوو، سالىك نەبوو، غەمىك لە
گەپان و غەودالبوون، غومىك غوربەتو بىكەسى، غومىك
لەسەفەرى رۇح و ئازارى جەستەى شەكەتو ماندووم، بەلام
كە تۇھاتى ئىتر غوربەت رەويەودە، كەشكۆلى سەفەرم دانا،
رۇحەم لە باودەشى ئارامىدا ئۆقرەى گرت، تەپو تۆزى سەفەر
بوونە پروشەى گولۇو، ئەو ئىوارەىە بۆنى نىرگىز ھەموو كوچەو
كۆلانىكى گرتىوودە!!

كە تۇھاتى لە نائومىدى نەما باس

لە ھىجرو ئىنتىزار ئىدى نەما باس! (ئالى)

ئەو ئىوارەىە رۇحەكان گەىشتەودە بە يەك، ھاتبوون تا درىژە
بە ھەياتى رۇح بەدن، ئەوان دواى دابىرانىكى زۇر، ئەمپۇ بە دىدارى
يەكتىر شادبوون، ئەوان پىشتىر بە نىو رۇح دەژيان، بۇ گەىشتىن بە
كەمالى رۇح، وەكو شەم دەسوتانو وەكو پەروانە ھەلدەقرچان!
ئەو ئىوارەىە قىستىقالى دوو رۇح بوو، كە بە يەك سۇما
دەروانن، بە يەك زمان دەدوین، بە يەك گوى دەبىستىن، بە يەك
دل ئەویندارى دەكەن، ئەو ئىوارەىە رۇحەكان دەستى يەكيان
گوشىو تەوقەيان كرد، پىش دەستو چاودەكان، يەك ھەستو
نەست، يەك سۆزو ئارەزوو، يەك خەون و ھەزو ئاوات..!

ئاخر رۇح نامۇيە، ئەگەر لەگەل كەسىكدا ھەزاران سال لە
مالىكىشدا بژى، ھەرگىز لەگەلىدا ئاشنا نابىت، رۇز بە رۇز زىتر

لیی دوورده که ویتته وده! به لگو تا نه گاته نه و که سهی که هه زاران
سائه له جیهانی رۆحدا پیی ناشنایه، پیش نه ودهی لاشه کان
خه لق بکرین!

ئیبنو حه زمی نه نده لوسی ده لیت: نه وین یه کگرتنه ودهی پارچهی
رۆحه به رزه به رتبو وده کانه، که له نیو لاشه کاندایا ویتته وده!
نه وان ئیدی به زمانی رۆح ده وین، هه موو سنوره کان
ده سپنه وده، له یه کدا ده توینه وده، ئیدی من و تو وجودی نامینیت!
شتیک به نیوی رازونهینی بوونی نامینیت! هینده له یه کتر
ده چن، ناتوان پیناسهی خویان بکهن، هه ریه که ده لیت: من
نه وم، یان نه و منه، من له و ده چم، یان نه و له من ده چی!

هه موو ته مه نی رۆح گه ران و عه و دالبوونه، به
دووی ها وده می راسته قینهیدا، (الأزواج جنود مجنّدة، ما
تعارف منها ائتلف، وما تناکر منها اختلف) البخاری ومسلم.
واته: دله کان وده کو له شکری سه ربازان وان، نه وانهی به یه کتر
ناشنا دهن، هوگری یه ک دهن، نه وانهش ناشنا نابن، جیا وازو
ناکوک دهن و لیک دوورده که نه وده!

خه تتابی له رافهی نه م فه رمو وده یه دا ده لیت: رۆحه پاک و
باش و چاکخوازه کان، لیل یه ک و خراپه کانیش به هه مان شیوه،
هه ر رۆحه و بو هاوشی ودهی خوی ده گه ریت، که خودا وده ند به
سروشته ودهای دروست کردوون!

لهویدا پۆحه‌کان ته‌نها به چاوی دڵ ته‌ماشا ده‌که‌ن، به
ناخی یه‌کدا پۆده‌چن، جوانییه‌کانی پۆح ده‌بینن، که خوداودند
هه‌زاران سائه، له عاله‌می ئه‌رواحدا به‌و جوانییه‌ی که وه‌کو پۆح
نه‌مره‌ رازاندونییه‌ته‌وه‌!

ئه‌وان ده‌چنه‌ خه‌لوه‌تی پۆح، که‌س نابینن و هه‌ز نا‌که‌ن
که‌سیش بیانبینی، ئه‌وان له جیهانی ماده‌ غافل ده‌بن، هه‌ریۆیه
مه‌وله‌وی ده‌لتیت:

ئاخ به‌ی خه‌لوه‌تی ب‌دیام وه‌بی خه‌م
سی‌وای تو، دی‌ده‌م، که‌س نه‌دیام وه‌چه‌م
دڵ به‌ی دی‌ده‌نت کام خه‌لوه‌ت سازۆ
تۆی دی‌ده‌ی‌چم بی، مه‌ردم نمازۆ
ئای خۆزگه‌ به‌ خه‌لوه‌تیک که‌ له ویدا جگه‌ له تو که‌سم نه‌دیبا،
به‌ چاوی چاوم! به‌لام وه‌داخۆ، دلم شوینیکی ده‌ستناکه‌ویت، که
لێیه‌وه‌ بر‌وانی بو‌ت، جگه‌ له‌ گلینه‌ی چاوم، خۆزگه‌ گلینه‌ی
چاویشم تۆی نه‌ده‌بینی و جگه‌ له‌ دلم که‌سی تر نا‌گای لێمان
نه‌باو که‌س ئیمه‌ی نه‌دیبا!

ئه‌و دوو پۆحه‌ هی‌نده‌یان ده‌ردی چاوم‌پروانی چه‌شتوو، ئه‌و
دلانه‌ هی‌نده‌یان شه‌وانی ته‌نیایی بینیوه، هی‌نده‌ تاسه‌ی گه‌یشتن
به‌ باوه‌شی ئه‌وین، ناخی هه‌لق‌رچاندوون، ده‌یانه‌ویت بگه‌ن به
شاده‌ماری دڵ، هی‌نده‌ ده‌ردی دووری داخی کردوون، موویه‌که‌ به‌

چيايهك دهبينن، نه گهر بكهوڙته نځوانيان!
 لاشه هيچ هيڙيكي نځيه، بهرامبهر به رڼو، گهر ملكه چي
 فهرمانى نهو نه بښت، ده بښته قه قنه س!
 كاتيك نهو كه سه ددوږزته وه كه پارچه كه ديكه رڼو توي
 لايه، ئيتر ناتواني بڼ نهو بڼى، ناتواني چركه يهك جڼي بهيلئ!
 گهر وابهكه ئيتر سالانئ عه زابو نه شكه نجه و نازاري
 دووري و ته نيايي و سه رگه رداني ده گه رڼته وه، كه سيك كه وهكو
 سښه ركهت لښت نزيكه، چوڼ له ده ستى قوتار ده بښت!
 له هه موو دونيادا چي له وه خوښتر هه يه، كه كه سيك
 بدوږزته وه كه خوداودند بو توي داناوه، كه سيك وهكو خوښ
 لښت تښده گات، دمرانښت چيت ده وښت، نارمزوي چي ده كه يت؟
 خه ون به چييه وه ده بڼي! خه يالت له كوييه؟!
 بڼ وشه قسه ي له گهل ده كه ي، به زمانى رڼو ده يدوينئ،
 نامازميه كي نهو هه زاران رسته ي نه رځه وانيت ناراسته ده كات!
 له هه موو رازونياز يكت تښده گات، دښته ژير پيلوي چاوه كانته وه،
 شه وان له ژير برژانگه كانته ده خه وښت!
 نهو كه سه ي كه له كه س ناچښت، له نځو هه زاران هه زار كه سدا
 وښنه ي نځيه، له هيچ شتيك ناچښت، به لام هه موو شته جوانه كان
 ده يانه وښت، لهو بچن، توش دده وښت لهو بچيت، ته نها نه وو به س!
 نهو كه سه به وته كانى گهرمت ده كاته وه، له و په رى بڼه يواييدا

دەرگای هیوات بۆ والادەکات!

دەتگریته باودەشی وشە شیرینەکانی، بە ئاوازی دەنگی
مەستت دەکات، ئەو کەسە ی وەکو مندالێکی ساوا، لە باودەشی
وشەکانیدا دەچێتە قوڵایی ئارامترین خەو!

تکای لێ مەکە بۆ تەنھا ساتیک گۆیبیستی بیو بەس، ئەو
داستانی ئەوینی هەزاران سالی لە ناخیدا هەلگرتوو، ئەگەر هەموو
عومرت گویی بۆ ڕادپیری، هێشتا داستانی ئەوین تەواو نابێت!

بێ بوونی ئەو ئەستێرمەکانی ئاسمانی تۆ نادروشینەو! تریفە ی
مانگەشەو نابینی! بێ بۆنی ئەو باران بۆنی نییە! گۆل ڕەنگی
نییە! هەنگوین تامی نییە! پەپۆلە ی خەندەیهک لەسەر لێوت
ناییشیتەو! بێ ئەو گۆلستان درکستانە، بێ ئەو گۆلشەن گۆلخەنە!
بێ ئەو دڵ هەرگیز سوکناپی نایەتو بە ئارامی ئاشنا نابێت!
ئەو کاتە ی ئەوت بینی، دەستت هێنا بە هەموو لاشەتدا،
ئەو کاتە هەستت کرد، ئیستا گلێنە ی چاوت جیهانیکی جیاواز
دەبینی، زمانت وشەگەلێکی سەیر دەدرکێنی!

گۆچەکەکانت خۆشتین وشە دەژنەفی، ئەو کاتە خۆت بۆ
یەکەمجار دۆزییەو!

بووی بە دەولەمەندترین مەروڤی دنیا، ئیستا دەتوانی
شەوانە سەر بکەیتە سەر خەرمانێک لە یادگاری بەهەشتی!
کەس هێندە ی تۆ یادگاری جوانی نین، ئیدی سەرناکەیتە سەر

سهرينىكى بەتال، نا ئىدى لە باۋەشى يادگار يىپە ئەرخەۋانىيەكانتا
خۇشتىرىن خەۋ دەبىنى!

رۇژى ۋەھلىت ھەر سبەينىيە كەۋا پىرتەۋ نەدا
من لە تارىكى شەۋى ھىجرا ژيانم بۇچىيە! (بىخود)
ئەۋ خۇرى ژيانى تۆيە، ھەر بۆيە كە مالاۋايىت لىدەكات،
ۋەكو كاتى خۇراۋابون، ئاسمانى ژىنت دەبىتە شەۋەزەنگە!
خۇنەگەر شەۋان تا دەخەۋم بە ۋتەى نىۋ نامەكانت، چاۋم
نەپىژم، ئەۋا بىنايىم لىل دەبن!

تۆ بە ھەموۋ كوچەۋ كۆلانىكى دىلدا پەتبۋى، جىگەى
دەرزىيەكى تىدا نەماۋە، شوپنەۋارى تۆى تىدا نەبىت، ئىدى
دەتەۋىت بۇ كۆى بىرۇم؟

دەكرى لە ھەۋر بېرسى بۇ باران دەبارىنى!
لە بەھار بېرسى بۇ ھىندە جوانى؟
لەگۈل پىرسىار بىكەى بۇ ھىندە بۆت خۇشە؟
ئەگەرنا، دە ئىتر لىم مەپرسە بۇچى ھىندە شەيدى تۆم؟
نارى دەئىت:

بە مەۋلا گەر لە مەۋلا دل بە قوربانىت نەبى نابی
بە دل گەر دل موطىعو بەندە فەرمانىت نەبى نابی
كەسى مەقصودى كەسبى دەۋلەتى قورىى مەحبەبەت بى
غولامى بۇ غولامانى غولامانىت نەبى نابی!

که تو هاتی له گهلتا پیکه نین هات
که رویشتی هه ناسه ی ساردو هه یهات
هه مووی هه هاتوو چوونه کاری دنیا
به ته نیا هه هه خه مه هه ردی نه گه هات

ژبلا حسینی

ده توانی بروی؟

دەتوانى برۆيى و مەملەكەتى ئەوين فەرامۇشكەي؟ گەر
دەتوانى برۆي لەگەل خۇتا ھەموو پىكەننەكان كۆكەردەو
ھەموو نامەكان بېيچەرەو، ھەموو چرپەكان لە بوخچەيەكدا
گرئ بدەو ھەموو يادگاربيەكان لە گولدانىكدا ھەلگرە!

دەتوانى ئىتر بۆنى دارمۆردەكان نەكەي؟ دەتوانى ئىتر
بە ژىر سىبەرى سىپىدارەكاندا گوزەرنەكەي و لە نىو چىمەندا
ھەرگىز دانەنىشى؟ دەتوانى ئىدى تەماشاي خۇراو بوون نەكەي؟
ھەرگىز باوەرناكەم بتوانى!

ئەگەر دەتەوئىت برۆي، ئىدى نابىت بۆنى باران بكەي و لە
ژىر پروشەي باراندا دەستەكانت پروو و ئاسمان ھەلبري! نا تۆ
بى بۆنى باران ناژىت!

مەگەر ناوى ھەموو شەقامەكان بگۆرپىت! دارى ھەموو
باخچەكان ھەلگەنى و درەختى نوپيان تىدا برۆيى!

مەگەر بەرگى ھەموو كىتەبەكان بدېرىنى، يا بە بەرگىكى
رەش دايانپۆشيت تا ئىتر نەتناسنەو! ئىتر بە كام رېگادا
ھاموشۆ دەكەي... دلىام ھەموو بىستىكى رى لەگەلت دىنە
قسەو پرسىارى ئەوت لى دەكەن! چونكە ھەرگىز بە بى ئەو
نەيانبىنىوى!

گەر دەتەوئىت لە يادى كەي ئىتر دەبېت ھەناسە نەدەي،
چونكە ھەموو ھەناسەكانت بۆنى ئەوى گرتوو! مەگەر لەم

دەڧەرە كۆچ بىكەي! ئەۋىش بە دزى چۆلەكەي باخچەكە تانەۋە!
 چونكە دوايى ھەموو دىنيا بە ”بۇ كۆي دەجى؟“ پىردەكەن! ئەۋان
 دەيانزانى بى ئەۋ بۇ ھىچ شويىنىك ناچىت!
 مەن دەمزانى بى ئەۋ رىگا دەرناكەيت، تۆ ھەمىشە دەتگوت
 مەن لە چاۋانى ئەۋەۋە نەبىت ئەم جىھانەم نەبىنى! لە باۋەشى
 ئەۋدا نەبىت ھەستەم بە ئارامى نەكرد!
 ئەي تۆ نەبۋى دەتگوت:

ھەر كە لىم عاجز دەبى توخۋا ۋەزە زوۋ بىمكۆزە

چونكە قەتلىم خىرە سائەم كارە قەت تەنخىر مەكە «كوردى»

مەن كۆيىم ھەيە بۆي بىرۆم، مەن لەگەل ئەۋدا نەبىت ھەست بە
 بوۋنى خوۋدى خۆشەم ناكەم، چەندىن سائە لە پەراۋىزى ژياندا، بە
 خۇدى خۆشەم ئاشنا نەبوۋم، تەنھا ئەۋبوۋ تۋانى بە ھەموو گەردوۋنەم
 ئاشنا بىكات، بى ۋوۋدى ئەۋ مەن بە ھەموو شتىك ئەغيار دەبىم:

ھەتا تۆم ئاشنا بوۋى، ئاشنا بوۋم

نەمىستا موۋ بە موۋم ئەغيارە بى تۆ «ئالى»

مەن لە دوۋرى ئەۋ، ھەموو جىھانەم بە چۆلى دىتە بېش
 چاۋ، چونكە كەس لە زامانى مەن ھالى نەبوۋ ئەۋ نەبى! چونكە
 لەم دىنپايەدا تەنھا دوۋ كەس دەتۋانن گۆيىت لى بگرنو لە
 ھەموو ۋەشەكانت ھالى بىن، كەسىك كە ۋەكو تۆ ھەمان ئازارو
 ئارەھەتى چەشتوۋە، يا كەسىك كە تۆ بۇ ئەۋ ھەموو شتىكىت!

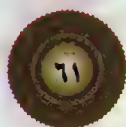
که تۆ ھەردووکیان بوویت، تۆش وەکو من عەوداڵ بوویت،
وەکو من وێڵ بوویت، بە شوین ناسنامەى خۆتدا دەگەرای،
تۆش ماندوو بووی، تەنیاى گری لە ناخت بەردابوو، نەتوانی
بە هیچ ڕووخساریک ئاشنا بیت، ڕۆحى شەگەتت بۆ سیبەرى
بالایەك دەگەرا!

ئیدی من ناپۆم، من ھێشتا نامەى دڵم بە تەواوی عەرز
نەکردووی، من دەمەویت ھەموو شتیکت بۆ باس بکەم،
ھەموو نەسراریکی دڵم والا کەم، من چیدی ناتوانم بە تەنیا
لە چاوەڕوانیتا بوەستم، من ئیدی بەرگەى بى تۆی ناگرم،
تۆ خۆرى ئاسمانى ھەموو ھیواکانى منى، من تەنھا ھەست بە
وجودت ناکەم، بەلکو ھەستکردن بە غیابى تۆ لە ھەستکردن
بە وجودت گەورەترە!

من لەگەڵ تۆدا لە ھەموو شتیکەو نزیکم، تەنانەت ھەست
دەکەم لەگەڵ تۆدا لە خوداوەندیشەو نزیکم، وەلى دوور لە تۆ
بائەندەھەكى نابەدڵم لە ناسمانیکی ڕەشو تاریکا!!

خۆش ئەو یارەى شەریکی کاتودەم بى
لە شەوگارى درێژا نوورى شەم بى
دزی ڕۆژگارى چەوتو تووشو ناخۆش
بۆ خاتوو زینى دڵ، ئەو کاکەمەم بى

«ژىلا حسینی»

دەزانىم لىم زىزىت، بەلام زىزىوونى تۆ، زىزىوونى ھەموو
شەكەنە، ئەو كاتە تۆ دەرويت لەگەل خۆتا زيان دەبەيتو
ھەموو جوانىيەكان دەپچىتەو، تەنھا فرمىسكو گریانو
خەمىكى قول نەبىت، ھىچم بۆ جىناھىلى!

پەنجەرەكەم دەخەمە سەر پىشت، بەلام تىشكى خۆر نايەتە
ژوورى، چۆلەكەكان لەبەردەمى پەنجەرەكەمدا ناجرىوینن
باوھىم دەكەمەو بۆ پروشەى باران، بەلام ئەوان پىشتىم تى
دەكەن، مۆمى ژوورەكەم بە ئاستەم تروسكەيەكى تىدا دەمىنەت،
كە تۆ دەروى من جگە لە پەنگى پەش پەنگىكى تر نابىنم..!

پىم دەلەن تۆ گۆراوى! ئەوان نازان ھەموو گەردوون گۆراو!
پىم دەلەن: بۆ قسە ناكەى وەكو جارەن؟ نازان من زمانم
نىيە بى ئەو، چى بلىم؟ باسى جىيان بۆ بكەم؟

لىوى وشكو پەنگى زەردو دلى شكاوو دیدەى بى نور چى
بکەن بى تىشكى خۆرى تۆ؟!

عیللەتى بى ئىلتىفاتى تۆیە نالەى سۆزىم

باعىسى شەرمى گۆلە، بولبول، كەوا زارى دەکا «كوردى»

تۆ دەزانیت ئەو شەوانە چەند سەختە كە بە تەنیاىىو بى
تۆیى بەسەریان دەبەم؟ چەند سەختن ئەو ساتانەى بۆ باوھى
پى مېھرو ئەوینت دەگەپىم..! دەمەوئىت بگەمە شادەمارى دلت،

دەزانی تاسەى تۆ چۆن ئەشكەنجەم دەدا؟ بە شەوانە بە جى
نازارىكەو دەتلىمەو؟

شەوانە ھىندە پەيامەكانى تۆ دەخوئىنمەو، خەرىكە ئاوى
چاوم دادىت؟

ھىندە دەگرىم خەرىكە سۆماى چاوم ئىل دەبىت!
تاسەى دوورىت پۆحم نازار دەدات!

ئەشكى خەسرەت لازىمى جەمعى شىبابەختانە ھەر

شەونى سوبجە دەلىلى قەترەيەك گريانى شەو «شىخ نورى»

ئاخر تۆ راپەرى ژىنو مانى منى، تەنھا تۆ دەتوانى دەستم
بگرى بەرەو لىۋارى دلىيى!

من بى تۆ ولا تىكى بى ئالا، نىشتەمانىكى بى ئازادىم،
باخچەيەكى بى گولم، بولبولىكى بى لائەم، تا ئىستا نازانم من
بى تۆ جى بووم؟ تا بزانم دواى تۆ دەبىم بە جى؟!

تۆ لە تارىكتىن شەوى دەيجوردا گرى چرايەكى پىر شىنگدارى
بۆ من، لە وەرزى كرىۋەو شەختەو سەھۆلبەنداندا ئاۋازى
دەنگت گەرمم دەكاتەو دەو لەۋپەرى بى كەسىۋ تەنبايىدا وتەى
لىۋەكانت دەمگرنە باۋەش، بۆيە ھەمىشە وەكو شىت خۆم لە
باۋەشى وشەكانتا دەبىنمەو!

من تەمەنىكم لە پۆزگارى رەشو پىر لە نازار بىردە سەر،
دەتەۋىت جارىكى دى بگەرىمەو ئەو دۆزەخە؟

پەش و تارو درېژو پر له نازارو خەمو دەرده

بەئێ شەوگاری دوووری بوو سەراسەر ژینی تالی من «هێمن»

نا من تۆ چاک دەناسم، هەرگیز ئەم هەوارە خالی ناکەي!
جەرای ئەم ژوانە خامۆش ناکەي پەزێ نابییت جاریکی دی خەندە
لێوەکانم جێبێلێ، گۆلی هیواکانم هەلومرێن..
تۆ نەستێرەي ئاسمانی منی، تۆ بوخچەي پەزێ نەهێنی و حەزو
ناواتەکانی منی!

هەمیشە چاومەروانی هاتنی تۆم، گوێم بۆ دەنگی هەنگاوەکانت
شل کردوو!

سەرنجی پێ ئەدەم، پێگا، هەموو شتێوەی ئەوی تیاپە

و هەکو دنیا لە ناو جوانی ئەوا توابییتەو وایە «هەردی»

چاومەروانم، دەرگاگەم خستۆتە سەرپشت، پەردەي ژووڕەگەم
لاداوە، دەزانم لەگەڵ هەوڕەکاندا دێیت، تا تێر بە ئاوی باران
خۆت نەشۆری و بۆنی باران نەگریت نایەي بۆ لام!

ئەو کاتەي کە تۆ دێیت هەموو باخچەکان خۆیان دەگۆرن بۆ
پیشوازي، دەزانن تۆ بە تەنیا نایەي، هاو دەمت بارانە!

هەموو ئەم شارە بۆنی تۆ دەگرێ، لە پەنجەرەگەو بۆنی
باران مۆژدەي هاتنی تۆم بۆ دێنی.....

چونکە دەزانێ کە تۆ هاتی ئێتر جگە لە بۆنی تۆ لە
جیهانی مندا بۆنێکی دی وجودی نیە!

دە ۋەدە، تا بزانی چى مەراسىمىڭم بۇ لىقاي تۆ پىڭخستوۋە،
تا بزانی ئەۋ ئەۋىنەى رۇژانە بە بارانى فرمىسك دەشۇرپىت
ھەمىشە بە پاڭىو نەمرى دەمىنىتەۋە!

ۋەدە تا بزانی من ئەۋىنى تۆ بە ھەموو دونيا ناڭۇرمەۋە!
ۋەدە تا بزانی ھەموو شتى؛ لە خۇشەۋىستى بېھىزترە،
ئەگەر ژيان لە مەرگ بترسى، ئەۋا مەرگ شەرم لە خۇشەۋىستىو
ئەۋىن دەكات!

ئەۋىن گەۋرەترىن گەنجىنەى خودايە، لە دلە پاڭو
بېگەردەكاندا نەبىت ھەرگىز جىڭاي نابىتەۋە!

تۆ تەنھا تڭاي منى لە كردگار، گەر خوداۋەند تۆم پى
بەخشى، ئىدى من داۋايەكم نامىنى لەم دونيايەدا؛
من دلنىام تۆ سروەى فېردەۋسۋو مىۋەى بەھەشتۋو رازى
دلۋ ھىزى رۇخو شەۋنمى مىھرو لوتقى خودايىت، تۆ سوڭنايىو
ئۇخۇرنى گيانو ئاۋاتى عومرى...

ھەرچەندە كە ئىنسانە لەبەرچاۋى منو تۆ

مومكىن نىيە ئەم لوتفە لە ئىنسانو بەشەردا

«ئالى»

سیرتکم

دووریت لیوم هه لده قرحین و گهروم ده تاسین و ناخه
هه لده پروکین و گر له دل و دروونم به ردددا، له باخه وانی
گولستانه وه ده مکاته رهنجه پوی ره زکی سوتاو!
دردی بی تویی به نیو شاده ماره کانی دلما روده چی و له
دیریای نازاردا نو قمم ده کات، شه وانه جگه له فرمیسکی گهروم
هه ناسه ی سارد و ناھی جهر گبر، هیچ هاوده میکی دیم نین،
غوربه تیکی تال ده سته خاته گهروم و هه وریکی رهش بینایم
لایل ده کات!

میوانی دیوه خانی دلم جگه له چه زه متی خهم که سی دی
نییه! نه گهر گریان و ناله ی نیوه شه و نه با، نه وا هه رگیز دهستی
له یه خهم بهر نه ددهدا:

شه وانه گهر نه که م نه و شیوه نو نالین و گریانه

ده سوتین و وجودم ناگری نه م جهر که بریانه

به لئ گریان ی نیوه ی شه و، ده کانا سوری دل، مهرهم

کو تو کو دم داده مرکین و به جیدیلل دل من خهم «هین»

بو دووری له و که سه ی که تیایدا تواو یته وه ئیدی بی
وجودی نه و هه ست به وجودی خوت ناکه یت، گریان که مترین
مه راسیمی حوزن و خهم و نازاری رۆحه .. چونکه نه و کاته ی لیت
دوورده که و یته وه ئیدی له گهل خویدا هه ناسه کانت ده باو توانای
هه ناسه دانیشته نامین بی نه و، لاشته به نیوه رۆحیک زینده گی

دەكاو مردن بە ئاوات دەخوازى، نەك سزاي سەختى دوورى وھىجران!

بىرۈۈ بىكۈۈ، لە لاي تۈۈ مردن

نەۋەك بە بى تۈۈ زىن بەسەربردن!! «سەدى شىراى»

ھەر بۈيە شەۋانە زامى فىراقو دوورى تۈۈ خەۋى پىلۋى
چاۋەكانم دەتۈرىنىۋ وەكو لرفەى شالۋى ئاگرىك كە لە پۈشۈ
بەلاشى وشك ئالابىت سىنەم لە ناخەۋە ھەلدەقرچىنى، چونكە
ھەموو چركەيەكى مەرگەساتە ھەموو ھەناسەيەك ھەسردە!
ئەو كەسەى بە ھاۋدەمى راستەقىنەى رۈۋى خۋى گەپشتى،
بە دوانەى گيانو لانەى ئەۋىنو باۋەشى ھەۋانەۋەى رۈۋى
ئاشنا بوۋىت، ئىتر ناتۋانى بە تەنبا بۈى! ئەو كەسەى بە
دىدارى رۈۋ شادبوۋىت، مەھالە بتۋانى ساتىك ئۇقرە بگرى!

ھەرگەس شەھدى ۋىصال ۋەدەرى دوورى چەشتى

ئەۋ دەزانى دەردى دوورى چەند گرانو زەھمەتە!! «كوردى»

ژيان بى نورى دىدەو سۈماى چاۋو ھىزى ئەۋنۈۋ پازى دلۋ
سروەى رۈۋ، دەبىت چۈن ژيانىك بىت؟!

بۈيە ھەرگىز دل لە شەكۋاۋ سكالۋ دەردو زارى خۋى
ناكەۋىت، بى دىدارى يار بە ھىچ شتىكى دى سۈكنايى نايەت!

دل لەبەر زامى فىراقت، دائىما زارى دەكا

رۈۋشەۋ مەنەى دەكەمباز، دەردى سەختە ناسرەۋى «كوردى»

شەۋانى تەنپايىۋ بېدارىۋ دانىشتىن بە دەۋرى
 ئاگردانى يادگار يىپەكەنەۋە، بۇ ئەۋەدى بېرىك ناخى
 رچىۋمان گەرمكەنەۋە ساتەۋەختىكى سەختە دژۋارن!
 مەرۇف لەسەر نەخشەى زەمىن لە نىۋ ئەم ھەموو خەلگەدا
 خۇي بە تەنپاي تەنپا دەپىنى! شىتېك نىپە وابەستەى بىكات بە
 گەردوونەۋە جگە لە ئەۋىندارەكەى! ئاخىر ئەۋ تەنپاكەسە كە لە
 زمانى ئەم ھالى دەپىت ھەست بە بوۋنى دەكات! لە باۋەشيدا
 دەكاتە لوتكەى دىنپايىۋ بۇنى راستگۇيىۋ پاكىۋ ۋەفادارىۋ
 خۇشەۋىستى كەپلى دەكات!

ئەۋ كاتەى مەرۇف لەگەل ئەۋىندارەكەيدا ھىچ جىاۋازىيەك
 ناھىلۋ ھەموو شتەكان بە يەكسانى دابەش دەكات جۋانى،
 تەمەن، ھەست، ئاۋات، ئارەزوۋ، ئىتر ئەۋان ۋەك گولۋى دوو
 گول ئاۋىتەى يەك دەپن، ئىتر دەپنە يەك مەرۇف، يەك كەس
 لە ھەموو شىتكەدا، ھىچ جىاۋازىيەك نابىنن، بەلام ئەم راستىيە
 تەنپا چاۋى ئەۋىندارەكان دەتۋانن بىبىنن!

كەسانى دى لەمە ھالى نابن!!

خافىزى شىرازى دەلىت:

سەيرە، لەگەل ۋەجۋدى تۇدا ۋەجۋدى من بىمىنى، سەيرە كاتېك
 تۇ ھاتىتە گوفتار ئىدى من بتۋانم ۋەتەيەك بىركىنم!

دلى من مۆم رووى تۆ ھەروەكو شەم
ئەتاويتۆ لەبەر پىتا ئەبى جەم
ئەوا ئىستا دەسوتەم تا بزانى
كە عەشقى تۆ چرايەو من پەپولەم

«كۆلىل»

لە ئەویندا تەنھا ئەویندار بە چاوى دلى ھەموو شتەك
دەبینیت، چونكە چاوى ئاسایى ھەرگىز توانای بینینی جوانییە
حەقیقییەکانى نییە!

ھەربۆیە ئەوانەى جگە لە چاوى سەر بیناییەكى تریان نییە
لە بینینی جوانییەکان مەحرومن!

بە دیدى دڵ، ئەویندار دەگاتە كەمالى بەشەرى!

رۆحى دەگاتە لوتكەى بەرزى و خوشەوێستى و فرین بەرەو
ناسمانى عیشق!

گەرى ئەوین وەكو ئەو ئاگرەى ئالتونى پى زاخاو دەكەن
مرۆفەكان لە ھەموو عەیبو عاریكى قورپىنى پاك دەگاتەووە لە
جیهانى رۆحدا تارای فریشتەیان دەگاتە بەر!

بۆیە ئەویندار تا نەتوێتەووە وەكو مۆم، نەسوتیت وەكو
پەروانە، ناگاتە حەقیقەتى ژيان و لەزەتى رۆح!

بۆیە عاشقانى راستەقىنە رۆژانە ھەزاران جار دەمرن، بەلام
چونكە ئەوان تەنھا مامەلە لەگەڵ رۆحدا دەكەن، لەبەر ئەوە ھەر
دەژین! دواى ھەموو مردنێك ژيانێكى نوێیان پى دەبەخشى!

ژيانېك دوور له دونياپه رستۍ و مادده ويستۍ و شاولت و
نارەزووبازۍ!

نەوان وەكو نور له نيو دوزووله خوښينه كاندا دين و دچن!
دوور له و نهوينه ژيان تاريكستان و دهجوره و بوون بى
مانايه و وجود بى نيعتبارده!

نەودى جارېك بونى ميسكى عاشقانى كردبیت! نەوسا
دەزانیت كه ژيان بى نهوين جگه له دوزخ هيچى دى نيه!
بى نوري تو من بهرپييه كانى خوم نابينم! بى سيمای حوسنى
تو، پهيقك نادركينم، تو هه موو جوانييه كانى منت والاكردوو
هه موو عه يبه كانمت داپوشى! تو تينویتی رۆحت شكاندمو به
خوشترين سرودى نهم سروشتهت ناشنا كردم!

رؤمى دهليت: كاتيك بو يه كه مجار ههستم به نهوين كرد بو تو
گه رام، من كوړر بووم نه مزانى كه عاشقه كان هه رگيز يه كتر نابينن،
چونكه هه ريه كه يان بو هه ميشه له نيو رۆحى نەودى ديدا دهژى!
سه عدى شيرازى دهليت:

قال لى المحبوب لما زرتە من ببابى؟ قلت بالباب أنا
قال لى: اخطات تعريف الهوى حينما فرقت فيه بيننا
و مضى عام فلما جئته اطرق الباب عليه موهنا
قال لى: من أنت؟ قلت: انظر فما ثم الا انت بالباب هنا
قال لى: احسنت تعريف الهوى وعرفت الحب فادخل يا أنا *

به ئى له ئه وينا منو تو وجودى نيه، جگه له يهك وجود،
بوونى نيه! هر كه سىكىش تامى ئه وىنى نه كرده و به گرى
ناورى ئه و نه سوتابى، له خورا دهزى، چونكه زيان بى ئه وىن
هيچ تامو مانايهكى نيه، هه ربويه همدى ساحبقران ده ئيت:

زمانم شهق ئه با يه كدهم ئه گهر بىتو نه با ناوت
به كوڤرى داده نيشم گهر له بهر چاوم نه بى چاوت
له بهر ته شريفى ڤىگه ئى تو نه بى بوچيمه نورى چاو
سه رم لازم نيه، لازم نه كا بينيمه پىناوت!!

گهر لىم بپرسى تو ئه م هه موو عه يامه له كوئى بووى؟ له
وه لامه ده لىم من هيچم بىرنايه ت! شتىك له زيانمدا نيه شايانى
باسكردن بىت! ئه وه نده ده زانم من له جيهانى له بىرچوونه وه دا
نوقم بوو بووم، من خوم هه ستم به بوونى خوم نه ده كرد، چ
جاي ئه وهى هه ست به بوونم بكريت! زيانى من له و ڤوزه وه
ده ست پىده كات كه تو م ناسى!!

من ده زانم ڤىگاي ئه وىن درك ڤىزه به خه مو په ژاره و نازارو
تاسه و چاو مروانى و ئه شكه نجه و عه زابى ڤوح و هه لقرچانى دل،
وه لى ئه م ڤىگايه هينده گه ورميه، ئه م ئامانجه هينده به رزه، هينده
پاكه، هينده نه مره كه شايانى هه موو قوربانى دانيكه... بو گه يشتن
به سه رچاوه ئى نور بو گه يشتن به ده رىاى ماريفه ئى حه قيقى،
هه موو ماندوو بوونىك ده بىته مايه ئى سه ماى ڤوح و له زمى گيان!

نەم ژيانە كورته ديارىيەكى بچكۆلەيەو بە شەرمەوە پېشكەش
بەو ئەويندارە دەكرېت كە ئەگەر ئەو نەبا، نە خۆر تېشىكى
دەباو نە گول بۆنى دەباو نە خەندەيەك دەكەوتە سەرلىو!
شەوانى تەنيايى و حەسردتو چاودېروانى تاريك و درېژو
نەبېراوەن، فرمىسكى گەرم و ئالەى نيوەشەو و ژانى هيچران و
هەناسەى سارد گەلەى تەمەن هەلدەومرېنى و پەنگى زەردو خەمىكى
قول و سىمايەكى خەمبار بە رووخسارى ئەوينداران دەبەخشى،
ودەلى ئەمە باجى ژيانى رۆخ و نارامى ناخەو سوتەمەنى عىشقە!

بە شوعەلى عىشقى پېرتاوى و دەها شېواوو سووتاوم
لە جەرگەم خوین دەبارېتو لە چاوم ئەشكى بېدوايى
كە دلبەر پېكەنى زوو دل بەرى گرتو وتى ياران
گەلىكم خوین رژا هيچ كەس بە هيچ نابى لە خۆپايى
مەپەنجى تۆ بېرەنجى گەنجى پەنجى من بەبا دەپوا
دەبى چەشنى هەتو بگريم لە پال ديوارى تەنيايى
سروشتى دوونە گەر دوون، گەر دلت رۆحم نەلاوېنى
گولى عومرم دەژاكېنى، خەم و ئازارى پارايى!
(كوردۇ)

ودەلى لە هەمووى سەختەر ئەودەيە كە هەرگىز ناتوانين
بە زمان گوزارش لە ئەوين بکەين، جگە لە خودى خۆمان
پېشانی كەسى دى بدەين! خەتا لە ئېمە نىيە، خو ئەگەر

دونيا ھەموۋى نوقمى نورىيىت، ئەۋا كەس ناتوانىت ئەۋ نوره
 ببىنىت، ئەگەر نور لە نىۋ دلىدا بوۋنى نەبىت!
 جوانترىن گوزارش لە ئەۋىن بىدەنگىيە، ھىچ شتىك ۋەكو
 بىدەنگى گوزارش لە ئەۋىن ناكات، چونكە ئەۋ كاتەى رۇحەكان
 ئاۋىزانى يەك دەبنو لىل يەكا دەتۈنەۋە، ئىتر بىدەنگى و
 ئارامى جىھان دادەپۇشىت!
 تۆ ناتۋانى وشەيەك بىركىنى، خۆ ئەگەر ھەموۋ رازو نيازو
 ئەسرارى دلت والاكەى جگە لە ئەۋىندارەكەت كەس لە زمانى
 تۆ ھالى نابىت، چونكە تۆ بە زمانى ئەفىن دەدۋى!
 تىگەيشتن لەۋ زمانەش بۆ كەسىك كە سۋتاۋى تاۋى ئەۋىن
 نەبىت ئەستەمە!! جا بۆ ئەۋدى لە زمانى ئىمە ھالى بنو لىمان
 تىبگەن دەبىت ھەۋلىدەين نورى عىشق بگەيەننە دلەكانيان، دەبىت
 لە زەلكاۋى دنياۋىستى و كەچىنى ۋەدەريانىننە ۋ بە جىھانى رۇحو
 بىننى ھەقىقەتى جوانى ۋ خۇشەۋىستى راستەقىنە ئاشنايان بگەين!
 مەۋلاناي رۇمى دەلىت: چىت ھەلگرتۋو ۋە بۆ مەنزلى عىشق،
 ھەموۋ شتومەك ۋ كالاكانت دانى! ئەۋانە ھىچى لەۋى رەۋاجيان
 نىيە، تەنھا دلىكى پاك ۋ ئەۋىنىكى راستەقىنە نەبى، لەۋى دەرگا
 بۆ ھىچ ناكىرتەۋە!
 بۆ گەيشتن بەۋ مەنزىلە ۋچان نادەين، لەۋىدا گەردىلەكان
 دەبن بە خۆرى رۋوناكى، گۈلەكان دەبنە گۈلزار، دلوپەكان دەبنە

دەريايەك لە ميسكو گوللەو....

ئەوین ژيانىكى نەبراولە، بى كۆتايى... چونكە ئەوينى
راستەقىنە ھەرگىز كۆتايى نايە!

بە فرمىسكەكانى ئىمە دەرياي ئەوين گوللەوپرژىن دەبىت،
بەگىرى دلى ئىمە چىراخانى ئەوين وەكو گىرى خۆر ھەموو دلە
شەيداكان پرووناك دەكاتەو!

وتەكانى من بە گلەيىو سكاللەو بىزارى تىنەگەي، من ھەموو
عومرم دەبەخشم بەھەستىكى پاكو راستو بە دلىك كە باوہشم
بۆ دەكاتەو! لە ناخيدا دەمبارىزىو بە چاوتىك كە ھەمىشە
ئاگاي لىمەو كاتىك تەماشاي دەكەم ھەستەم بى دەكات!

من فىداي ئەو كەسەم كە رۆژانە ھەوالەم دەپرسىو ھەرگىز لىم
ھەراسان نابىت، ئەو كەسەي ھەموو بەختەو درى خۆي بە من سباردوود!
دلىيابە دەستەكان ناگەنە ئاسمان، بەلام بۆ دلە پاكو
سپىيەكان زۆر ئاسانە رۆژانە بە دەورى عەرشى كردگارا وەكو
پەروانە بخولتەو!

ئەو خوداوندەش كە رۆژانە ھەزاران خۆزگەو ئاوات بەدىدىنى، زۆر
ئاسانە ئاواتى ئىمەش خۆزگەي بەدىھاتووي يەكىك لەو رۆژانە بىت!

* دەلىن ئەم چەند بەيتەي حافىزى شىرازى بە ھەموو زمانە
جىھانىەكان لەسەر دىواري كىتەبخانەي كۆنگرىسى ئەمرىكى نوسراو،
متىش ورم نەگىرا بۆ كوردى تا خۆتان لە ماناكەي تى بگەنو چىز لەو
مانا بەرزەي حافىز وەربرگن كە لە تارىقى خۆشەويستىدا گوتىيەتى!

مرید کی نیند

دەگىرپنەۋە پاشايەك مەجنونى بانگ كىردو پىي گوت: ئەۋە
تۆ چىت بەسەرھاتوۋە، بۇچى خۆت ئاۋا پەرىشان كىردوۋە، وپلى
دەشتو كىۋانىۋ نەفسى خۆت بە ھىلاك بىردوۋە! لەيلا چىيە تۆ
ھىندە بۆى سوتاۋى! ئەۋ كچە ئەۋە ناھىيىت تۆ ئاۋا خۆتى بۆ
بىكۆزى!

ۋەرە با جوانانى بىي ۋىنەت پىي نىشانىدەم، تا بزانى جوانىۋ
قەشەنگى ئەمان لە كۆىۋ جوانى لەيلى لە كۆى!
بەلام كاتىك جوانان ھاتنە مەجلىسى شا، مەجنون سەرى
داخستو پىلۋى چاۋەكانى لىكناۋ بە ھىچ شىۋەدىك تەماشاي
نەكىردن!

پاشا گوتى: سەر ھەلبىرەۋ تەماشىا بىكە، بزانە چى جوانىيەك
دەبىنى، ئەمانەت ھەموۋ پىدەبەخشم، ئىتر چىت لە لەيلى
داۋە؟ بۇچى سەرھەلناپرى؟

مەجنون گوتى: قوربان دەترسم ئەگەر سەرم بلىندكەم ئەۋىنى
لەيلا شمشىرى خۆى ھەلگىشىۋ سەرم لە گەردنەم جودا بىكاتەۋە!
من دواى لەيلا تەماشىا كەسىكى دى چۆن دەكەم؟
بۆيە ھىدى شاعىر دەلىت:

زولفى سەرشانىت عەزىزم! كاتى ھاتى شانەكەى

من گوتەم سەد خۆزگە دەنكى شانەيام شا، نەيام!

بۆ كەسىك تەنھا ئەۋىن لە جوانىۋ سىمادا بىيىت ئەستەمە
بتوانى بە زمانى عىشق لەگەلى بدوۋىۋ ئەۋىش لىت ھالى بىت،

ئەو كاتە نازانى چۆن واى لى بىكەيت ھەست بە ھىزى ئەوين
بكات، بزانىت نورى ئەوين تىشكىكى موعەتتەرە، بۆنى پۇجەكان
كەيلەكاتو نورىشى سۇماكان بە ناخى ئەوين ئاشنا دەكات!
ئەو كات ناچار دەبين ماتو بىدەنگ بىن، پەنا بۇ ئەندىشەو
خەيال بەرىن!

من چۆن پىيان بلىم كە دلىك ھەيە گوئى لە گريانى منە،
ھەرچەندە من بە بى دەنگىش بگريم!
ئەو دلە ھەناسەكانم دەزمىرى، لەگەل ھەموو ھەنگاۋەكانمدا
ھاودمە، چۆن پىتان بلىم: ئەو دلە سىيىيە وەكو بەفر، پاكە وەكو باران!
ئاخر من چۆن پىتان بلىم خۇشەويست ئەو كەسە نىيە كە
دواى مردن تىر بۆت بگري! مەراسىمى شىن و گريانت بۇ ساز بكات!
نا ئەو كەسە بەراستى خۇشىدەوييت كە دەمرى، دەسوتى،
كاتىك دەبينى تۆ دەگرى!!

مەولاناي پۇمى دەلىت: ئەگەر ئەوينو خۇشەويستى بچىتە

نىو ناخى كىۋەكان، ئەوا دەھەزىن و لە خۇشىدا دەكەونە سەما!

دەزانم بىدەنگى سەختە، بەلام لاى ئەوينداران بىدەنگى ھونەرە،
چونكە ئەوان زەمەنىكە دەسوتىن، ھەلدەفرچىن... وەلى بىدەنگى!
خۇ ئەوان گرى ئەوينىك دلى ھەئەپروكاندوون، تا وەكو
دەريايەكى مەنگ گوئىت بۇ رادىرن و تۇش بە ئەسپايى و بە
زمانى چرپە پىيان بلى: ئاخر من مەرفىكىم خۇشەدەوييت كە
ئەو لە چاۋى مندا ھەموو گەردوونە بەرەنگى ئەرخەوانى!

ئەو زەۋى ئاسمانى مەنە، لانەى بەختەۋەرى و باۋەشى مېھرو
ئۇخۇرنى دلمە، ژوۋانى رۇخو سۆماى چاۋمە!

ئەوان ئۇقرە ناگرن تا پىيان بلىي: كە ئەۋىن گالتە بە
ھەموو باقو بريقو پلەو پايەو سەرودتو سامانى دونيا دەكات،
چونكە ھەموو ئەمانە بىخۇشەۋىستى ئەرزشيان نامىنى و
ھەموو لەزەتو خۇشەيەك لە دەست دەدەن!

تۆ پىۋىستت بە كەسىك نەبوو گوى بۆ قسەكانت رادىرى! تۆ
تەنھا دلىكت دەۋىست ھەست بە سەداۋ زايەلەى ناخت بكات!
ئەلئان ئەو دلە گوىى بۆ لىدانى دلت رىگرتوۋە، تا گوىى لە
دەنگى ھەناسەت نەبىت، دلتىا نىيە كە ھىشتا دەزى!
ئىستتا تۆ لە نىۋ ئەو دلەدا رەشمالت ھەلداۋە كە عومرىكە
بە شوپىندا وىلى!

ئەو دلە ساتىك لە دوۋرى تۆ ئۇقرە ناگرىت، سروەى نەسىمى
بۇنى گولۋى تۆ نەبىت دەبىتە قەقنەس!!

لە سىنەمدا چ شىرىن دل دەنالىنى بە مەحزونى

ۋەرن لەۋ شىۋە گوى بگرن، بە شىن و شىۋەنى نەيدا! «ۋەقايى»

تۆ لە مېژە دەتزانى دلەكان دوو جۇرن: جۇرىك دەتۋانى بىكىرى،
ياخود بە كرى بۆ ماۋەيەك ۋەك كرىچىيەك نىشتەجىي بىت!
بەلام جۇرىكى دى ھەن كە ھەرگىز سەۋدا ناكرىن! مەگەر بەرپۇخ!
ۋاى لە گەۋرەيى دلىك كە بى تۆ نازى! بۆ تۆ دەزى بۆ تۆ دەمرى!
بە پىلۋى چاۋەكانى باۋەشىنى خۇزگەكانت دەكات! ھىواكانت

دەلاۋىنىڭ تەۋە، فرمىسىگە كانت دەكاتە ملوانكەى مروارى و بە
گەردنى خۇى سەۋداى دەكات!

رۇمى دەلىت: كاتىك دلى مروف لى ئەۋىن خالى دەبىت،
جگەلە بىتىكى گۆشتو خويىنى وەك بەرد، هېچ سىمايەكى
مروفانەى پىۋە نامىنىت!

دۆلۈ دەشتى خالى لى ئەۋىن، لى كۆمەلە خۆلىك زىترنىيە!
نىگەرەن مەبە، كاتىك تۆ ناتوانىت وەلامى ئەۋ كەسانە
بەدەيتەۋە كە ئازارت دەدەن. دېنە نىۋو گولستانى ئەۋىنى تۆۋ
گولشەن دەخەنە ژىر پىۋ بېبەزەيپانە گولەباخەكان دەۋەرىنن!
خەم مەخۇ، ئەۋە نىشانەى بېھىزى تۆ نىيە! ئەۋە دەرى
دەخات كە تۆ خاۋەنى دلىكى پاك و بىگەردو مىندالانەيت، كە
جگە لى خۆشەۋىستى و ئەۋىن هېچى دى تىدانىيەۋ بە فىل و
تەلەكەى ئەم سەردەمە پىس نەۋوۋە!

رېگە مەدە مەملەكەتە چكۆلەكەت بىكەنە پەرىزى حوزن و
ماتەم! پىبىكەنە، مەھىلە ھەرگىز خەندە مالاۋايى لى لىۋەكانت بىكات،
چونكە ھەمۇ ھىزو دەسەلاتى دونيا ناتوانىت، خەندەيەك بىكوزىت!
تۆ دەتوانىت لى دزۋارتىن ساتەكانى ژيانا پىبىكەنىت! لى نىۋو
دەرياي فرمىسكىدا رېگا بۆ زەردەخەنەكان بىكەيتەۋە!

تۆ پەيامى خۆشەۋىستى و ئەۋىنىت پىيە، لى ۋەرزى ۋەيشوومەۋ
زىيان و پەشەباى خەمىشدا، نەۋەرسە سىپىيەكان دلىان نەھات جىت
بىلن!

كى دلى دى تو جى بىلى؟ كى دلى دى تو بىرنىچىنى؟ ئەى سازادى
مەملەكەتى ئەوين!

فەرموويان لى بىكە بۇ جىيەنى پەپوولە، بۇ ولاتى بەفرو تاراي
زىوين، بۇ دەفەرى خۆشەويستى، با بىنرە بىيىن كە ئەويندارەكان
بىبەرامبەر دەسووتىن وەكو شەم، ھەلدەقرچىن وەكو پەروانە!
با بىنرە رۇخى خۇيان بدۆزنەو، با بزانن ھەموو مروڧىك
بەسەردەمى مندالىدا تىدەپەرەيت، وەلى ھەندى كەس تا مردن،
ھەر بە مندالى و ھەرزەكارى دەمىننەو!!

تەنھا لە قوتابخانە ئەويندا، مروڧ دەگاتە كەمال، لەویدا
مروڧ بە خودى خۇى ئاشنا دەپىو لە ماناى مروڧانەى خۇى
تى دەگات، لەویدا وانەى سووتان و گريان و توانەو و ئاوپتەبوون
بە رۇخ دەخوينىو دەگاتە راحەتى رۇخ!

ئەشكو ناھى من ھەتا بى، زۆرتەرە ئاسوودەگىم

راحەتى رۇخو دلە، ئابو ھەوايى سازگار «وفايى»

لەویدا مروڧەكان، ئىتر جىيەنى لاشە جىدپىلن و بەرەو جىيەنى
رۇخو لىقاي دل ھەنگاو دەنن، ئەوسا دەزانن كە گەشتن بە
لاشەى مروڧەكان، ئاسوودەگى نابەخشى بە رۇخ، سوكنايى نادا
بە دل، چىژ نابەخشى بە ژيان!

لە دونيايەكا دەژىن، كە ھەموو ئاواتى ئەويندار، ئىلتىفاتىكى
مەحبوبەكەيەتى، بىستنى چرىكەى رۇخو ھەناسەيەتى. نىگايەك،
چرىبەيەك، خەندەيەك، بە ھەموو مولكى دونيا سەودا ناكرىت لەویدا!

كەى دەبى وەك بولبول و گۆل دابىشىن بېكەو
 ئەو بە خەندەى لىوى ئال و من بەگريە و شينەو
 باغى روخسارى لەمن پۆشى بەسەرپۆشى نىقاب
 يانى لاچۆ عاجزم نيمرۆ بەدەس گولچينەو
 تا قيامەت سەر لە سوژدەى شوكردا ھەئنا بېرم
 گەر بلېى لاچۆ لەبەرچاوم، بە خەشم و قينەو
 توركى چاوى گەر ببينى عابيدى خەئوەتەنشىن
 ديتە جونبوش ئەو بە جوببەو خەرقەيى پەشمينەو
 با نەكا عاشق گلەيى ناھەق لە بەدبەختى رەقيب
 خوینى فەرھادەو گوناھى وا بەسەر شيرينەو
 سىحرى غەمزەى وەردەگيرى زاهيدو عالم لە رى
 ئەم بە كۆلى عيلمەو، زاهيد بە بارى دینەو
 گەر بلېم قوربانى تۆبم، رۆو لە من كە لەحزەيە
 وەردەگيرى شەمعى روخسارى بەدەم ئامينەو «نارى»

لەویدا تەماشای ئەرواح دەكریت، نەك ئەلواح * تا دەگەيتە
 سەرچاوەى ئىلھام و ئەسرارى دى، ئىتر ناتوانى ئەو دەفەرە چۆل
 بکەى! لە ئەويندات غافل بى، دژوارترین ساتو سەختترین کارەسات،
 ئەو کاتەيە كە لە ناكاو لە ھاودەمى رۆحت دوورت دەخەنەو! ئىتر
 جگە لە دەولەتى حوزنو ماتەم، لە ھىچ خاكىدا جىگات نابیتەو!
 تا لەمن ئەو ماھى چاوبەخومارە خۆى ون کردووە
 تىفلى دلمى تووشى بيمارى سەروبن کردووە

من له حەلقەى خەتمى نازا، زۆر هىلاكى غەمزەنىم
رابىتەى ئەبرۆ، جگەرمى ئەنجن ئەنجن كەردووە
تو خودا با ھىندە بگىرىم، تا بزانن شارەزوور
سەيلى فرمىسكى من ئاوى زەلمى ليخن كەردووە «بىخود»

تەنھا لەویدا خۆشەويستى بىبەرامبەرە، بۆ تامەزرۆيى لاشە
نىيە، تەنھا لەویدا دل سوتتانه، وزەى رېڭا تەنھا فرمىسكو
سوتتانه، بە تەنھا ئەو ددەزە مرۆفستانە! نازىزەكەم، ھىزى
دەولەتى عىشق بىسنوورو ئامانە، دلنيا بە ئەودى ساتىك بۆنى
ئەوينى كەردى، لە نازاردانى ئەويندار پەشىمانە، گشت دەزانن
گفتو كەردارى ئەويندار، وەكو مانگى چواردە جوانە!!

ئەويندار بۆ خۆى نازى، بۆ ئەم ژيانە باخەوانە، ديارى دەستى،
تەنھا چەپكە گۆلى جوانە، لىوى دەرياي دورو ياقوتو مەرجانى
وشەى جوانە! رەنگى خەندەى وەكو شەوبۆو گۆلى مېخەكو شىلانە،
بۆن و بەرامەى ئەوينىش تافگەى ميسكو عەنبەر و گۆلەباخە!
ئەودى بۆنى عىشقو ئەوين، كەيلو مەستى نەكەردى، ھەموو
ژيانى پەشىمانى و ناخو داخە!

سلاو لە گەوردەى و بەرزىت ئەى باخەوانى ئەم باخە!

* مەبەست لاشمىيە بەبى رۆح وەكو تەختە وايە الواح كۆى "لوح"ە

واتە: تەختەدار

شنهت هه‌وریکی هی‌ناوه
چاوی کردووم به‌سه‌رچاوه
یادی بسکی تو ده‌که‌مو
خه‌یاڵ، یه‌کسه‌ر هه‌مووی خاود!

«ناسری حیسامی»

سروه‌ی نه‌وین

كړېوډى به فرو تاريكى شهوېكى درهنگى زستان، كپو
بيدنگيهكى سهيريان به كهون دهبهخشي، له سهрман له
دهورى ناگرهكه گرموله بوو بووم، له ناكورا له نيو خهروانيك
كتيبو پهړه پړشو بلاودا قولاي خهياثم له م شيعره گيربوو.

هه موو شهوى

په نجهره كه م له سر پشته

نه ايم به لكو

چرپه يه كى توى ليوه بى!

شه مالى خوځكا به ژووراو

بوئى عه ترى توى پيوه بى!

«فهرديدون به رزنجى»

ته زوويهك له ناخه وه هه ژاندى!

هه ستم به غوربه تى روحو ته نياييه كى تال كرد!

به ناسپايى هه لسامو بى ويستى خو م په رده ي په نجهره كه م

لابرد، به فر خهريكبوو تارايه كى سپى ده كرده بهر بو كى

بوونه وهر، خه زان بى وچان پرچى دارهكانى ده پنى، دارتووه كى

ئه وبهرى مالى نيمه هينده كى گه لا پيوه نه مابوو، چوله كه يه ك

بو شهوېك له ژيړيدا نوځره بگرى، گه لاړيزان ئيدى نه يده هيتشت

بالنده كان له ژير چه ترى گه لا دا ژووان بيه ستن! دهنگى به فره كه،

وده كو چرپه ي روحو هيمن بوو!

په رده كه م دادايه وده و گه رامه وه نيو باوده شى گه رمى وشهكانت،

خۇ ئەگەر گەرمى وشەكانى تۆنەبا من بەم سەرمايە رەق
هەلدەھاتم! ھەلمى ھەناسەت پۇحم گەرم دەكاتەودا! ەبىرى
ئەوينى پاكىت وەك پروشەى شەونمىكى شەرمن گولزارى تەمەن
گولۇو پرژىن دەكاتو سوكنايى دەبەخشى بە دل!

خۇ بە ئىختىيارى خوت نىيە! بە دەستورى دل ناتوانى
ئىمپراتورى دلت فەرامۇشكەى!

چونكە ناتوانى بى ئەو چركەيەك بژى!
دلېك بۆنى ئەو سرودى ئەوينەى كردبىو بە شازادى
مەملەكەتى ئەوين ئاشنابووبىت، ساتېك دوورىى دەيكاتە قەقنەس!
مەجنون دەلېت:

چاوانم لە يەك دەنىم ھەرچەندە خەوم نايە
خۇزگە بە خەيالىشبا پووخسارى تۆم بدىايە
مەولاناي پۇمىش دەلېت:

اين صدر من فراق مزقا كى ابث الوجد فيہ حرقا
پۇمى راست دەكا دەردى دل و شەكواى دورى و فيراق لاى
كەسېك دەكرېت، كە سىنەى بە خەنجەرى دوورى پارە پارە
كراپىو گرى غوربەت ھەناوى داخ كردبى!

دەردى دل بۇ كى بەيان كەم؟ دل كە نالاوېتەودە
ئەو گرووى گرتوويە چىبەكەم؟ بى تۆزىر نابېتەودە
«ھىدى»
ئەو دلە سەبورى بە ھىچ نايەت، جگە لە دىدارى پۇچ،

دووری له نه سیمی پړوڅ گړی ټاگرېکی بڼی ټامانه! دل ناتوانی
نؤقره بگری، له سه حرای وه حشه تدا بهرو دیداری نه به دی
ههنگاو دهنی، چونکه دزمانی بڼی سروی نهوین، ژيانی مه حاله!

دلَم شهیدایه ویلی دهشتو دهرما
به بای عیشت نه بالَم بیا، نه بهرما
به من نیژی سه بوریت بڼی سه بووری
سه بوری کردی نه م ههرگه به سهرما

«بابا تاهیری عوریان»

دووری له نه مینداری خه زینهی دل و سهر چاوهی پړوڅ و سوْمای
دیده، نه هاتییه کی بڼی سنورو دهر دیکی بڼی دهرمانه:

نه و نه هاتن دهرده، داغی نه و نه هاتن: دهردها

که س به دهردی من نه چی، وه ک من نه بڼی تووشی نه هات «مه حوی»

لای جه معی عاشقان دووری و چاوه پروانی و تاسه ی دیدار
نه هاتی و دهر دیکه که دل و هه ناو له نیو ټاگردانی شه وقو
نینتزاردا هه لده قرحینی!

نه ویندار ناتوانی جگه له وینهی یارو ساته وهختی دیدار
له نیو ساباتی نه ندیشه و خه یالیدا بیر له هیچی دی بکاته وه!
نه و خه یالاش میوانیکی گه ورهیه و جیگای سوکنایی دله!

له گویمه ددنگی ددق قولبابی دل دی

خه یالی یاره که م میوانه نیمشه «سالم»

خو ئه گهر به لوتفی خوئی وهدی ویسالی پی بدات، نهوا
وهکو ئیشکچی تا بهرهبه یان دهسته ونه زمر راده وهدستی و پیلوی
چاو لیک نانیئت:

ههر شهوی وهدی ویسالت بی ههتا رۆژ ناسرهوم

له یله تولقه دره هه موو کهس حمز به بیداری دهکا «کوردی»

دیداری نهوین، دیداری وینهو روخسار نییه، گوفتاری
نهوینداران وتهی زار نییه، به لکو نهو کاتهی له دوری را
نهسیرینی چاویان له ده ریای نهویندا تیکه ل ده بنو لیوی تاسه یان
هه لده قرحینن، نهو کات زمانی دل به گوپی دلدا ده چرپینی!
ئیتتر قرحهی دل و سوتانی ناخو هه نیسکی دیدو ئاهی سه ردو
گپی دهروونه!

نهوه مونته های ئاواتی رۆحه، نهوه گهیشتنه به
جهننه تولمه ئوای دل، ئیتتر دوور له چاوی ره قیب له ژیر ره شمایی
شهودا، نهو کاتهی جگه له نهوینداران کهسی دی وه خه بهر نین،
نهوان له فیستیقای نوردا وانهی شهو و پهروانه ده خوینن!
کهسی پێگای پی بدری له بهر دمرگای دیوه خانی نهوین له سه ر
نه ژنو وهکو غولام دانیشی، شاگه شکه ده بی له خوشیدا، تاجی
شاهانی ده کریته سهرو دهو له تداري مهمله کهتی نهوین دهکات!
نازیزم: بالندهکان به پهروانه یان گوت: ناخر داماو تو بۆچی
رۆحی خووت ده خه یته خه ته ره وه؟

بۆچى بالى خۆت ھەلەدەقچىنى، كە دەزانى لەگەل شەمدا
ناگەيتە ويصال؟

تۆ لە پىناۋى مەھالدا رۆحى خۆت بە ھەلاكەت دەبەى!
بەلام پەروانە بەم وتەيە مەست بوو لە خۇشيدا گوتى:
بەسە بۆ من كە ھەمىشە شىتو شەيداي ئەويندارى خۇممۇ بە
دەوريدا دەسورپمەۋە، چى لەمە گەۋرەترە بۆ من!!
خۆ دەلەين پەروانەى دەورى ئەو شەمەى! با پىش ساتى
ويسالەش ھەلەقچىم؟

دل دەلەئى شىۋەى وەفادارى لە زولفت فەربوۋە

ۋا بە دىسۆزى سەرى ھىناۋەتە ژىر پاتەۋە «ھىدى»

راۋەستان لە رىزى غولامانى تۆدا موبتەغاي رۆحە! قبول كردنى
تۆ كە بتوانم نىۋت بخەمە سەر زارو وىنەت بخەمە نىۋ كونجى
دەلم، تەشرىفىكى وەھايە، نەمدەۋىرا بە خەۋىش بىرى لى بىكەمەۋە!
ھەرچەند دەكەم ناتوانم ھىچ بلىم: جگە لە شەرمەندەيى
چىدىم پى ناكرى، من ھىچم نەدەزانى لە ژيان تا نەبومە
قوتابى تۆ! ھىچم نەدەبىنى تا تۆ دەستت نەگرتە! نەمدەزانى
بۆ شايى نىۋ پەنجهكانم كى پرى دەكاتەۋە! نەك بۆشايى دەلم!
ئىستا تۆ ھاتى ھەموو كەلەنەكانى دل و دەستو ژيانو
ھەستو نەستى منت بە مىسكو عەبىرى بەھەشت پى كەردەۋە!
دەستت گرتەم لە بىابانى ھەسرەتەۋە بۆ گولزارى ھەمىشە

به هار، له دهيجورهوه بۆ دهقهري نور!
له باوهشی ميهري تۆدا زمانم پڑا، چاوم به دنياي ئه رخهوانی
هه ئهینا!

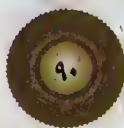
تۆ ههر مروڤيکی ئاسای نه بووی بهس!
تۆ هه موو مروڤايه تیت له خودی خۆتدا بهرجهسته کردبوو!
لقد فضلت ليلى على الناس مثلاً
على الف شهر فضلت ليلة القدر
«مجنون ليلى»

محمد ئيقبال ده ئیت: په روانه ده پارێته وه... ته نه نياگایه کم
پێ ببه خشه ئه ی شه م، ته نه شه وێك سوتانم پێ رهوا ببينه،
سبه ی له سهحه را خۆ له مێشه كه م فرێده!
گه یشتن به تۆ ئه ی شه می من بێ سوتانو هه ئقراچان مه حاله،
ئه ویندار هه یه نه زانی رێگای عیشق چه نه ده خه ته رناکه؟!

دەزانم بادیهی عیشقه خه ته رناك
كه چى هه رچووم، نه گهر مامو نه گهر چووم!
«مه حوى»

گرێ ئه وین نه با عیشق بسمیل نه ده گرا له هه موو ئه نجا سی
شاده تو ئاره زووی دوون په رستی!

ئه ویندار رۆح ناهاوێته نیو ئاگردان بۆ گه شتن به جهسته!
ئه وه وه دالی راسته قینه یه بۆ سه رچاوه ی نوری دلو خه یالی رۆح!
چ گه شتیکی پیرۆز بوو، هه نكاوانان بۆ به رده رگای شكۆمه ندی

تۆ! بىمبەخشە ناتوانم سەر ھەلپىم تا ئىستا نەمتوانىو تەماشات
بىكەم، من گەدايەكى بەر دەرگانەكەى تۆم، چۆن بتوانم بۆ نورى
پووخسارت بنوارم؟!

ئىستاش من باودىپناكەم بە مريدى خۆتت قبول كىردووم، ناخر
من ھەموو ئاواتم ئەودىبوو تەنھا ناوت بىيستم، نەك بىمە غولامت!
ھەيھۆ، من لە كۆئو تۆ لە كۆئ ئەى شازادەى مەملەكەتى ئەوين!!

كەى بە سەيچەى من ئەگا جەزبەى مريدى خانەقا

شەيخى ئەو پىرو موسىننە من جوانى پىرمە «سالم»

من ئىستا سرودى ئەوينى تۆ زىندەگى دەبەخشى بە پۆحم،
عەبىرى جوانىت گەردىلەكانى دىلم مەستەكات! گەرمایى بە
دەزوولە خوينىنەكانم دەبەخشى، من جگە لە تۆ رازىك بۆ
بەردەوام بوون لە ژياندا نازانم، لەو پۆژدەدە بوخچەى ھەموو
خەونو خۆزگەكانم فېردايە مەملەكەتەكەى تۆ، گۆچانى
سەفەرى عومرم داناو، گەپىشمە ژوانى پۆح!

ئەگەر سرودى ئەوينى تۆ نەبا من ھەناسەم نەدەدا!!

من ناتوانم بىمە كۆشك تەلارى شكۆدارى تۆ ئەى شازادەى
مەملەكەتى ئەوين، بەلام ھەموو ئىوارەيەك لەگەل پۆحى
مەحويدا بەم ھەستەود پىشوازی لە شەو دەكەم..

سەبا كوحلى غوبارى رېى كەسكى پىيە دى "مەھوى"

بە بى حىكمەت نىيە دەفېرى، لە ئىوارىو گەر چاوم!

تاسه ی دل

دل ورکری دهری یازی له من گرتوووه هاوار
گهر بیهه نینر نایه ته ووه تووینمه بیووتی «کوردو»

له تاريكترين شهواني دهيجورا ديمه دمرؤ له دووت دهگه پيم،
دهگه پيم بؤ بؤنى نان و بؤنى بوون و بؤنى نهمى باران، دهگه پيم بؤ
پووخسارى نورينت، دونياى خؤم جىديلم و بهردو دونياى تؤ رادهگه!
هموو شهوئ خه و به دزييه وه دهمرفيتن، چونكه دهرانى
من بئ تؤ ناتوانم بنووم!

تا ئهو كاتهئ ئهو زهفرم پئ دهبات، له گهئ ناسرى حيساميدا دهليم:

شنهئ يادت له بيشه مدياه ئه مشه و
به نهرمى هه لدهكا ئه و بايه ئه مشه و
له ديدهم، ئه شكى پوون پيگا ده پرسى
سهفر گوايه بهردو دهرىايه ئه مشه و
دهلئى فهرهاد چوو ده ته خهونى شيرين
له كيوى بيستون دهنگ نايه ئه مشه و
به شاديت، هه ر گرى مؤم بوو سهماى بوو
له ژوورى بئ چرا، سهرمايه ئه مشه و
كه تؤ بووى، مانگ له نئو گؤمدا مهلهئى كرد
له پشت هه وره، له پووى هه لئايه ئه مشه و
وه ره، وه زمانى بيئنه و بيدوئنه
كه پهنجهئى توى دهرى ئه و نايه، ئه مشه و
له ناخيدا هه زار گؤرانى مه ييه و
له بئ توى، پشووى دهرنايه ئه مشه و

بە خاك و خۇل دەخافلى تىلى بىۋاز
دلىم سەرىپاك لە خۇلتدايە ئەمشەو
پەرۋى بالى ودرىۋەو عار نانئ
مەلى تۇفان، چ بى پەرۋايە ئەمشەو

هەنگاونانى دل بۇ دەقەرى رۇح، سەفەرىكى شكۆدارە بەرەو
گەنجىنەى ھەموو ھىواو ئاۋاتو خەۋنەكانى دل، گەپشتە بە
ژۋوانى ئەو ئەۋىنەى كە سەرجاۋەى ھەموو خۇشىو لەزەتەكانى
رۇحە، دوورىو درىژى رىگا گرىنگ نىيە، ودرىنى گولزارى تەمەن
مەسەلەيەك نىيە! گرىنگ نىيە تا دەگەمە تۇ چەندم تەمەن
دەمىنى، ئەۋەى گرىنگ بىت ئەۋەيە كە ئەو تەمەنەى ماۋمە
لەگەل تۇى بەسەر بەرم!!

چونكە من لەو رۇژدەۋە پىت ئاشنا بووم لە نىۋان دورپانىكىدا
خۇم يەك لايى كردۇتەۋە، يا تۇ دەبىت ھەموو خۇزگەو
ئاۋاتەكانى من بى! يان ھىچى!

ئىتر لەو رۇژدەۋەى را، دل ۋەكو دىۋانەيەك سالىكى رىگای
ئەۋىنى تۇ بوو!

بى نوورى رۋوخسارى تۇ كونجى دلىم تروسكەيەك بەدى ناك!
ھەموو سىنەم بە عىشقى تۇ ۋەكو كۋانوو بلىسەى بوو
كە تىنى پى نەما ئىدى، ھەموو ھەر خۇلى بەربايە.

«حىسامى»

ئەو دىلەي كە بۆتە لانى ئەوينى ئەبەدى، بۇ دىدارى
پروخسارت ھەمىشە كارى سوتان و ھەلقراڭە، بى يادى ئەو
ژيان مالاۋايى لى دەكاتو ئاۋەدانى تىيدا وجودى نامىنىت!

بە شوعەلى شەمەي پروخسارى دەسوتى دىل وەكو ھەقنەس
وتم پەروانەيە، يا رەب، نيە وا بانگو ھاۋارى

«تاھير بەگ»

چونكە دوورى تۆ تەنھا دوورى لاشەيە، ۋەلى تابلۆ سىمات
لە نىو دىدەمدا نەخشىنراۋەو بە دىۋارى دىلدا ھەلۋاسراۋە،
ھەرچەندە بە جەستە نەمتوانىۋە غولامى دەورى شەمەي
پروخسارت بىم، ۋەلى پۇحم پەروانە ئاسا دەستەو دامىنى سوچى
ژىر پىتە!

ھەرچەندە بە جىسمانى كە دوورم لە حوزورت

روحىانەتت سەبتە لە نىو دىدەي تەرما

«ھەرىق»

شەۋانە سەيلى سروشكو ئەۋجى مەۋجى ھەسرەت، دەگاتە
ھەرەمى موختەرمەت، ئاۋ پەرژىنى سەراي حوسنى تۆ دەكاۋ
نامەي سكاۋات بۇ دىنىۋ دەكەۋىتە پابۇست!

لە باۋەشما دەدا مەۋج ئەشكى ھەسرەت

كەمەرتى گرتە باۋەش تا كەمەرجىن!

«مەھوى»

شەوانە ھەناسەى سەردو ھەنىسكى بە گۆل و قىرچەى لىو
سوتانى دل شىوېن و ماتەمنى عومرىك لەدوورى و تەنىايى
سازدەكەن! ئەو شەوانەى ھىندە دەگىرىم، خەرىكە گلىنەى چاوم
بەسەر پوومەتى زەردما دىتە خوارى و بىنايم لىلەبى، ھىچ
پۆلەمردوويەك ئەو شىنەى من ناكات، ھىچ جەرگ سوتاوېك
ئەو ھاوارە گەروى ناتاسىنى!

ئاخر من تا تۆم دۆزىيەو خەلۆزى پرچم بوونە بەفر، دەيان
سالە بۆ ھەكىمىك دەگەرەم وانەى ئەوېنم بۆ ئەدا كا، جگە لە
تۆ مامۆستايەكى دىم بەدى نەكرد! لەو پۆژەو ئەو كەسەم
دۆزىيەو كە لە بىدەنگىم دەگات زىتر لە قسەكردنم، خوشى
دەوېم بىبەرەمبەر، ئاواتى قوربانىدان و بەخشىنە نەك وەرگرتن،
لە پىناوى مندا دەزى نەك بىھوېت لە پىناوېدا بژىم! ئىتر
من بى ئەو ھىكمەتەك بۆ وجودم نەما، ئىدى ئاوابوونى خۆزى
چاوەكانى تۆم وەكو پۆزى قىامەت دەھاتە پىش چاوا!

ئەو كاتەى كە تۆش بووېتە ھاودەمى پۆحى من و چاوەكانت
وەكو چاوانى من لە خەمدا ئەسرىنيان دەپشت و گۆلزارى
ئەوېنيان ئاودەدا، ئىتر من دنياى لى ئاخر دەبوو!

چاوت كە چراى جوانىيە ھىند پر خەمە سوتى

پىم وابى كە ژىن ئاخىرە گشت عالەمە سووتى «كوردۆ»

ئىتر ناتوانم واز لە چاودروانى بىنم،

ئىتر ناتوانم نكۆلى له مېژووى بوونم بكم!
من نامادهم هه موو عومرم به چاودروانى به سهر بهرم، به لام
دلتيام پوژيك ههر ده بېت وادهى هاتنت ببه يته سهر، ئىتر
نه هاتىو نه هامه تى دووريت ده بېرته وهو چيدى ناليم:

له پاش چهند وه عده قهت جارى نه هاتى
نه مېش بو من نه هاتى بوو، نه هاتى!
كه تو صه يادى، من صه يدى بريندار
حه قى من بوو هه ليم، تو بو هه لاتى؟ «كوردى»

تو ده لىلى منى، ودره و ده سته كانم بگره، به ره و كه نارى
دلتياى، ده ودره و به زه ييت به حالى مندا بېته وه، ودره و شه وئ
سهرى بده له كولبهى نه حزانى من و ببينه چو ن تاسهى تو
ده مكوژيت؟!

ودره با تير له با وه شتدا بگرېم، سنگم خه ريكه شه ق ده باو،
كه رد م خه ريكه ده تاسى، ده ودره و چيدى دلم مه شكينه و به
كه و ره يى خو ت سه ريك له كو نجى تاريكى دمو يشه كه ي خو ت
بده و به ئىلتفاتىكى له تيفى خو ت دلى سوتاوى به نده خو شكه و
شه و مزه نگ بگوړه به پوژى پووناك، خه نده بگيرده و بو ليوى
وشكم.....

دلم مه شكينه كه نجينه ي خه يالى خو شه و پستيه
به عه شقى نه و هه موو عه شقه له كه ن دلد امو دارا كه

لە تاريكى شهوا وهكو ئەستیره خو دمرخه

به زۆرى پوژى نورى پرووت، سهراغهرقى سوره يياكه «گوردى»

مهولاناي رۆمى ده ئيت: خو شهويستى، تالى دهگۆرى وه
شيرينى، خو ل به زىرو دهرد به دهرمانو نه خو شى به نيعمهتو
غه زهب به رهحمهت!

ئهوين ئاسن نهرم دهكات، بهرد دهتاويني ته وه، ئهو ئهوينه
ئاويتهى خو ينى ئهويندار بووه، تيكه ل به شادهمارى دل بووه،
خورى ههرگيز ئاوا نابيتو گوئزارى ههرگيز زهرد نابيت!

ئهو كاتهى ئهويندار خودى خو ل به ياد دهكاتو وجودى
خو فهراموش دهكاتو له روحى ئهودا دهتويته وه، ئيدى بى
ئهو زيان زور سهخته بيت، ئيتىر ناتوانييت بى يادى ئهو بى، بى
ويتهى خه يالى ئهو پيلوى جاوهكانى بكاته وه...

زمانم شەق دەبا يەك دەم ئەگەر بێتو نەبا ناوت

به کوپرى دادهنيشم گهر له بهر چاوم نه بى چاوت «حهمدى»

ئيدى من جگه له ئهوينى تو ئهني سيكى ديم نييه، ههرگيز
دهست لهو ئهوينه بهرنادهم، داواى دلى خو م ناكه مه وه تا ئهو
كاتهى رۆحم ده سپيرم، ئيدى كونجى ميجنهتو خه ئوهتگه
ئهووين چو ل ناكه م، گريان وه ئهرچان و سوتان، له زردتى رۆحو
سه عادهتى گيانه!

تهواوى فهخرو گه وره ييه بو من بتوانم بيمه سوتووى

ئاگردانى ئەو ئەوينە موباردىگەو لە ريزى غولامانتدا دەستەو
نەزەر چاومپروانى واددى تەسلىمى رۆح بەم!

وتەم: عيشق ئاگرى گرتە وجود

وتى: ھەر بابەتى سوتانە خاشاك «مەحوى»

بەلام بەدەم ئەو سوتانەو رۆحەم دیتە سەما، بەدەم ئەو
گريانەو سۆماي چاوم فيردەوسىك بەدى دەكات كە چركەيەكى
بە ھەموو مولكى دنيا نادەم، لەو رۆژدەو عەبىرى ھەناسەت
ناخى مەست كردوم ئىدى بارانى فرمىسكو ئازارى ئىنتىزار
ئەداكردنى كەمترىن ئادابى مەحەببەتە!

ئەى سروەى رۆح و سەرچاودى بوون و سروود و دروودى وجودو
بەستەى دڵم، ئەى چراى دىدەو مەرھەمى برىنو ھەتوانى
سىنەى برىندارم، لە چاومپرانىت ماندوو نابم..

بەيمان بوو كە بىيتو بە تەمايم شەوو رۆژى

وا عومرى تەمابوون، بە فەناچوون، چوود سالى «كوردۇ»

تاسەى من بۇ تۆ، تاسەيە بۇ نىشتمانى رۆح و دەرياي گولآوو
گولزاري عومرو شەكرستانى ھەموو خوشى و لەزەتەكانى
رۆح، سەرمايەى مولكى سەرمەدى و گەنجىنەى نەبىراودو
سەفەرى ئەوينە، فرىنە بەردو ولاتى ھەورو دەفەرى شەونمو
ساباتى مېھرو باودشى ھەوانەوودو دەرياي پەپولەو ھاودەمى
ئەستىردەكان...

هيند نه خوښی دوردی دووریم وهخته گیان و دل دهرئ
کوا نه سیمی سو بچدهم بئ، عه رزو حالئ من بهرئ
دورده دارم، بچ زمانم، بچ دلسم، سهره دارم
ناخ له بو دل میهره بانئ، هم زمانئ، هم سهره دارم

«ودقای»

کمی دینه وه؟

لەو ساتەووە ئەم دەقەرەت بە جێهێشت، ئیدی ڕەنگی خۆر بزرکا،
هەورەکان تارایەکی ڕەشیان وەکو بۆیمەکە ی دایکمیان پۆشی!
نەمی بارانەکەش بۆنی غوربەت و بێ تۆیی گرت! ئیدی ئەو
بۆنە خوشە ی بارانیشت نەما!

ئەگەر چی پۆیی، قەت ناچی لە یادم
دەکەم یادت، بە یادی تۆوە شادم
کە بارگەت بۆ هەوار تێکنا عەزیزم
شکا ئەستووندەکی تاوولی مرادم

«هێمن»

بە ڕۆیشتنی تۆ ژوورەکەم پڕ بوو لە تەنیاپی، جاریکی دی
وەکو شەوانی منداڵیم دەستم کردەووە گریان، ئاخر تۆ خەونی
هەموو تەمەنی من بووی، لە منداڵیمەووە چاودەر و انت بووم..
تا تۆ نەهاتی من ترسم لە تاریکی و تەنیاپی و دیوێزمە نەشکا!
چونکە من دەمزانی ئەو دیوێ منیان پێ دەترساند هەر
مروڤەکان خۆیان بوون....!

تۆ ڕۆیشتیو جیهانە ئەفسوناوییهکە ی من بوو بە نیشتمانی خەم!
ئەوسا زانیم "نالی" لە دووری مەحبوبە چی عەزابێکی
چەشتوو، ئەگەر نا، نەیدەگوت:

دەروونم خالییه، وەك نە ی دەنالی
هەوارێکی چ پڕ هەوارە بێ تۆ!
بینایم کوێرە هەلنایە بە ڕووی کەس
موژم یەك یەك دەلێی بزمارە بێ تۆ
هەموو ئەعزای نالیینم دەنالی
سەرپام مئیلی مۆسیقارە بێ تۆ

«نالی»

دیده من دور له پروخساری تۆ بۆ كى بنواری، دل بی له
دهنگی تۆ به دهنگی كى راجلهكى و خوی به قوربانى كى بكات؟
گوئ بۆ چرپه ی كى راگرمو به پروی كیدا پی بكه نم؟ گیانم بۆ
شاباشی به پییهكانی تۆ نه بی، ئیدی بۆ چیمه؟!

تۆ نه بینن، نوری ئەم چاوانه بۆ چ!

بۆ نیساری تۆ نه بی، ئەم جانە بۆ چ؟!

«مهجوی»

تا ئەو كاته ی سهفه رت نه كرد نه مزانی دهردی هیجرانی تۆ
هینده سهخته!

نه مزانی تۆ رۆحی مهمله كه ته ی منی! به پۆشتنت
گوته باخه كان دهرنو گه لای و نه وشه كان زهره هله ده گه رین و
گوستان ده بیته پو شه لان!

ئهو شه وه ی تۆ جیتته شتم، وه كو شه وانی چاوه پروانی تۆ
سه رما دهرزی ئازنی دلی ده كردم، خه ريكبوو له ژووره كه مدا
ره ق بېمه وه!

نه مه دزانی من به بی تۆ خاوه نی هیج شتیک نیم!
تۆ كه هاتی تاجی شاهانه ت كرده سه رم، کلیلی گه نجینه ی
به خته وه ریت دایه ده ستم، منت كرده ئیمپراتۆری سه لته نه تی
دلێك كه ئەم سه رو ئەوه سه ری دیار نه بوو!

له بهر تا قی برۆت بمرم چ نابێ

كه من شایم له بن بالی هومادا

«ومفایی»

ئهو ئیواره یه ی گه رامه وه هه واری خالی، مال ساردو ژوان
چۆل و دیوه خان تاریك، داروبه ردی كونه و ویرانه كه م ده گریان...

ترسو سامیکی تال دایگرتم، نهمدهتوانی به تهنیا له
ژووره کهم دانیشم، ههموو شتهکانم له لا نامۆ بوون، تهنانت
وینهی خوشم له ئاوینه کهدا نه ناسییه وه!

ههتا تۆم ناشنا بووی! ناشنام بوون
نهمیستا موو به موم نه غیاره بی تۆ

«نالی»

ئهو شهوهم له دهیجور رهشترو له یه لدا دریزتر بوو، خهو
له چاوهکانم تۆران ...

لهو ساتهوه به هاتنی تۆ فهرشی چاوه پروانیم تهی کرد، له
یادم نه ماوو چاوه پروانی تۆ چهنده سهخته!

شهو ی چهنده دریزه کهسی خهو ی بتاری

چهنده نهسته مه مهورۆ ژووان جیبیلی به جاری!!

بۆ سهفهرت کردو جیتتهیستم؟!

ئهی مهولانا نهیگوت: ئهم شهو شهو ی ئهوه نییه ژووان جیبیلنو
لهلای یاری تاهانهوه بۆلای بیگانه برۆن، ئهم شهو شهو ی ئهوهیه

که گیانه شیرینهکان به ناگری نیشتیاقدای بۆ لای یهک برۆن!!

خۆزگه دهتبینی گری دووریت چۆن دهمسووتینی، بهچی

زمانیک دهناڵینم، بهچی نهوایهک دهگریم!!

وا له بهر گریان ی زۆرم ههردوو دیدم گل نهکا

بۆ دهوا چاوم له چاوت سوالی نهختی کل دهکا

«میرزا مینگۆری»

له نیو شوشه ی عهترهکانو پهپه ی نامهکانو بهرگی کتیهکانمدا

بۆ سرودیهکی بۆنی تۆ عهوداڵم.. ئهمشهوه تهنیایی دهمکوژی!

خۆ له مهرگ ناترسم.. ئهم دووریهی تۆ هیچ نازاریکی بۆ مهرگ

نه هیشتۆتهوه، تهنها لهوه دوترسم دیدار ناخیرهتبینو نهتوانم

جارىكى دى لە حزورتا دەستەودامىن لەسەر ئەژنۆ دانىشم!

نيوه گيانىكم بمىنى بەسمە تادىمە حزور

تا دوو سەد گىانت بە قوربان كەم بە نيوە گيانەوە «سەيد»

ئەمشەو تەنبايى تەنيام، جگە لە خەم ھاودەمىكم نىيە،
باوەشێك نىيە پەناى بۆبەرم، لايلايەيەك نىيە ژىرم بکاتەو!
ئەم شەو تۆ ھەناسەكانت لى ستاندمەو، ئەمشەو چرای
ژوورەكەمت بردوو نەتدامەو، ئەمشەو گولێ نۆ باخچەكەت
ھەموو خستە نۆ بوخچەكەتو جگە لە گەلاى زەرد ھىچت بۆ
جینەھىشتم، بۆ وات كرد؟ خۆخەرىكە بۆنى خەزان دەمتاسىنىو
رەنگى خەزان دەمتۆقىنى!!

لە ژىر جەترى ئەم شەوگەرە،

خەم ئەنۆشم بە ئەسپايى «ئەحمەد محمد»

بىجگە لە تۆ كەس شك نابەم، بىمدا تەو دڵنەوايى، ئەم شەو
جگە لە تەنبايى ميانىكى دىم نىيە!

ھەر كە دەرانی تۆ دەرۆى ئىتر دەبێتە دىوەزمەى سەر دلم،
نازارم دەدات، ئەشكەنجەى پۆحم دەدات!

گيانەكەم... بۆ دەھىلى، نازارم بىدەن؟ چۆن دلتھات خۆت برۆيىو
منیش تەسلىمى تەنبايىو بى كەسىو غەمو دوورى بكەيت؟
واتزانى بەم كاردت، پەشيمانم دەكەيتەو؟

رېم نىيە ئاسوودە ساتى دابنىشم بى خەيال

دەس ترازاندن لە عىشقت بۆتە فكرىكى مەحال «راجى»

من خولياى ئەوينى تۆم، بى سروەى ئەوينى تۆ دلم ئۆقرە ناگرى،
عىشقى تۆ، رەگى لە نۆ پۆحمدا داكوئىو، بە نۆ شادەمارى دلمدا
پۆچوو! تۆ نەمى بارانىكى كە بەيارى عومرم، بى ئەو پرۆشەيە
وشكەلانىكى زەردەو پۆحى شەكەتم بى چرپەى لىوى تۆ سەروتن
نازانىت!

ئەي كە خولىامت بە خۇ پەنگاندوۋە
 عەترى عەشقت تاسەمى تاساندوۋە
 مەن بە پروى چاوت ئەپەرمەم واكەوا
 سوپى ئەم عەشقىم لە دل گەوزاندوۋە
 تاكە باران پۇحى خاك بشواتەوۋە
 پۇحى مەن ھەردەم بەبى تۇ ماندوۋە
 مەستە شىعەرم چونكە باسى تۇ دەكا
 شىعەرى ئالەم خۇى لە تۇ ئالاندوۋە
 قەت مەتۆرە لەم دلەى سەوداسەرەم
 قەت مەگۆرە خۇم بە تۇ رازاندوۋە
 ئەشكۇ ئاھم سەوزەكا شىعەران لە دووت

چوون، كە چاوم ئەو دلەى خوساندوۋە «نيان فاتمى»

كەى دىيىتەوۋە، مەن ھەموو ئاۋاتو خۇزگەو ھەزەكانم بە چەپكە نىرگىزىكى
 ئەم بەھارەوۋە چاۋمپروانىن.. دەرخوا ئىتر مەپۇۋ ئەم ھەوارە جىمەھىلە،
 باجىدى تەنبايى نەبىتە ميوانم، با جىدى غورىبەتى عىشق نەمكوزى!
 ئەم دەرھەرە بى تۇ جۆلە، ئەم بەھارە بى تۇ زەردە....
 ئەم ۋلاتە بى تۇ بى نازە..

مەن ناخەوم، ئەم شەو چاۋمپروانى ھاتنەۋەى تۇم، تا ئەو كاتەى تۇ
 دەرگەيتە مەملەكەتى ئەۋىن لەگەل (فانى) دا، دەرلەيم:

ئەگەر پىتخۇشە كوردستان
 ۋەكو جەننەت مۇھتەداكەى
 بىكە زولفى تەرپ شانەو سەعاتى پروو بەرەو باكە
 جلى كوردى لەبەر خۇكە لە بەزى مۇدە پۇشانا
 ھەياو ھوسنو سەفا دەر خە،
 ھەموۋىيان بى سەرۋ پاكە.

بىر كىزى نارۇم

بۇ ۋەفاتم، گەرۋەقايىڭ، بەھاتىڭ، يەنى نەفەس
لازمە دەستەۋدوعابىم، تائەبەدىم بۇ، ۋەفات
«نارى»

لەو پۇژەۋە پېت گوتە: نەكەى بېرۇ! ئىدى من لەبەر
دەرگای مەملەكەتى ئەۋىنى تۇدا پەشمالم ھەلداۋ بوومە سالىكى
تەرىقەتى ھەزرىتى پەرۋانە!

لەو پۇژەۋە كە زانیم ژيانم ھىندەى ھەناسەيەك كورتە،
ئىدى جگە لە پلانى ئەۋىن، نەخشەم بۇ ھىچ كارىك دانەنا!
لەو كاتەۋە، كە گویم لە بانگى دلم گرت، ئىدى گویم بۇ
دەنگىكى دى رانەگرت!

لەو پۇژەى را، نەمتوانى بى سرودى ھەناسەت بژیم، بى
ئاۋازى دەنگت بىسەرەوم! ئاۋاتم بە مردن دەخواست نەۋەك
ساتىك لىم دابىرى!

توبى و سەرى خۆت مەمخەرە زىندانى جوداى

خوینم نىيە، ھا! بىمكۆزە بەم خەنجەرى ئەبرۇ «ۋەفایى»

نەفەسىكى تۇ بە نەفایسى ھەموو دونیا ناگۆرمەۋە، ساتىك
لە دىدارى پرووخسارى نورىنت بە رۇخو دل سەۋدا دەكەم! گەردى
پېت بۇ كلى دىدەم بە ئاۋات دەخۋازم، ھەموو عومرم دەكەمە
شاباشى ئىلتىفاتىكى لەتىفى تۇ!

لەسەر پەنجەى پى، لە ئىنتىزارى ھەلاتنى شەمسى پرووخسارى
تۇدا دەستەۋ نەزەر، رادەۋەستەم!

نىگايەكى تۇ، رۇخى دەبەخشى بە رۇخم، ھەياتى دەبەخشى
بە ھەياتەم، نورى دەبەخشى بە سۇماى چاۋم، نىدایەكى تۇ،

تاجی شاهانهی وه سهرده نام!

هەر که ناوی من دهبا لیوت نیتەر ناوبانگی من

ههروهکو نهستیره بهرزه وا له سهر شه مس و قه مه

مرؤف ده توانیت له چه ند چرکه یه کدا وشه ی «خوشمدهوی»
بدرکین، به لام گه یشتن به و مه حبوبه ی که شایانی ئه و خه لاته
گه وره یه یه و دۆزینه وه ی عومریکی ده ویت!

سه عدی شیرازی ده لیت: «یاران ریگه ی عه شق مالتیکی نییه،
ئه م ده ریا پر له شه پۆله که ناریکی نییه!»

له و رۆژه وه گه یشتمه حزوری نیمپراتۆری دلم، نیتەر قبولم کرد
به رۆحم په روانه ی ده وری ئه و شه مه بم، من به پوشو په لاشی
کوانووی عیشق رازی بووم، هه ددم نه بوو خه ونی په روانه یی
ببینم، نیستا ببه په روانه ی بالا گهردانی شه می عومرم، ده بیت
ئیدی داوای چی بکه م له شازاده ی مهمله که تی ئه وین؟

هەر که سێ تالبی ته لعه تی جانانه بی

شه ونه بی خولق وره وشت و سه نعه تی په روانه بی

با، دل و جه رگی به خه نجه رپاره پاره و قیمه که ن

ده نگی ناخ و ئۆفی نایه، چا، نیه، گهر، وانه بی

گه یشتن به خاکی به ریپی ئه وینداری رۆح، سهرچاوه ی رازو
نیازی دل، کانیاوی هه موو ئاوات و خۆزگه و هیواکان، خه ونیکی
به هه شتیه!

چ جاي ئەۋدى مەحبوبەش ۋەگو تۆۋەندالى ھاتنى تۆبىتو
دەيان سال بىت وىلى تۆبىت!

دەبىت لە دنيادا لەو كەسە خۇشەختتر ھەبىت، كە بەو
ئەويندارە گەشتىت كە پىر بە دىل خۇشىدەۋىت؟
لە ناخەۋە شەيدى بىتو بۇى ھەلقىرىت!
دەبىت لەو ساتە خۇشتر ھەبىت كە ساتونانى مولتەقاي
ئەرواحە؟

لەۋىدا پارچەكانى رۇحت وىك دەگەن، لاشەت بە كەمالى رۇح
دەگات!

ئىدى خەۋو خواردنو ئارەزوۋەكان چى بەھايەكيان دەمىنىت؟
ئەو كاتەى نىۋى خۇت لەسەر زارى ئەويندارەكەت دەبىستى،
ئىدى ئاگات لەم دنيايە نامىنى!

مەولانا دەلىت: «ئەو دەنگەى ناوت دەچرى، خۇشترە لە
خەۋى نىۋە شەۋ»

دەبىت چى لە دىدارى سازادەى مەملەكەتى ئەۋىن خۇشتر
بىت؟

دەبىت چى لە ئاۋازى دەنگى ئەويندارى دىل بەسۈزتر بىت؟
مروڧ بى گەشتن بە پەراۋى دىل ۋەكەمالى رۇحى دەبىت
چى بىت؟

من بى تۆچىم ئەى نازەنىنەكەم؟!

من له كویۆ تۆ له كوی ئه ی یوسفه كه ی كه نعانى دلم؟!

ئەتۆ پەرژىنى باغو دەشتى تاسەى

ئەتۆ بۆنى بزمە عەترى ھەناسەى

ئەتۆ خەرمانى ھەورو مۆمى يادى

گول، بەندى دلى، كەوبارى تاسەى

تۆ ئەى ئەمىندارى پۆحم، مانات بەخشى بە ژيانم، بەهات
بەخشى بە وجودم، بزدت بەخشى بە لىوى وشكم، بە پروشەى
مىھرو ئەوينت، پەريزى عومرت بۆ كەردمە گولزارى بەھەشت،
تۆ ھاتىو لەھىرەتەى پۆح نەجاتت دام، تۆ نەباى من دەمردم! تۆ
نەباى من ئىدى كۆيراييم دادەھات!

ئەتۆ چاوى دل و عەترى سلاوى

ئەتۆ شارى بزمە ھىزى ھەناوى

ئەتۆ بارانى عەشق و بۆنى ژوانى

شەرابى، شەونمى، ھىشوو ھەتاوى «ھەمدى»

ئىدى پىت سەير نەپىت كە پىت دەلیم: من له دوورى تۆ
دەمردم! بى ھەناسەى تۆ دەخنكیم! بى سەداى ئاوازی دەنگت
كەپ دەبم! بى بۆنى گولوى تۆ دەتاسیم! بى شەرابى ئەوينى
تۆ دەخنكیم!

من مردنم بىنى له دوورى تۆ، گيانى من، مردن زۆر خۆشتر
بوو له دوورى له تۆ!

من وەكو لالە، كە بېبەش بىم لە قەدى وەك چنار

وەك يەكە بۆ من، چ داغى ئىشتياقت بى، چ، نار! «ومفای»

مولازمەى رۆحم بۆ ژووانى دىدارت، چاودرۋانى دىدەم
بۆ گەردى تۆزى گەشتنى كەژاوەكەت، تۈنەۋدى دۆم بە گرى
دووريت، حاجەتى رۆحە، فەرمانى دۆ، لە دەستى مندا نىيە!!
جەلەۋى عومرى من وا بە دەستى پادشاى حوسنى تۆۋە ئەى
حەبىبە!

دەستى تۆ بالادەستەۋ ئەمرى تۆ بى بەرەستە، سولتانى
ئەۋىنى تۆ حوكمى حەكەمەينى* وا بە دەستە!

دۆ رۆح گەشتۈن بە يەقىنى مۆتەق، ئىدى ماچى ژىر
پىيى ساحىبى سەلتەنەت بە ئاۋات دەخۋازن!

قەرارى دا بەرۋو دۆ بەرى پىيى ماچ بىكەم تا سەر

ئىلاھى عەھدو پەيمانى، حەبىبى من ھەتا سەر بى!

نەۋانەى شاردزاي ئەۋىن نەپن، وا دەرزن ئەمە زىللەتە،
مەخابن! نازان عىشق چى عىززەتلىك بە عاشق دەبەخشىو
ئىختىيارى مەعشوق شەرفىكى ھىندە گەۋرەيە، دەستى كى دەكەۋىت،
ئەۋ كەسە نەبىت كە ئەستىردى بەختى وەكو خۆر دەدرەۋىتەۋە!
ناھەقى نىيە مەھۋى كە دەلتىت:

چاۋە، جىيى ئەۋ شۆخە بىت، وتمو، وتى:

ئەم مەلا شىخە قەسى بى جا دەگا!

يار، گەى بە ئاسانى بەو شوينە پازى دەبىت؟ چما مەھوى
ھەر خوى نائىت:

گەردى پى ھەستاود، جى داوا دەكا

بەختە! مالى چاوى كى ئاوا دەكا!

يار، كە بۇ تۆزى بەرپى مالى چاوا داوا دەكا، ئىدى چۆن
پازى دەبىت بە جىگى چاوا بۇ مەسكەنى خوى؟
بەلام تۆ جىاوازى شازادەكەم، تۆ بەخشندەو خاودەن كەردەمى،
تۆ مېھرى خاودەن مېھرى ەزىزم!

ئەتۆ مېھرىو مەھر روويان ستاردەن

لە خزمەت شەوقى تۆدا شەو چرا چىن!

دەزانم لە باخى دل و گولزارى رۆح و پەرژىنى موزەتدا، جىگام بۇ
چادەكەى!

تۆ وینەى كەس نىت! تۆ ئەى نازەنىنم ھەلگى ئالای
زومرەى عاشقان و پېشەنگى ئەویندارانى ھەقىقىت!

بە لەيلاوہ وەرہ بەر قاپى ئەم لەيلايە ئەى مەجنون

شەھىكە سەد سەرى فەرھادو شىرىنى لەبەر پى كەوت!

بى خەم بە، من لە ئەداکردنى ئادابى مەھەببەت بىزار نابم،
لە گریانى نىوہ شەو، ماندوونابم، باكى سوتان و ھەلقراچانم
نىيە، عومرىك لە ئاگردانى عىشقى تۆدا نەسوتى، دلىك لە
كورەى ئەوینى تۆدا نەتویتەوہ، من بۇ جىمن؟

گلىنەيەك بۇ تۆى پىن نەپوانم تەماشاي كىي پىن بكەم؟
 سەد ھەزار دىدەم ھەبىت، پىي ناپوانمە ھىچى دى
 ئەو دەمەى ئەو بىرىيە شۆخە، دى بەرەو سەحرا دەچىت!
 تۆ ئەى چرىكەى ھەناسەى گەردوون، ئەى ئاوازى ژيانى
 وجود، ئەى مەنبەى سرورى ئەبەدى، شەو چراى دىودەخانى
 دلم، مانگەشەوى ئاسمانى ژىنم، زىدو لائەو ژووانى پۆخى منى!
 دلىابە ھەرگىز ناپۆم ئەم دەقەرى نورستانە جىناھىلم،
 بەبى وجودى لازىمى تۆ، من مانىعولوجودم.. چونكە ھىچ
 ئىعتبارىك بۇ مەعدومىكى وەكو من دانانى، ئەى كاشفى
 ئەسرارى وجودم!

بەشەرتى دەولەتى لوتفت ھەوالەى ھالى نارى بى
 بە دل بى باك و موستەغنى، لە مولكى چىنو ماچىنم

* ھەكەمەين: ئەبو موساى ئەشعەرى و ەمەرى كورى عاصن «پەزى
 خودايان لى بىت» كە ھەلبۇزىردان لە پووداوى «تەككىم» دا.

روشنیءِ نوین

نہ گھر دلت دایتنہ دہستی خودا
کہس ناتوانی بیشکینی!

ئەم شەو پەنجەرەكەم بە پرووی بارانەكەدا كرددو، پېژنەي
بارانى بەھاربوو، گەلاو گولەباخەكانى بە ئەسرىنى ئاسمان
دەشۋرى، ئەو پۇزانەم بىركەوتەو كە بەيانىنى كۆتە پۇژەكانى
بەھار، وەختىك باران لە بەرەبەياندا دارەنجىرى مالاكانى
پىگاي قوتابخانەي پاك دەشۋرى و بۆنى گەلاي ھەنجىرەكە
مەستى دەكردم، ئىستاش دواي زىتر لە بىست سال من ھەر
كەيل و مەستى ئەو بۆنەم، بۆنى گەلا ھەنجىرەكان بۆنى توھرو
پاكييان لى دەتكا، ھەزم دەكرد لە ژىر دار ھەنجىرىكا ژووان
بىستەم و نەچم بۇ قوتابخانە!

من ھەزم دەكرد لەبەر باران پىر سىنگم بۆنى گولاو گەلاي
شۋراو بكەم!

دەمويست خۆم و پەراوەكانىشم بىسمىل بكەم، ناخر بۆچى
باران ھەموو شتىك پاك دەكاتەو جگە لە ناخى مروڤەكان؟
من نەمدەويست بچم بۇ قوتابخانە، دەمويست وانەكانم لەوى
بخوینم! ئىستاش ھەر بە ھىوام بەيانىيەك بگەپمەو ژىر
دارەنجىرەكان، نازانم ئىستا ئەوان ماون؟ ياخود من دەمىنم
تا ئەو كاتەي جارىكى دى تىر بۆنى پروشەي باران و بۆنى گەلا
ھەنجىرەكان بكەم!

بەلام ئەمجارە نامەوئىت بە تەنيا برۆم دەمەوئىت تۆشم
لەگەل بى!

من دلم بەم بارانەى ئەمشەو خۆشە، چونكە سالم دەلێت:

بە ئومێدى بەهارى و دەسلەكەى تۆ

لە ھەورى دیدە ھەر بارانە ئەمشەو!

دەزانم ئەگەر تۆ بێیت، ھەر ئەمشەو پێش بەردەیان، پر
ژوورەكەم دەبێت لە بۆنى گەلا ھەنجیری تەر و شۆراو، كۆلبەى
ئەحزانم دەكەى بە گۆستان، دەزانى چیدی من بەرگەى دوورى
تۆ ناگرم، دەزانى دوور لە نیگای تۆ، جگە لە دلێكى شكاف،
فرمێسكى رژاو، سیمایەك بەدى ناكەیت، ئەوسا كۆتایی بە دوورى
دێنى ئازیزم!

بلورى دل شكاف، وەك جامى مەى، فەرم رژاوەك مەى

نیشانەى دل شكافیمە، سروشكى ئالى خۆینینم! «نارى»

من ھەموو ژيانى خۆم لە دەریای عەدەمدا لەیاد كردبوو،
تا ئەو كاتەى كە تۆ ھاتو بە خۆشەویستى خۆت ھەموو
تالییەكانت كردم بە ھەنگوین، دڕكەكانت كردن بە گۆل، كوچەو
كۆلانەكانى ناخى منت وەكو زیخى ئەم بەردەبەرى جۆگەییەكى
بەفرین شۆردەو! تۆ بۆنى دار ھەنجیرە تەرەكەت لێ دەھات!
ئەو كات زانیم چاوەروانكردنى دلێكى پاك، چاوەروانكردنى
نەسىمى رۆحە، سائێكى ھەناسەییەكە! چونكە ھەناسەییەكى ئەو
دوورییە سائێكە!!

ھیوادارم پێش زەردبوونى گۆلەكان، پێش قەتیس بوونى

ئەسرینی بەھار، بېیتو كۆتایی بە تەنیايى بەينى!
 كوچەو كۆلەنگان بىرى تىپەي پېيىھەگانت دەكەن، منىش
 بىرى تىپەي دلت دەكەم!
 بە تەواۋى ئىنتىزار چاۋەرۋانتەم! كىزەباي دواي باران بۆنى
 ھەناسەي تۆم بۆ دىنى!!
 ئەمشەو كەسك چاۋەرۋانە، بۆگەشتەنت ئامادىيە دەست
 لە دارى دونيا ھەلگىرى، مەولانا ئاسا دەلتىت: ھەرچى دەتەۋىت
 بىيە، ھەرچىم ھەيە بىيە، ھەرچى پىۋىستت پىيەتى بىيە،
 ھەموو شىتەك بىيە، كە دوورم دەخاتەۋە لە تۆ! ئەگەر ناۋى
 خۆشم دوورم دەخاتەۋە لە تۆ، لە خۆمى دادەرەنم، مەن ناوم
 بۆچىيە لە دوورى تۆ!

سىماي پروخسارت لەيلى لە نىۋ دىدەم نەخشاۋە

زمانم بە ناۋى تۆ لە ئەزەلۋ بىزاۋە

دلىم بە زىكرو يادت تەۋاۋە داگىرگىراۋە

ئىدى بۆ كى بنوسم، نامە بۆ كۆى براۋە! «مەجنون»

ئەو كاتەي دلى مروۋىكى گەۋرە بە تەۋاۋى ئەۋىنەۋە دەروازەي
 خۆشەۋىستىت بۆ دەخاتە سەرپشت، ئىدى گەنجىنەگانى دونيا
 ھەموو بۆ سەۋداي ھەناسەيەك لە ژيان ناشىن!!

ئەو كاتە دەزانى كە ئەو دلى نىشتەمانتە، ئەو مروۋقە
 ناسنامەتە، رەشمالى ژيانو سىيەرى عومرە! ئەو كاتە دەزانى

لەم جیهانی بێ کەسییەدا کەسێک هەموو کەسیکە بۆ تۆ، ئیدی
لە بێکەسی نەجات دەبێت!! ئەو کەسە هەمیشە پێت دەلێت:
مەترسە من لەگەڵت!!

ئەوسا تالیی ئینتیزار دەبێتە حەلاوتی پۆحو سوکناپی
دل! چونکە ئەو چاوەروانی خودو گەڕانەوی هەموو خۆشی و
لەزەتییکی پۆحە!

لە قوتابخانەکە تۆدا بووم بە مڕۆڤو ژوانم لەگەڵ فریشتەدا
بەست، بەفرم مالی کردوو بۆنم بە میسکی بەهەشتەو کرد...
نازارەکانی دووری و درک و دالی حەسرمەتو چاوەروانی شەهەدی
ئەوینن، چونکە ئەگەر ئەو نازارانە نەبا، مڕۆڤە پاکو بێگەردەکان
لە هەوێ سبازو ئارمژوو پەرستەکان جودا نەدەکرانەو، ئەو دلە
سپی و نورینانەیی کە سوتاوی تاوی ئەوینن، لەو دلە پەشانە
جودا نەدەکرانەو کە لانەیی ئەهریمەن و قەترانی پوقو کینەو
درندەیین!

ئەوین خۆی لە خۆیدا سەرچاوەی گەورەترین ژانە، بەلام
ئەو ژانەییە کە هەمووان شەیدای بووین، چونکە لە ناخی ئەو
نازارو ژانەدا پۆحمان لە دایک دەبێت!

چی لەو پۆژە خۆشتر بوو دواي عەيامێک لە ونبوون خۆم
لە دلی تۆدا دۆزییەو؟

لەم جیهانەدا دلێک دالەمت بدات، هەموو ئیوارمێک بە

ئەسرینی چاۋى لە ھەموو تەپو تۆزى ئەم پۇڭگارت بىشواتەودو
بەرگى فرىشتەت لەبەرگا!

نوقمى خۆشەويستى و متمانەو ئەوينت بىكات، ئىدى جى باكم
بە ئازارو نارەحەتییە؟!

خۆ من تا نەگەيشتەمە جزورى دیوانى تۆ، مەرۇقبوونى خۆم
ھەست پى نەکرد!

گویم لە دەنگى پیکەنین نەبوو بوو، سەداى ئالەو ھاوارى
ئەوین نەیان ھەژاندبووم، پیناسەيەکم بۆ خۆشەويستى
نەدەزانى!

بە گەيشتەم بە تۆ مالاۋايیم لە ژینى ئازەلیم کرد،
جوانییەکانى ناخى خۆم بەدى کرد، بە خۆم ئاشنا بووم، تیر
بۆنى خۆم کرد!

لام وایە گەيشتەن بە تۆ، ئىدى گەيشتەن بە راحەتى رۆح و
لەزەتى سەرمەدى، مردن و قوربانیدانىش پىگایە بەردە بەهەشتى
رۆح، لە ئەویندا ئىدى مردن نامینیت، جاکى بەو ئاواتە دەگات
ببیتە قوربانیت؟؟

گرۆھى عاشقان ئەمپۆ ھەموو ھاتوونە پابوست

منیش ھاتووم بھەرمووی بمکوژن، بمکەن بەقوربانیت

لە کوشتن گەردنیت ئازادە، بێتو بێیە سەر قەبرم

بە پۆزى جومعە بمنیژن، لەگەڵ جەمعی شەھیدانت

«کوردی»

ھېدى ھېدى خەرىكە ئاسمان رۇپۇشى رەشى رادەمالى و
دەسمالى بەيان والا دەكا، بارانەكەش ماندوو بوو، تەنھا
پروشەيەكى وردى ماوہ.

ئەوين فېرى كردين بەرگى رپاو رۈوكەش پەرستى فېرى
دەين!

ئەو چاۋە بەھەشتىيە ئەوين پېمان دەبەخشىت، قولايەكانى
خوسنى حەقىقى دەبىنىت، ئېمە ھەواۋ ئارمىزومان لە يەكەم
ھەنگاۋدا بە تيغى حەقىقەت سەربىرى بە ئاۋى چاۋو گولۋى
ھەناسەى حەسەرت دەستىۋىژى ئەوينمان ھەلگەرت!

لە زەلکاۋى قورۇ لىتەى حەيوانىيەۋە بۇ دەريارى نوور
ۋەرىكەۋتىن!

ئېمە بۇ خودى خۇمان نازىن، نەفسى خۇمان لە نورى
ئەويندا توايەۋە ۋەكو مۇم!

دەبىت جىھاننىكى نوۋى دروست بىكەين، وردە وردە پىيەكانمان
لە زەۋى بېرىنۋ بەرەۋ ئاسمان ھەلگىشتىن!

ئەى نورى دلو قوۋەتى ئەژنۇم، بەسە دوورى
رۇحم ۋەكو پەروانە، گەرا دەۋروبەرى تۇ

«سید کامیلی ئىمامى»

نیشتمانی دل

نازانم تۆگەورەي، يا دونيا بچووکە!
ئەي بۆلەھەرگۆشەيەکی ئەم دنیايەدا
هەست بە بوونی تۆ دەکەم؟! (فروغ فروزاد)

نەمدەۋىست كەسكىم خۇشبوۋ، بەلكو دەموىست شەيدى بىم..
نەمدەۋىست خەلاتى بىكەم سەرودەتو سامانى بخەمە ژىردەست،
بەلكو دەموىست سەرومالى بخەمە ژىر بى!!

نەمدەۋىست ژىرانە خۇشم بوۋ، دەموىست شىتانه شىتى بىم!
نەمدەۋىست تەنھا بۇنى گوللوى لىبىت، بەلكو دەموىست
سەرچاۋەى عەترو عەبىرو گوللوى ھەموو گولشەنەكانى دونيا
بىت، جگە لەو ئىدى بە ھىچ گوللويك ناشنا نەبىم!

دەموىست لە نىو دلىدا بژىم بۇ ھەمىشە، لە ھەناسەيدا
بتوئمەۋە! دەموىست ئەتلەسى خەيالەكانم داگىربىكات، گلئىنەم
ئەو نەبى كەسى دى نەبىنئىت! دەموىست ھەورو چەترو خۇرو
كەپرو رەزو باخو خاكو ئاۋو كەسو كارو گەلو ھۇزو گۇچانەكەى
دەستىشم با!!

دەبوو ئەو مروفەبايە كە پىشتەر ھەرگىز نەمدىبوو، لە دۋاى
ئەۋىش نەدەبوو ھەرگىز بىمدىبا!! دەموىست ھىچم نەبىت جگە لە
ئەو، ئەۋىش ھەموو مولكو سەرودەتو سامانو مەملەكەتى من بى!

ئەگەر سايەى سەرى تۆ بى بە تاجم

چ موحتاجم بە تاجو ئەفسەرى كەى

«نارى»

من ھەموو زەۋىم بى تەنگ بوو، جىگام نەدەبوۋدە، دەرگا
نەما لىتى نەدەم، بەلام ھىچيان مالى من نەبوون، تا ئەو كاتەى

له دەرگای نهو دلهم دا که هی من بوو! تهنه من.....
پیشتر هه موو جیهان له ئاواتهکانی مندا، ون دهوون، بهلام
نیستا هه موو ئاواتو خۆزگهکانم له گهورهیی نهو دلهدا ون
دهبیت! سرووی نهو مهملهکهته دهلیی نهیمی بهههسته!

وای لهو ساتهی دلیک دهبیته نیشتمان! !!
تۆ دهبیته پارچهیهک له نهو، ئیدی ههنگاوهکانت لهگهڵ
ترپهی نهو دلهدا ریک دهخهیت، ناتوانی بی نهو بیرکهیتهوه،
چوون نهو دزمانیت تۆ بیر له چی دهکهیتهوه، ههزت له
جیه!؟ داوای چی دهکهیت، دمهویت چی بلئیت!

نهگهر دڵ دلبهره، دلبهر نهزانم!
نهگهر دلبهر دله، دڵ دهن نیشانم
دڵو دلبهر نهوهنده تیکهلاون
جودانین بۆم دڵو بهندی گیانم

«بابا تاهیری عوریان»

لهو توانهوهیهدا، له فهناووونی پۆخدا، له ونبوون له نیو
گوڵستانی عومرا، نهو کاتهی پی دهخهیته نهو دیو دهروازهی
دڵ، ئیدی چاوت به مهملهکهتی نهوین ناشنا دهبیو هه موو
رووپۆشهکان لهسهر چاوت لادهبرین، نهوسا به چاوی خۆت
هه موو حهقیقهتهکان دهبینی! دهگهیهت کانیای هه موو هیواو
ئاواتهکانت.

ئەوسا دەزانىت تۇ پېشتەر ھىچ نەبوويت، ھەموو ھەناسەكانت
جگە لە ھەسرەت چىدى نەبوون، ئاخىر ھەناسەيەك بى مىسكۇ
گوللوى ھەناسەى ئەويندار، چى راحەتئ دەبەخشى بە رۆح؟
ئاخىر دىدەيەك بى دىدارى خەزنەدارى گەنجىنەى دل، چى
دەبىنىت؟

بى چىرپەى رۆح بە چى ئاوازيك رۆحت مەستە بى؟
پەروانەى ھەزو تاسەت ئاويزانى چى شەمىك دەبىت؟
دەبىتە بالا گەردانى كى؟ كى بىتو گەوھەرى وجودت
بدۆزىتەو دەو..... ناسنامەى بوونت پى بىبەخشى!

كەى دەگەيتە دامىنى ئىمپىراتورى دلت؟
بە دل خۆزگەم بەوانەى وان لە سەودات
كە ھەردەم دادەنئىن، سەريان لەسەر پات
ھەزار خۆزگەم بە ئاواتى كەسانئ
كە دەخوازن لە دلدا تۇ بە ئاوات

«بابا تاھىرى عورىان»

ئۇخەى سەمەرى عومرو فەرمانى ھەزاران شەوى چاودروانىو
سەداو زايەلەى ھاوارو ئالئىنى نىودەشەو، لە كۆتايىدا تەشرىفت
ھىناو دەستت گرتەم بەرەو ژووانى رۆح! بەخىر ھاتى سەر
دىدەكانەم!

بە ھاتنت ئىدى بالئى فرىشتەت پى بەخشىم، كەشكۆلى

خەمەكانت لىۋەرگىرىم خەيالەكانت كىردىم بە ھەقىقەت،
شەۋدەنگىت كىردىم بە چىراخان، ئاى چەند كەس بە ھەسرەتى
ئەم رۇژدەۋە مردىن و نەگەيشتە تۇ!

قەسەمت ئەدەم وىزات ئىلاھى

ۋەسلى دۇست خۇشە، يا گەنجى شاھى؟

«غەبىسى كەمەندى»

يېگومان بۇ كەسلىك گەيشتىيىتە مەئمەنى رۇخى، ئىدى شا
بە سەپان ناگەرئۇ ئاۋر بۇ لاي گەنجىنەى شاھانە ناداتەۋە!!
دۋاى دەيان سال سوتان و ھەلقىرچان و ۋىل و عەۋدالبوۋو
تاسەۋ ھەسرەت، ئەۋسا دەزانى گەيشتىن بەۋ كەسەى كە پەراۋى
رۇخت دەخۋىنىيىتەۋە، چى خەلاتىكى گەۋرەيە! ئەۋ كەسەى
دەزانىت تۇ عەۋدالى چىت! ؟ پىۋىست بە چىيە!

چۈنكە ئەۋ شارمىزى كۈنچۈ كەلەبەرەكانى رۇخ و گىيانى تۇيە!
ئىدى پەرەدەكان لەسەر بىنايت لادەبرىن! دەچىتە نىۋ
مەملەكەتى ئەۋىن، لەۋىدا لە دەرياي ئەۋىندا پاك دەبىتەۋە،
دەبىتەۋە مەۋف!

گوپىت لە دەنگىك دەبىت لە ئاورىشم نەرمتر، مەستى گوللاۋىك
دەبى لە مىسك و غەنەبەر زۇر سەيرتر، ئىدى نىگاي نورىنت بۇ
لاى باق و بىرىقى رېگا نارۋانىت! ئىدى جگە لە باۋەشلىك، خەۋن
بە ژۋانىكى دىيەۋە نابىنى!

ئىدى ناتەۋىت جىيىبھيلى، ناتەۋىت چركەيەك لىي
دوركەۋىتەۋە!

ناتەۋى پىلۋى چاۋەكانت لىك بىيۋ بنوۋى! چۆن دمتوانى
ئەۋ شەمسى ئەنۋارە فەرامۇشكەي؟!

ۋەنەۋزىكەم شەۋى دا، گەيپە سەرمو
ۋتى: ھەستە، ھەتاۋت ۋا لەسەركەۋت

«مەھۋى»

شەۋانە بى خەيالى ئەۋ ئۆقرە ناگرى! بى دەنگى ئەۋ
خەۋنابىتە ميوانت! بى بۆنى ھەناسەى ئەۋ رۆحت پشوو نادات!
ئەۋ كات دەزانى مەھۋى بۆ دەلىت:

لە دنيا جەننەتى خۆ دىۋە ھەر كەس
كە تۆ بى حازرى، ۋەختى ۋەفاتى!

ژيان لەگەل ھاۋدەمى رۆحت شەنەيەكە لە بەھەشتەۋە
ھەلدەكات، كاتىك فىرى ئەۋ جۆرە ژيانە دەبىت، ئىدى ناتوانى
دەستبەردارى بىت!

ۋەكو مندال بۆى دەگرىت، ئىدى ناتوانى رازى ئەۋىنت داپۆشى،
ناتوانى فرمىسكەكانت بشارىتەۋە، ئاخىر تۆ پىشتىر زىندوو
نەبۋى! رۆحت تىدا نەبۋو! نەتدەزانى تۆ چى مەخلۇقىكى!
بۆچى دەژىت؟

تازە فەر مووتە لە لاى كەس رازى عىشقى من مەئى
نەت دەزانى دىل كە كون بوو، دەنگى لىدى وەك جەرهس

«حەرىق»

ئەوين دەروونەكان پاك دەكاتەو، سىنەى مروڤەكان بە ئاوى
زىو دەشۆرئەت، جگە لە سۆزو خۆشەويستى ھىچى دى لە نىو
دىلى ئەويندارا جىڭاى نابىتەو، بەلگە دىل دەبىتە دەريايەك
شەپۆلى خۆشەويستى و ھەستە نەستە سۆزى مروڤانە، خۆى
بە نىو مروڤەكاندا پەخش دەكاتو جىھان دەكاتە گوڵستان!
ئەوئى ئەوينى ناسىيى، ئىدى دەبىتە مورىدو سائىلى ئەو
عەتە بى وئەنەيە! بى زەكاتى ئەو حوسنە بى نەزىرە رۆح لە
زىندەگى حەقىقى مەحرۇم دەبىت!

من بە شەرەن موستە حەقم بۆ زەكاتى حوسنى تۆ
تۆكە صاحب دەولەتى، بى بەش لە ئىحسانم مەكە

«نارى»

تەنھا لەویدا مروڤ لە خودپەسەندى و خودپەرستى قوتارى
دەبىت، ئىدى خۆى نابىنئەت نەفس پەرستى پەخەى بەردەدات،
لەسەر و مالى خۆى دەبورئى و شاباشى ئەو كەسەى دەكات، نوقمى
مەحەببەتى پاكى ئىلاھى دەكات.

وانەى ئەوينى ئىلاھى لا دەخوئىنى و بە نەشئەى «سلام
عليكم طبتهم فادخلوها خالدین» مەستى دەكات ئىدى بۆ خلودى

ئەبەدى ھەنگاۋ دەنىت، پۈشۈ پەلاشى ئەم دىنپايە فرىۋى نادات،

باقۇ بىرىقى فانى غافلگىرى ناكەن!

ھۇ ئىمپراتۇرى دىلەم، شازادە مەملەكەتى ئەۋىن، گەشىتمە

بە تۇ، گەشىتمە بوۋ بە جەمالى ھەقىقى ۋە دەرياي ھەقايىقى

سەرمەدى ۋە رازو نيازى پۇچ، ئەگەر تۇ دەرگاي دىلت بۇ ۋالا

نەكردىم، ئىستا دىۋانەى كام بىابانى دۆزەخ دەبوۋم!

مەن چۈن بىتوانم سۈپاست بىكەم كە ئىستا بەھەشتى دىلى تۇ

نىشتمانە!

ئاي لەۋ ساتەى مەرۇف دەگات بەۋ كەسەى لە خۇت زياتر

خۇشى دەۋىي!!

ئەۋ كاتەى خۇت لە بەرزىترىن نەۋىنەدا دەدۇزىتەۋە، بە

ھەموۋ ئەۋ خۇزگەۋ ئاۋاتانەۋە، كە ئاۋاتى عومرت بوۋن!

ئىدى لەۋ ئەۋىنەدا چۈن ناتۋىيتەۋە لەۋ دەريايەدا

فەنانابى؟

ھەر كە دەتبىنم دەئىي تۇ شەۋ مەن پەروانەتم

تا سەرىپا نەبمە كۆى زوخال قەت نارام ناگرم

«ۋەفائى»

دهردی دووری

زۆر ئازارم چەشتوو، برینی قوول، جەستەى كىلاوم.. وەلى
ئازارىكم نەدیو، چەشنى دەردى دوورى، تال و ئەستەم بىت!
سوتان بە دەورى ئاگرى دوورى و ھەلقراچان لە نىو گرى تاسەو
چاوەروانى و تامەزرۆى بۇ دیدارى پۇچ، ساتىكى سالىكەو گریان
بۇ نىگايەك، ھەموو ھەنسكىكى سەكەراتى مەرگە!!

ئەم دەردە بىدەرمانە!

دلى بريندار وە كەس ژىر نابىتەو، ئەو برىنە وە كەس
سارپىژ نابىت!

دل ئەبەر زامى فىراقت دائىما زارى دەكا

پۇزوشەو مەنەى دەكەم بەس زامى سەختە ناسرەوى

«كوردى»

دەيان سائە بە سەرو مائەم، ەودالى ئەوينى تۆم، دلنىابووم كە
بازرگانی ئەوین، ھەرگىز مایەپووج نابىت، ئەگەر سەرومائىشى
لە پىدا دابنى!

من لەسەر ھەموو زەویدا، جگەلە دلى تۆ، نىشتەمانىكم نىيە
بۇ ئاسودەى دلم، ئىستا كە سەرچاوەى خوشبەختىم لای تۆيە،
بى ئەو دەريای سەعادەتە چۆن بژىم؟!

مەحوى ئەم پۇزۇرنە خوشە، قەت شىفای نای بە ھىچ

گەر شىفای بىتن، بە بۆى زولفۇ ئەو ئەگرىجە دى

جگه له نه هلی دل، نازانن که دووری له نازیزیک که مولکداری
 هه موو رازو نیازیکی دلّه، یانی چی؟
 نازانن کاتیک نهو دپروات ته وای وجود له گه ل خویدا ده بات،
 گولستان بی بۆ باخی عومر بی سه مه ره! تیپه پوونی هه موو
 ساتیکی ته مهن ویرای به فیرۆچوونی، جگه له زوو خاوی مهرگو
 وهرینی په رهی زهردی ته مهن و ژاکانی هه موو حوسنو جوانییه ک
 چیدی نییه!

نه مامی عومری من، بی بهرگه بی تۆ
 خۆراکم، زوخو خوینی جهرگه بی تۆ
 مه فهرموو بمهره، زینی چی عه زیزم؟
 ژیانم، ساتی سه دجار، مهرگه بی تۆ

«که مهن دی»

له زه مهنیکدا مرۆقه کان له یه کدی هه لدین و ناره زووی
 دیداری یه ک ناکهن، نهی چۆنه وه ها ئیمه، بی یه کدی ئۆقره
 ناگرین و ساتیک ناسرهوین بی یادی یه ک، چۆنه به و یاده وه
 درێژه به ژیان دده دین و هیشتا هه ناسه هه لده کیشین؟

من ده توانم بی هه موو مرۆقه کان بژیم، وجودی نه وان
 له وجودی مندا، هیچ شوینیکی داگیر نه کردووه، وه لی تۆ
 جیگات بۆ وجودی خو شم نه هیشتووه، گهر تۆ نه بی، من نازانم
 ده بیت له کوئ بم؟! نه وړۆ، په یوه ندی مرۆقه کان له سنوریکدا

پادەۋەستىت، جگە لە پەيۋەندىگەلىكى ماددى شىتېكى دى بە
يەكسانەۋە گرىئ نادات!

دواتر كە لە پەيۋەندىيەكى خەيالى لە نىۋان پۇخدا ئاگادار
دەبن، ناتوانن باۋەربەخۇيان بەيىن لە ژوۋانى ئەۋىن ھالى
ناۋون، ھەلبەت ئەۋان ئاۋىتە بوۋنى پۇخ نازانن، تۈنەۋە لە
ناخى يەكترو پۇچۋون بە دەروۋنى يەكتردا نازانن واتاى جىيە!
ئەۋان نازانن كاتىك كەسلىك، لە ناخى دلىيەۋە ھىندەى
ماناى خۇشەۋىستى خۇشىدەۋىيىۋ لە تۆۋە تەماشى ھەموو
خۇشەۋەكانى دونيا دەكاتو دوور لە تۆ ناتوانن ئىدراكى زاتى
خۇشى بكات، ئەمە چى گەرەبىيەكە!!

ئەۋسا ئەگەر لەۋەھا كارىك تى بگەن، ئىدى پىيان سەير
نابىيت، كە ئاۋاتى ئەۋە نىيە لە رىگاي ئەۋەۋە بگاتە مەتاعىكى
كەم، بەلكو ھەموو دونيا دەبەخشى بۇ گەشىتن بە دامىنى
لوتفى ئەۋ! چونكە لاي ئەۋ، سەۋداى خۇلى ژىر پىي ئەۋ مەۋفە
بە ھەموو دونيا ناگرى!!

ئەۋ كاتەى لە ژوۋانى پۇخدا، بە زمانى بەھەشتى دىنە گوشتار،
ئىدى دونىاي دەنى، ھىچ باسو خۋازىكى نامىننۋ فرىشتە ئاسا
جىھانى مادە فەرامۇش دەكەنۋ جگە لە لەزەتى پۇخۋ لىقاي
دلۋ سكالاي دل، ھىچ سرۋودو درۋودىكى دى نابىسىر!
چىرپەى پۇخۋ سرۋەى ئەۋىنۋ پەيامى دل، جىھانىك

دروستدهكهن، مرؤف تا نهچيته ئەو مەملەكەتى رۆحه، هەست
به به‌های مرویی خوئی ناكات!

ئەوسا رۆح ئازاد دەبێ، زمان دەگریته‌وه، دل
پەراوی خوئی والا دهكات، لەویدا دەتوانی قەسەى دلت
بكه‌ی، خۆزگه‌كانت بروینى، خەونه‌كانت بهینیتەدى!
ئیدی ناتوانى لەو مەملەكەته كۆچ بكه‌ی، ئەگەر سەرىشت
دانابى، چوون له‌ دوورى ئەو دهقەرە، تۆ ئیدی خاوەنى هیچ نیت!

وا سەرم دانا به‌ عەزىمى بەردە بازى رینگه‌كه‌ت
مەرهمى دمردى سەرى من، وا به‌ گەردى پاته‌وه
گەردەپرسى حالى پەروانەى دلم، دووربى له‌ رپووت
وا له‌ سۆزىدا له‌ سایه‌ى شه‌وچراى گۆناته‌وه

«نارى»

كئ تا ئیستا بازارى رۆحى بینیه‌؟ كئ تا ئیستا چۆته‌ لاى
پیرى دل؟ كئ گوێی له‌ نه‌غمه‌ى نه‌واى بولبولی ئەوین بووه‌؟
كئ گەپشته‌وه به‌و كه‌سه‌ى كه‌ بوخچه‌ى هەموو رازو نیازەكانى
فریدابیتە ژیر پێی؟ كه‌واته‌ هەموو دنیا دەبنه‌ دووژمنت ئەو
كاتەى باسى هاو‌ده‌مى رۆحت بۆ هاو‌ده‌مانى دنیا ده‌كه‌ی!!

له‌سەر تۆم دوشمنه‌ دنیا، قەضیه‌م «مانع الجمع»ه
كه‌ تەركى تۆ نه‌كه‌م، تەركى هەموو دنیا نه‌كه‌م چیبكه‌م

«مەحوى»

ئەو كات كە لە پېناۋى ئەودا، تەركى ھەموو دونيا دەكەىو
لە دونيا ويستان پەراۋىز دەگرىو لە كونجى دارولحوزنى خۆتدا،
دەستلەملانى خەم دەيىتو بۆ دوورى مىرى دلت، ئەسرین
ھەلدەوهرىنى، بى سەرچاۋەى شادىو سەعادەت، چىت لە دەست
دەيت جگە لە گريان...

لە دارولحوزنى دوورى، ئىختىارى غەم نەكەم چىبەكەم؟
بە بى مەشوقى شادى، دەس لە مل ماتەم نەكەم چىبەكەم؟
نەبوو بۆ مەن دەمى غونچەى سرودى گۆلشەنى وەصلت
لە خارستانى ھىجرەت، خارى مىحنەت، جەم نەكەم چىبەكەم؟

«نارى»

دەزانم گرى دوورى، ئاگر لە ناخت بەردەداو سىنەت دەكاتە
قەقنەس، ئەو كاتەى خۆت لە بىابانى دوورىو تەنبايدا
دەيىنیتەووە كەسك نابینى لەگەلى بدوئى، سىمايەك نابینى
تەماشای پوو خسارى نورىنى بكەى، ئاوازيك نابىسى، گوئى دلى
بۆ رادىرى! سروەيەك لە بەھەشتەو فەينكى نابەخش بەرۇخت!
ئىدى ھەز دەكەى لەم دنيايە برۆئىو ئەم دۆزەخە جىبىلى:

بۆ ئۆغرکردنى مە بووم بە قەقنەس
كە ئەو چوو بۆ سەفەر مە بۆ سەفەر چووم

«مەھوى»

گوڭلەندام، دەردى دوورىيى تۆ، گېرى چلەي ھاوينى عومرە،
چرۆى ھەزو ئاۋاتەكانم ئاۋرى تېبەردەداۋ من ھەمىشە لە
دوورىت خەمىدەو پەراگەندەو بېماۋام، شەۋانە ئەگەر بە
فرمىسك، شەۋدىرى دىلم نەكەم، ۋەكو دارىكى وشكەلاتوو، لە
رەگەۋە دەسوتىم!

ۋەلى دىنيام پۇژىك ھەردىتو ئىدى دوورى دەبىتتەۋە،
گوڭخەنى تەنيايى و نامۆيى، دەبىتتە گوڭشەنى دىدارى پۇچو
ئۆخزنى دىل، ئەم ئازاردى ئىستاش، مەراسىمى تەرىقەتى عىشقە،
ئەي نالى بۇچى دەلى:

عەشق سولتانىكە ھەركا پوو لە ويرانى بكا
ناھى سەردو، ئەشكى گەرمو قەلبى بورىانى دەۋى

نادی بی بی عروین

میهره بان به نازیزم میهره بان، نهویندار دهبی میهره بان بیت!
تو دته ویت به رهو دلّیک ههنگاو بنیی، هییدی هییدی برۆ،
تو دته ویت ناخی مروفتیک بکهی به ژوانی هه میشه بیت به
نهسپایی بدوی، نازیزم به نهسپایی!

نییدی تو ده بیت له بوونی خۆت دهست هه لگری!
سهر دتا که للهی سهرت فری ده ژیر پی یار، نهوسا خۆت به
سالیکی ریگای نهوین بزانه!

تا نه بووری تو له سهر، پی ناخهیه مهیدانی عیشق
سهر له پیش پی دهبی، لهم ریگه دانیی «اولا» «مه حوی»
تا له رۆحی خۆت نه بووری، ریگای نهوین نادۆزیته وه! ههرگیز!
له ونبوونی خۆتا وجودی یار به دی ده کهی، له توانه وهی
خۆتا دهگه یته خزمهتی چرای هه میشه دره وشاوه! له فه رمانی
عهقل درده چیتو ده بیته غولامی دلّیک که ناتوانی ههرگیز
موخاله فهی بکهی!

له ههر جییه که هه ئی خورشیدی عیشقی گول روخان
نه گهر عه قلی بیی، له وجیگه ناونگی عه قل چی بکا؟ «مه حوی»
له بهر دهرگای کۆشکی نهوین راوهسته له سه ریه که پی، تا
گویت له ناوی خۆت دهبی، تا دهگه یته نه و مه قامه ی یار به
ناوی خۆی بانگت دهکات، نه وکات نه شهی خوشییه که پرووده کاته
دلّت، که ههرگیز وهها خوشییه که ههست پی نه کرد بیت!

رېابوردنى ئاۋى تۆ، بەسەرزارى ياردا ئاۋازى پۇچە!
تۆيەك دەيان سائە وەكو پۇش و پەلاشى پەريزىكى دېم، قىرچە
لە جگەر تەۋە دى، بەدەم ھەناسەى يارەۋە دەكەۋىتە سەما!
لەبەر زارو نەزارى بوومە ۋەك پۇش
دە نەمجا، رېابوئىرە، مەن بە زارا! «مەھىۋى»
گەر بگەيتە بەردەرگا، ئىدى، خۇلى ئەۋ پراگوزدەر بە ئاۋى
حەيات ناگۇرپىتەۋە!

ئەۋى بۇ ئەھلى دۆۋەرويشانى تەرىقەتى پەروانە، خەۋنى
تەمەنەن خەرمانى زەمەنەن مۇنتەھى ئەمەلە!
مەن چى بگەم لە حەياتى بى تۆيى، لە ۋجودى بى ۋجودى
دوۋر لە نىشتەمانى پۇچ!

«خۇزەر» ئەگەر چاۋى حەياتى بىرپىيە ئاۋى حەيات
مەن لە خاكى دەرى جانانەمە، ھەر چاۋى حەيات! «مەھىۋى»
رېگىگى گەيشتن بەۋ خاكە تولانىيە، كەسەك پەروەردەى
ئادابى ئەۋىن نەبىۋ لە كوردەى نارى عىشقا ھەنەقراچەى،
ناتوانى بىگاتى!

دەبىت ۋىلى دەشتە دەربى، مەجنون ئاسا لە كىۋو ھەردا
بۇ لەيلى خۇى ۋىل بى، دەبى تەركى دنيا بىكاتو لە مۇۋفەكان
تارابىۋ جگە لە يارى خۇى چاۋى كەسى دى نەبىنى!

به جي نايا دهبی روکھينه سارا

جھقي ئادابی مه جنونی له شارا «مه حوی»

ئەو ئادابە ئەستەمە ئەداکردنی، ئەوین دلی پاك و سینە ی سافو
پیلوی شەرمی دەوی، ناھی ساردو ناخی گەرم و جەرگی سوتاوی
دەوی، بەرامبەر بە جەمالی جەقیقی توانەووە و تەسلیم بوونی دەوی!
بی دەنگی، ملکه چی، خزمەتکاری، بەخشیینی رۆح بی سو
دوو له سەرەتا ئادابەکانی ئەوین!!

گفتوگو بە زمانی رۆح، چرپە بە زمانی پەپوولە، نیگا بە
چاوی گۆل، نەرمی بە وینە ی سرود، ئەمانە سیمای ئەویندارن!
ئای که سەختە نازیزم، وانە ی ئەم حوجرە یە موتالای زۆری دەوی!
تا من دەبمە خاكو تو تەشریف دینی و پی دەنیی بەسەرما
زۆری دەویت!!

لەپیی ئەو شوخە داخۆم کردە خاكو پیی نەناپی ما

دەسا خاکی هەموو عالەم

بەسەر خو ما نەكەم چی بكەم؟! «مه حوی»

من دەزانم بە هەلە رێمکەوتە دیوانی
تو ئە ی شازادە ی مەملەکەتی ئەوین!
راوەستانی من لەبەر دەرگای تو هیچ مەعقول نییە، وەلی
چی بکەم من خو بە عەقل شەیدات نەبووم، هەر له دووری را
لەگەل پیلان وەکانمدا عەقلم فری داو ئیدی ئاورم بۆلا نەدایەو!

برا، مەردم دەوئ عەقلى نەلەنگى

بە لەنجەي نازو عيشوئى نەونەمامان «مەخوى»

خۆمنىش خەيالى ھاتنە نىو دىوانم لە مېشكدا نەبوو، من جگە
لە پاسەوانو خزمەتكارىك، ھىچى دىم بە ئاوات نەدەخواست!
من دەمويست تەنھا بەرمالەكەم لەبەر دەرگای تۆدا رابخەم و
بە گوچانىك و جلو بەرگىكى شېرەو بە پىلوى چاوەكانم گەردى
بەرىنيەكانت بمالم!

رۆژانە ئەگەر بەرداخىك ئاوو لەتى نانى رەقت پى دابام،
ئىدى بەسم بوو!

من بە بوونى تۆ ژيانم بەردەوام دەيىت!
توخا مەرۆ. با ژيانى من ھەر بەردەوام بىت، تۆ بېرۆى من
ئىدى دەمرم!

من بەس دەمويست لە جوملەى يارانى تۆم قبول بفرمووى،
ئەگەر منىش ھەددى ئەو دەم ھەيە!!

چونكە ھەموو كەسك شايانى ئەو نىيە رۆحى قوربانى تۆ بكات!
بى حىسابن كوشتەيى بەيكانى غەمزەى چاوەكەت

گەر وەكو ئەمثالى ئىمە بىنە سەر ھەددو حىساب «ئەدەب»

ھەزرەتى شەم، لەم دەرويشە سالىكە بى سلوكەى خۆت
خۆشبە، ھىشتا ئادابى ئەوين فېر نەبوو!

بەئىنت پى دەدەم ئىدى جگە لە ملەكەچوون، چىدى لە من

نەبىنى! لەمەودوا..

گلە ناکەم ئەوەندەى دەنکە جۆی

«نالی»

ئەگەر کەللەى سەرىشم پەرلە کاکەى

ئىدى ھەرچىت دەوى بىبە، ھەرچىت پى خوشە بىکە، چىدى

نابىسى بلىم:

ھەرچى بووم بردى بەتالان توركى مەستى چاوەكەت

تاقەتو سەبرو قەرارم بى ئەما تالان بەسە

ئاورت بەردا دل و گيانى «حەقىقى» چاوەكەم

دەردى بى دەرمانە عىشقت، دەردى بى دەرمان بەسە! «حەقىقى»

نا، ئىدى وشەى بەسە لە من نابىسى!! ھەرگىز...

مەرگى بەر دەرگاگەى تۆم لە تەختى پاشايەتى لا گەورەترە، تۆ

گيان دەبەخشى بە پۆحم، من بى تۆ پۆحم مردوو، چ جاي لاشەم!

ئەو دەردەى تۆ دەھىنئىتە عىادەم من بەپۆحم سەوداى دەكەم

ھەربە ئومىدى عەيادەت، بەلكە جارى بىتە لام

«نالی»

من، ئەگەر جى بشەرم، پىم خوشە ئەم بىمارىيە

ھەرکە سىڭىش مزگىنىنى ھاتنى تۆم پى بدا من سەرۋەتو

مالى ھەموو بە موژدانە دەدەمى، چونكە دواى ھاتنى تۆ من لە

خۆشیدا شاگەشكە دەبەم، لە خۆشیدا پۆحم دەسپىرم!

بە پووخواشى كە فەرموويە،

دەبى «نابارى» عەيادەت كەم

ئەوا مردم لە خۆشیدا، لە خوشى ئەو نەخۆشىنە

نالەى جودالى

توخوا خۆت بىلە، نەونەمامى نۆ
مردن خۆشترە، يا دوورى لە تۆ؟

«فۇلكۇر»

لەو ھەنگاوانە سەمكارتر نەبوون، كە لە تۆيان دابريم، لەو
ھەنگاوانەش بەرزو پيرۆزتر نين، كە جاريكى دى، منيان بە
ديدارى تۆ شاد كرد!

لەگەڵ دەرکەوتنى نورى تۆدا، دلى شهيدام، دەكەويته خورپە،
رۆح وەك تەيرى نيو قەفەس، دەكەويته سەما....

بەلام خورپەى تەواوى دى، لەگەڵ ھەنگاوى نەودايە

كە سەرتاپا، لە ئاوازی بەھەشتى خواوہ پەيدايە «ھەردى»

ئەو ھەنگاوانە لەگەڵ خوياندا ريگای پر دركودالى دوورى
دەپيچنەوہو لەدۆزەخى تەنيايى و زيندانى غوربەتو عەزابى
بيتويى پرگارم دەكەن!

من بە بيستنى سلاويكى تۆ، شاگەشكە دەبم، چ جاي
جەنابتان بە لوتف و كەردمى خۆتان، تەشرىف بەيئەنە ديوانى
غولامى خۆتان!!

قاصيدى گەر بى، لە تۆ بينى سەلام و بيتە لام

زيرى كەوشى ماچ دەكەم قوربان، بە تۆزو گەردەوہ «صافى»

ئەى ھاوار، منى غولام چۆن توانيم پشت لە تەختى شاھانەى
تۆ بكەم ئەى سازادەكەم، لە كاتيكدا جگە لە من، كەس نەيتوانيوە
ببيتە غولامى بەردەرگانەكەت...

گەر غولاميم بى كەرمەكا، پادشاھيم كەى دەوى

جيم لە بەردەرگا نەبى، روتبەو نيشانم بۆجيبە «صافى»

تۆ سروەى رۇخو لەزەتى ژيانى، تۆ ئەو كەسەى كە لە نىگەى
تۆۋە، دىنيا دەبىنەم، تۆش ھەر بەو شىۋەيەى دەبىنى، كە لە
مىنەۋە ديارە، چۈن تۆ بەگلىنەكانى من دەروانى!
نازىزم، ئەو رۇژەى گەيشتمە زيارەتى بالأت، پىت گوتەم: نىرە
چەند خۇشە!!

نازدارەكەم، ئەۋە ھەستى دلەۋ زمانى رۇخ! لەۋ شوپنە
خۇشتر نىيە، كە يارى خۇشەۋىستى لىيە، ئىدى ئەۋ شوپنە،
ھەر شوپنىك بىت!

بە گەيشتنى مەۋكىبى شاھانەت، ئىدى شەمالى عەنبەربۇى
ھەناسەت رۇخەم مەستەكا، سەفا دەبەخشى بە ناخە!

كە دەگەمە حزوورت، لە قوتابخانەى ئەۋىنى تۇدا، چۆك
دادەدەم، وانەى ئەۋىنى پاك ۋ عىشقى حەقىقى دەخوئىنەم، لەۋىدا
لە جىھانە گەۋرەكەى خۇشەۋىستى پاك ۋ ئەۋىنى بەرزو شىۋاداردا
لە زىلۋزاك ۋ زەلكاۋى دىئاۋىستى، پاك دەبەۋەۋە غەرقى دەرياي
نوردەبەم! رۇمى دەلىت: ئەۋەى كراسىكى لە عىشقىدا دىراندېى،
ئەۋا لە ھەمۇۋ تەماعو خەۋشنىك پاك بوۋەتەۋە!

لەۋىدا لە دەركاى دلەۋە دەچمە نىۋ مەملەكەتى ئەۋىن!
لەۋ مەملەكەتەدا مەۋقەكان تەنھا ۋىلى رۇخەن نەك جەستە، چۈنكە
ھەمۇۋ دەزانن ئەۋەى ۋىلى جەستە بىت، ھەرگىز لە رۇخ تىناكات!
ئەۋەى تەنھا بە زمانى لاشە بدوئى، ھەرگىز فەىرى زمانى رۇخ نابىت!

لهويدا بهنده جگه له تۆ شوغلى شاغىلى نىيە!
هه موو عالەم به كه سبو كارى مه شوغلن نه مەبەندە
هەميشە عاشقى روتەم، شەهیدى چاوى شەهلاتەم

«نەحمەد موختار»

ئەو ساتانەى كە وەكو پەرۋانە بە دەورى چراى پوخسارتا
دەخولیمەو، هەموو ئاۋاتەم گەشتنە بە ئامیزی گەرمت!
ئای لەو ساتانەى كە وەكو پەرۋانە، خۆت دەخزینیتە ئامیزی
گەرمى یارەو!

ئای لە چۆرۆ لەزەتەى رۆح!

تۆم لابی، بەهاری دەگەرپ پاییزى عومرم

لاشم نەبى تۆ، پاییزە عومرم لە بەهاری «كوردۆ»

نازیزم گرنگ نىيە لە كوئیت، گرنگ ئەو دىە لە ژىرا سىبەرى
كەپرى خۆشەويستى یاردا، چرکەکانى ژيانەت بگوزەرى! چونكە
تێپەرپوونى چرکەکانى تەمەن، دوور لە هەلى هەناسەت مردنە،
هەر ساتەو مردنێكى جیاواز، چونكە مردنى عاشقان، يەك چۆر
نىيە، رۆژى دەیان جار دەمرن، تا دەگەن بە زیندەگى رۆح!
سەختترین و دژوارترین ساتەکانى ژيان، ئەو ساتەى كە
لەگەل ئەو كەسەدا دەژى، كە كەس هیندەى ئەو خۆشى ناویو
تۆش كەست هیندەى ئەو خۆشناوى، وەلى لەناكاو خۆت بە
تەنیاى تەنیا دەبینیتەو!

من ئىستاش نازانم چۆن توانىم مالاوايىت لى بىكەم، ئەو
پەنجانە چۆن ھەلنەومىرىن كە دوعاخوازيان لە تۆ كىردا
مافى خۆتە سزام بدەيت، نەدەبوا من ھەرگىز جىت بىلەم..
لە بەينى ئىمە شەرت وابوو، جودايى يەك نەكەين ھەرگىز
وبىفای عەھدەت نەبوو قوربان، بەجىتەشتەم بە تەنبايى
«صافى»

بەلام خدا دەيزانى لەگەل ئاوابوونى خۆرى ئەو ئىوارەپەدا،
ئەو كاتەى بۆ دواجار ئاورم دايەووە دوا سەرنجەم لە سىماي
نورىنت دا، ئىدى چىم بەسەرھات!

چۆن گرى جودايى وەك گرى چلەى ھاوین چروى ھەزو
ئاواتو خۆزگەكانى يەك يەك ھەلدەپروكاندىم!!
بۆ وادەزانی، جودايى ھىندە ئاسانە؟

ھىجران و دوورى تۆ نەيەشتەم ئەزىزم، تاسەو چاوەروانى
دەدار، سەبرو قەرارى بىردەم بەتالان!

عومرى من سوتا، لەنىو كورەى غەمى ھىجرو فيراق
كەيلى مەيلو دەردى تاسەو ئىشتياق «كەمەندى»

من بى تۆ بەخودى خۆشەم نابەلەدم، بى تۆ ھەست دەكەم
ھۆيەك بۆ وجودى من نىيە! ئىدى من كارىكم نامىن، وشەيەك
نامىن بىدركىنەم، بى تۆ، بۆ كى بدویم؟ چى بلىمەو باسى چى
بىكەم؟!

هەتا لەو یاری دەمسازە جودا مام

«مەحوی» **وێکو نە ی بێ نەوا، کە وتووومو بێدەنگ**

بەلام توخودا ئیدی بە دەردی جودایی سزام مەدە،
تالای دووری مەکە بە گەر ووما، چونکە هیچ شتێک
هێندە جودایی تالو دژوار نییە، هەرچی دەرست
بیکە، جگە لە هیجران، توخودا ئیدی کاری وا نەکە!
تۆ بە لوتفی خۆت بمبەخشە، من چیم هەیه بیدەم لە
کەفارتی گوناھەکانمدا، جگە لە رۆحێک کە هەرگیز بۆ سەودای
رێزوانی تۆ ناشی!

منی گەدا، چیم هەیه ببەخشم بە تۆ، سەرمایە من تەنھا
ئەوینی تۆیە!

نازیزم تۆ دەردو دەرمانی منی، عیللەتو شیفای منی، گەر
نەیهی بۆلام، من لە چاوەڕوانی و تەنیا بیدا دەمرم!

گوێڵەندام، ئە ی تەنافی گەردنم، زولفی پەریشانت

عیلاجی! چارەیی، روحمی، ئەمان دەستم بە دامانت

«وفایی»

من بەرگە ی هیجران ناگرم، سەحەر لە نالە ی جوداییم
ببزاربوو، مانگە شەو بەزەیی بە گریانێ مندا دیتەو، گەر تۆ
بەزەیی بە مندا نەیتەو، ئیدی خو من جگە لە تۆ کەسم
نییە!

رېځگه چاوه‌پروانی بهرنادهم، له هاتنت نائومید نابم، گهر
له سهرمه‌رگیشا ته‌شریفت بگات، شادم به‌وهی پړوحم بکه‌مه
شاباشی هاتنت!

په‌حمی بکه نازیزم به دیدی ته‌پرو جهرگی برژاوو په‌نگی
زهردو دلی بریندارم، من نه‌خوشو توش‌حه‌کیمی منی، دهرمانی
دردی من ته‌نها لای توپه، ئه‌ی مهره‌می زامو برینم.

دل نه‌خووشی دهردی هیجره، جانی جانانم وهره
له‌ت له‌ته جهرگو هه‌ناوم، ماهی تابانم وهره
عیلله‌تی دهردو شیفاکهم وا به لیوی شه‌ککهرت
مایه‌ی ژینو حه‌یاتم، دهرودهرمانم وهره

«تاهیر به‌گی جاف»

دهستم به‌دامینت، ته‌نها بو هه‌والپرسینی نه‌خووشه‌که‌ی
خوت، سه‌ری له کوئبه‌ی نه‌حزانی ئه‌م غولامه‌ی خوت بده،
ته‌نها نیگایه‌ک به تیله‌ی چاوه‌کانت، به گهنجی قارونو سیحری
هاروتو ماروت نادهم.

شه‌کوا‌ی دل و نه‌رزوحالی پړوچه، شازاده‌که‌م.....،
چی ده‌بی جارئ داوام قبول بفرمووی..

بو هه‌والپرسی، نه‌خووشی خوت، چپیه گهر یه‌ک ده‌می
یا له‌بهر خوا، یا له‌بهر په‌غمی په‌قیبانت وهره

«صافی»

سیمسرا توری دلم

جگه له خشه گه لای ودریو که باخه وانه ردین چه رموده که،
کوی دهکردنه وه، دهنگیکی دی نه ده بیسترا، نه و سائله های سائله
گه لای زمرد کوده کاته وه و پروژدکانی ته مهنیشی پهرشو بلاو..

گه لاپړزان گولای باخانی دابا
به هاری دیکه دی نهم داخه لایا
هه ناسه ی باخه وانی پیره دهیگوت!
هه زاران خوژگه زینی من وهابا!

«شهریف»

به لام شازاده که من شادم به و دی گه لاکانی ته مهنم بو
گه یشتن به به هاری مهله که ته که ی تو به خشی!
دمزانم له جیی هه موو گه لایه کی ودریو گولاله یه کی سوورم
پی ده به خشی!

نیدی هه ناسه بو پروژانی ته مهنم هه ناکیشم، به عومری
بابردووی نازانم!

نه و پروژانه ی من گه لای ته مهنم دمو و راند، له چاو وروانی تو دا
وه ستا بووم، چما گه یشتن به تو هیند ه ناسانه؟

گه یشتن به میترگی ناواتو کانیاوی حهزو باوهشی هه ستو
نه ستو سوژو یانه ی دل، نه گهر له دوا ساته کانی زیانو
دوا هه ناسه کانی ته مهنیشدا بیت، مورادیکی هیند ه بهرزه، به های
به هه موو ته مهن سهدا ناکری!

ئاي كە چەند خۇشە ژيان و عومرم

لە خاك و پاي تۆ، گيان دەرچى بىرم

«وەلى دېوانە»

بە گەشتىنم بە تۆ، گەشتىمە ئەو دىققەردى كە ئىدى نە
خۇرى ئاوا دەپىتو نە بۇنى بارانى لى دەپرى..

لە نىۋەراستى بەھاردا لە نىۋو گولستان و گولزارى گوللاو
پىچانەدا بۇ بۇنى تۆ دەگەرام..

لە نىۋو زىخى شۇراوى نىۋو كانى و چەمى بەفراودا، بۇ نىگاي
پاك و دلى شۇراوت دەگەرام..

لە نىۋو ئالەو چرىكەى رەۋە قوللىنگەكانى گەرميان و كويستاندا،
بۇ ئاۋازى تۆ دەگەرام!

شيعرم نوسى و چىرۆكم داناو بوخچەيەكم پىركرد لە يادگارى!

بىپارم دا بۇ تۆ نەبى بۇ كەسى نەخوينمەۋە!

تەنھا بۇ ئەو شوپنە دەگەرام كە تۆى لى دەزى....

ئەو شوپنەم بەلاۋە گرنگ نەبوو كە خۇمى تىدا دەزىم،

چونكە دەمزانى بە ھاتنى تۆ ھەموو شتىك دەگۆرى!

چەندە خۇشە «حەمدى»، جارى بىتە ئەم ويرانەيە

جا دەبىتە قەصرى جەننەت، كولبەى ئەحزانى من

ئەگەر ھەموو عومرى فانى و باقىم بىكەمە شاباشى ئەو

رۆژەى تەشرىفت ھىنا....

ھىشتا ناتوانم لەسەر ئادابى مەھەببەت و مەراسىمى ئەۋىن،

دلۆپىك لى دەرياي خۇشەويستىم دەربىر!
گەر تۆنەباي پۇحم بە كى ئاشنا باو، لى لاي كى وانەي
ئەوينى خويندبا، كى لى تاريكىستانى عەدەم دەستەكانى گرتىامو
بىوايە بە ھاودەمى پۇحم!؟

من حەكايەتى دلىم بۇ كى باسكردبا؟
كى فرمىسكەكانى بۇ سىرىپامو ئارامى بىبەخشيایە بە ناخم؟
شەوانە دەردى دلو شەكوای پۇحم بۇ كى بەيان كىردبا!
كى پەراوى دلى منى دەكردهو دەپىرەدپىر دەخويندەو!
لەگەل كىدا فرمىسكە رشتىباو بە پرووى كىدا لى ناخەو
پىكەنىپام!

گەيشتن بە تۆ سانا نەبوو، سازادەكەي دەقەرى پۇحم!
سەيرن ئەوانەي وادەزانن ئەويندارى ھىندە ئاسانە! نازانم
چۇن دەتوانن ناوى عىشقو ئەوين بەيىن!
ئەوان جگە لەو ناو ھىچى دى نازانن! چما ئەوان بۇنى
عىشقيان كىردوودە؟ نا ھەرگىز....!

تەنھا سىروھىەكى گولوى ئەوين، مەرف مەست دەكاتو بە
جىھانىكى ئەفسوناي ئاشنا دەكا!
جىھانىك شوپىن جىگاي بۇ نىيە!
تۆ لى ھەر شوپىن بووى من لەوئىم!
بۇ ھەر شوپىن بچى ھاودەمتەم، ئىدى ناتوانم چىركەيەك لىت
جودابم!

دواى زەمەنىڭ لە ئالەى جودايى و غوربەتى رۇخو تەنبايى دل،
ئىدى بى ھاودەمى ھەستو نەستم نامەوېت ھەناسە بىدەم!
دوور لە نىگاي تۇ كويرو دوور لە چىرپەى تۇ كەرو بى
گفتوگۇى شىرىنى تۇ لالە!

من ئىدى ناتوانم بى فەرمانى ئىمپراتۇرى دىلەم بىسردەم،
ھەمىشە دەستەونەزەر بۇ بەخشىنى رۇخەم لە خزمەتتەم.

لە بۇ دەسلى چەمالى يارى كوردى
ئەگەر رۇخەم نەدەم، نامەردم ئەمەرۇ
ژيان لە خزمەتى تۇدا ھەلاوەتى رۇخو سكونەتى سەگىنەى
ئارامى و دىنبايى و ئىتمىنانى ھەقىقىيە!

ھەروەكو رۇمى دەلىت: گەر شەكر دەيزانى عىشقى تۇ چەند
شىرىنە، لە شەرما دەبوو دىلۇپىك ئاوو شانازى بە شىرىنى
خۇپەو نەدەكرد!

ئاي خودايە گرتنەبەرى رىگەى ئەوېن چەند دژوارە، وەلى
لە يەكەم ساتى گەيشتنە نىو مەملەكەتى ئەوېن ھەموو تالىو
نارەھەتتەكەن بىر دەچنەو!

بارىك خەم پەژارەو ھەناسەى ساردو دەردى بى تۇيى و
چىرۇكى تەنبايىم نامادە كىردبوو، وەلى كە تەشرىفتان ھىنا لە
خۇشىدا ھىچەم وەبىر نەما!

لە نىو خەندەكەنى تۇدا ھەموو تەوانەو!

بە ھاتنى تۇ ئىترەن خەمىكەم نەما!

كە خۇز ئەو خاك و خۆلەي بىرەردى دى
وتى تۆ خاكى، يا ئاوى ھەياتى

«مەھى»

لېرەدا ژيان رەنگىكى دىو سەعادەت وینەيەكى دى ھەيە،
لېرەدا ھەردووکمان بۆ يەك ئاراستە دەروانىن و بە يەك ئاواز
بى دەكەنین و بۆ يەك ئامانچ فرمىسك دەپژىن، لېرەدا خودى
خۆمان لە ياد دەكەين و لە يەكتەدا دەتوینەو.

ئىدى ناتوانىن بى يەكتەر ھەناسە بدەين و بەرداخىك بخەينە سەر لېومان!
شەوانە بى بۆنى كراسى يوسقىنت، خەو ناچىتە چاوانم!
ئەوينى من و تۆ ناسنامەى رۆحە، يەك چركە قېولى غەفلەت ناكاء!
جگە لە تۆ كەس نەيتوانى بىتو لەسەر شەپۆلى رۆحەم
شادەمارەكانى دلم تەيكاو بە ناخەدا رۆبچى!

كەس نەيتوانى گرى دلم بىكاتەو و دەكو ئىمپراتورىكى
سەرکەش ئالای ئەوين لە نىوەرەستى دلمدا بچەقینى!
من و تۆ زادەى يەك خاك و خۆل و، بۆى يەك بەھارو شەپۆلى
يەك دەريايى!

لەگەل تۆدا خۆم خۆشەوى! دىخۆشم بە تریەى دلم، ژيانم لا شیرینە!
چونکہ لە بەھەشتى دلى تۆدا دەژیم!

ھەرگىز نىشتمانىك نىيە لەو دله گەورەتر بى كە بى سنور خۆشى دەوئى!
كە شەپتان تاقى مىجرابى برۆى تۆى دى وتى: يارەب
لە سوجدەى ھەزردەتى ئادەم سەرى خۆم بۆچ داناو

«حاجى قادرى كۆبى»

له بهر ته و قی فیراق و نیشتیافت
فهراتی کرد، دلم تو قی به زاری
به جاری بم کوژه، خوینم بر پیره
خه لاسم که، له دمردی نینتیزی

«ودفایی»

مه تله بی دل

بېدەنگ مەبە، لە چرىكەى دەنگت مەحروروم مەكە!
لەگەل بېدە نكى تۇدا، ئىدى من، گويم لە ترپەى دلشيم
نابى!

ئەگەر قىرچەى ناخو رېژنەى فرمىسكەكانم نەبن، ھەست بە
زىندووىى خوشم ناكەم!
خەرىكم وەكو مندال، جگە لە گريان، زمانىكى دى نازانم، بۆ
گوزارشت لە داواى دل!

ئاخر من ناتوانم، بلئيم: چيم دەوئۆ كيم دەوئ!
وەكو نەى كونكونە جەرگم، لە تاو ھىجرانى تۆ بۆيە
بە سۆزى نەى دەسووتيم و بە نەغمەى نەى دەنالتيم

«وھابى»

چۆن بتوانم، بلئيم: من لە تاسەى جاوەروانى كەسىگدا
دەسووتيم، كە بىبەرامبەر خوشى دەويم، بەبى ھىج داوايەك،
تەنھا خوشى دەويم و بەس!
بە كى بلئيم، كە ئەگەر خەيال و ئەندىشەى دل نەبن، ناتوانم
چركەيەك بژيم!

ئەگەر سروەى ھەناسەت، لە بۆنى بارانا، ئاويىتەى پۆحم
نەبا، ئىستا دەمىك بوو، نىوم لە پەراوى زيانا، سىراپووەو!

دل رۆيۈۋە قوربان، لە وجود بە خەيالەت
دايم لە سەفەردايە، ئەگەرچى لە ھەزەردا

«تاھىر بەگى جاف»

خۆ من گلەيى، لە عەزابى رۆح و ئەشكەنجەي دل ناکەم، با
بگەمە دیدارت، با چاوم بە گلى دیدارى رۆخسارت بپژم، ئىدى
ئەو ئاوازە، با ھەر بەردەوام بىت!

من گەزەندەيەکم لە لەيلای دلم نىيە!

يَقُولُونَ لَيْلَى عَذَّبْتَكَ بِحُبِّهَا
أَلَا حَبِّذَا ذَاكَ الْحَبِيبُ الْمُعَذَّبُ

«مجنون لیلی»

ئەمە تەنھا پەيوەندى و ئالوودەبوونى مروفيك نىيە بە
مروفيكەو!

ئەمە تەنھا داواكارى و تەكايەكى سۆزدارى و ھەستىكى كاتى
نىيە!!

ئەو ھەتەلبى دل و ھاجەتى رۆح و ئاويتەبوونى خوينە، لە
شادەمارى مەحبووبدا!

ئەو ھەناسەي زىندەگى و ئاویزانبوونى دوو رۆحە، كە بى
يەكتر، دەمرن و نازين!

ئەمە جىھانى رۆحە، لاشە ھىچ مەقامىكى نىيە لىرەدا!

لىرەدا، مەرھەمى رۆح، تەنھا رۆحە!

ھەتوانى دل بۆنى ھەناسەي ئەويندارە!

سەد تەبیب ھاتو عىلاجى ئەم برىنانەى نەکرد
 تۆ عىلاجى زەخمەكەم كە، سا بە نامانم ودرە
 گەر دەزانى، چەند پەشیوہ حالەكەم، بۆ دیدەنت
 سەد ئەودەندەى زولفەكانت، دل پەریشانم ودرە «تاھىر بەگى جاف»
 وەرگىز ئەوینىك، ھەرگىز گۆرانى بەسەر نایەتو خۆرى،
 ھەرگىز ناوا نابى!
 گولزارى، ھەرگىز زەرد نابىو نورى، ھەرگىز خاموش نابى.
 لە دنیادا، ھەموو شت، قابىلى تەغىيرو گۆرانە
 بە تەنیا حوسنى تۆو عەشقى منە، نەیدىوہ تەغىیرئ
 «كەمالى»
 دل ناتوانى، تاسەى عومرى خۆى، بۆ كەس بەرگىنى، جگە
 لە تۆ!
 رۆح ناتوانى، چرپەى پازى، بە گوچكەى كەسدا بچرپىنى،
 جگە لە تۆ!
 بىنايىم، ترووسكەيەك بەدى ناكات، پەپوولەى خەندەيەك،
 لەسەر خونچەى لیوم، نانیشیتەوہ!
 سروەى شادىيەك، خۆى ناكات بە ژوورەكەمدا!
 گەر تۆ نەبى، وشەكان مالاًوايىم لیدەكەن و شىعر نایەتە
 دیوہخانم!
 گەر تۆ نەبى، من بۆ كى بنووسم؟!

گەر تۆنەبای، لە چاوەروانیی کیدا، ئەستێرەم دەژماردو لە
تاسەى کیدا، هەناسەم تیکەڵ بە بای خەزان دەکرد؟
تۆم نەبای، من چاوەڕۆی کیم کردبا، تا چیرۆکی تەمەنمی
بۆ بگێڕمەوه؟!

ئەم عومرە عەزیزە، کە لە بۆت، نەقدو دراو
سەد حەیفو درێغا، کە موسوڵمانی نەماو
عومریکی درێژە، بە خەيالى سەرى زوڤفت
سەوداو پەريشانم و سەودايەکی خواو

«نالی»

دەزانم، ئەم هەستەى من، دڵۆپیکە لە دەریای بێبنی هەستو
نەستى بێسنوورت!

دەزانم، دەترسێ!

لە لێدانى دڵ، دەترسێ...

دەترسێ، ئیدی نەتوانی، چاوەڕۆ بکات...

دەترسێ.... لە لێوەکانى دەترسێ!

دەترسێ، چیدی نەتوانی، رازی ئەوین، بشاریتەوه!

دەترسێ، ئیدی گوێچکەکانى، لە دەست بەدى، چونکە ئەگەر

چرپەى نازى نازدارى دلى، پى نەژنەفى، ئیدی وتەیهکی دى،

نابیس!

سەیرە، گیانی من سەیرە!

لە دنيایەكدا، جېمان نابیتەوه، كە جیگای هەزاران هەزار

كەسى تیدا دەبیتەوه!

لەو پۆژهوه تۆم ناسی، ئیدی نەمتوانی، جگە لە دلی تۆ، لە

هیچ شوینیکدا ئۆقرە بگرم!

چاودەكەم، كەى بى زەمانى، زوو بە زوو

دابەشبین بى غەمى دل، دوو بە دوو

دەفتەرى رازی گلەى رۆژى فیراق

بیتە مەیدانى بەیانۆ، موو بە موو

چەندە خۆشە، بۆ منو تۆ پێكەوه

ودك گۆل و بولبول، بەشیویدی رۆوبەرۆو

«ناری»

ئارام بگرە، سازادەكەم، وادەى لیقا نزیكە.....

ژووانى رۆح، بە چرای ئەوین رۆوناكە.....

ئینتیزارى وەسلێ یارو قدومى ئیمپراتۆرى دلە!

هەموو شەویك، بە خەيالى ناوازی تەشریفى تۆوه.....

خەو دەچیتە چاودەكانم!

لە گویمە دەنگى دەقوبابى دل دى

خەيالى یارەكەم، میوانە ئەمشەو

«سالم»

مىرۋى مەن

ۋەرە گىلانە، دوو چاۋم، مالاۋ جىتە
گىلانە چاۋەگانم، تىۋى رېتە
دەترسم؛ پىي نەزانى، پىت، گە دانىي
دروۋى برژانگى مەن، ئازارى پىتە

(بابا تاهىر)

مېژووی من، ئەو رۆژدە دەستی پیکرد، کە گەیشتم بە تۆ، ئای
 چەند گرنگە؛ مەرۆڤئیک بۆ تۆ مېژوو بیت!
 تۆ تەنھا مەرۆڤئیکى ئاسایى نەبووی!
 تۆ ئەو کەسە بووی، کە ملیۆنەھا سائە، لە نیو رۆحى مندا
 دەژىای، بۆیە منیش وێلى دیدارى تۆ بووم!
 ساتەکانى من، لەگەڵ تۆدا، بە رۆژو مانگ نازمێردرین،
 ھەموو ساتیک لەگەڵ تۆدا، تەمەنیکى نوپىيە!
 ئیستا من، بەتەمەنترین مەرۆڤى سەر زەویم!
 تەمەنیک لە سایەى ئەوینیکى ئەبەدیدا!! تەمەنیک، کە
 ھەرگیز دیارى ناکریت! تەمەنیک، کە پیری ناناسیت، ئەودى
 کە شەیدای مەرۆڤئیکى وەکو تۆ بیت، ھەرگیز پیر نابیت! چ جاي
 ئەودى، تۆ شەیدای بیت...!
 تۆ ئەى گولای شیعرو ھەناسەى ھەورو سەفای باران!
 ئەى ئەلبومی خەونو میودی بەھەشتو دەریای زیوو
 نەسىمى فیردەوس!
 لەو ساتەودە تۆم دیودە، گلینەى چاوم لە نیو شەونمى
 فرمیسکەکانیدا، تەنھا وینەى تۆى شۆریودەتەودە جگە لە تۆ،
 کەسى دى نابینی! تۆ مەرۆڤئیکى بۆ ھەموو وەرزەکان.
 شەپۆلى ھەنگوینى، شەنى گولای
 چەپکە گۆلى ھەمیشە بەھارى!

شەوچراي ديوەخانى دىلى!

تۆ ھىزى ھەناسەو ترووسكەي ديدەو، سەبەبى وجودى منى!

خودايە، دەبى ژيانى بى ئەوين چۆن بى؟

دەبى مرۇقەكان، بى ئەوين چۆن بژين؟

من ھەرگىز بى ئەوين نەژياوم....

بەلام دىليام، ژيان بى ئەويندارى پۇخ، دۆزەخە!

بى نوورى پوخسارى تۆ، پۇژم شەوو شەوگارى پەشو بىچرا دەبوو!

تـرازووى زولفى پۇژو حوسنى كيشا

تەفاوت ھەر لە ئەرزو، تا سەما بوو

خەتى توپرەي شىكستەي بۆيە ھەل بوو

لە شەودا كولمى بى شەم، شەوچرا بوو «نارى»

نەو مرۇقانى من دەمىنين، وەكو پارچە شووشەي

پەنگاوپەنگ، تەنھا لەبەر تيشكى خۆردا دەبرىسكانەو! تەنھا

تۆ بووى، لە تاريكايى شەودا، چل چراي ديوەخانى دىلى بووى!

لە سەرەتاي شەو تاريكو ساردەكانى زستانا، لەدايكبووى، تا

باوەشى گەرمو دەرياي مېھرو خۇشەويستىو سۆزو ئەوين بى بۆ من!

خۆ گەر باوەشى سۆزى تۆ نەبا، لە وەدشومەي شەو

ساردەكانى تەمەنما پەق ھەلدەھاتم!

ھەلى ھەناسەت نەبا، سىنگم شەقى دەبردو خوين لە

شادەمارەكانى دىلى، دەمەي!

خەندەى تۆنەبا، ئەستېرىيەك لە ئاسمانى مندا، نەيدەبرىسكاندا!
گولزارى وتە بەرزەكانى تۆنەبا، بولبوليك لە باخچەى
رۆحمدا نەيدەخویندا!

ئومىدى ھاتنى تۆنەبا، ھەموو ئىوارىيەك لەگەل مانگا،
ژوانم نەدەبەستا!

يادى لەدايكبوونى تۆنەبا، دەيان سالا چەپكە گولم بە
برزانگى چاوم گرى نەدەداو، لە چاودروانىتا، پرچى سېم
نەدەھۆنىيەو!

بەخەخشە، چەپكە گولى دەستم ژاكاو، گەلای گولم زەردو
بزرگاو، لىوى گولم وشكو چاوى خونچەم شەرمە!
ئەمە ھەر ئەو چەپكە گولەيە، كە عەيامىكە بە دەستمەودىو
زەمەنىكە خەزانى پايىز، دەستى ناوئەتە گەردنىان و گرى ھاوينى
گەرمەسىرىش، ھەلىان دەفرچىنى!!

گەر لە ھاتنت ئەبووم ئاگادار
ئەمچاند لە پىتا، گول و پىچانە
نەم ئەھىشت، كە پى بخەيتە سەر خاك
چاوم ئەكرەدە فەرشى پىت گيانە «كەمالى»
نامەو پىت دەستبەردارى ئەو چەپكە گولەبەم.....

ئەو ھاودەمى تەنپايى و ھەمپرازى رازو نەپنىنى ئەوينى ئىمەيە!
خۆ ئىمە ناچىن، بە بىننى گولكى گەش، گولە وشكەكان

فەرامۇشكەين!

ئەوان عەببىرى رۇحيان، بەخشى بە ئىمە، بۇنى گوللاويان،
تىكەل بە رۇحمان بوو!

ئىستا، ئىمە بۇنى ئەوينمان گرتوود، دەبىت سەرجاودى ئەو
گوللاو كۆي بىت؟

تۆ بلىنى فرىشتەكان، لە بەھەشتەود نەپەتەن!!

گوللاويك لىوانلىو لە پاكى توھرو وداو متمانە!

ئاي لە گەوردى ئەو خۇشەويستەي، لە خۇت زياتر متمانەت بېيەتى!

بۇن و رەنگى متمانە نەمرە!! ھەرگىز كال نابىتەود!

نازىزم، ئىستا نيوەشەويكى درەنگە، خەزان بە چارۆكە

رەشەكەي گەلەي دارەكان بەبا دەكا!

ودىشومە پرچى دارەكان دەرنىتەود.....

لىزمەي بارانىكى بەھىزە، يەككە لە شەو ساردەكان، وەلى

دلىيام، ئەم شەوانە، دەبى كۇتاييان بىبىت!

خۇ ودرز ھەر گەلەيزان و شەوان ھەر ودىشومە نابن!

ھەزاران گەلەي سەوز دەچنەود بە گز خەزانا،

بارانەكەش رووى گولەكان دەشواتەود ناخى باخەكان پاك دەشورى!

ئەمە سەماي عومرو دەوامى ژيانە، نازىزم،....

ئەمە سەمفۇنىاي ئاھەنگى ئەوينى ئەبەدىيە....

چما نازانى، ئەمشەو شەوى لەدايكبوونى تۆيە؟

ریگای نہوین

وَقَدْ: يَا لِمَ دَعَرُو لِمَ كَرَّيْهِ دَلَّه نَالِج سَكُونَت كَم
وَقَدْ: خَالِج دَوْبِج دَعَر دَوْبِج دَوْبِج كَرَّيْهِ كَرَّيْهِ دَوْبِج

سەختە ئەو رېڭايە، غەزەبە سلوكى ئەو تەرىقەتە، كەشكۆلى
پېر ئەسرېن و ئاھو جەسرەتى دەۋى، سوتانى نىۋەشەۋو ئالەى
سەھەرى دەۋى، سەرفى نەزەرى لە ھەموو مەتاعى دونىاي دەنى و
فەرماۋشكردنى جەمەى مەخلوقاتى دەۋى، تا بگەى بە ئۆخزنى
دل و سەعادەتى گيان و لەزەتى روح!

ئىدى بە ھىچ لايەكدا ئاور ئادەيتەۋە! ئەۋە رېڭاي ئەۋىنە..
خۆت ئىختىيارى دەكەى؛ بۇئەۋەى بە گېرى ئەو ئەۋىنە، زاخاۋى
مەعدەنى ئىنسانىت بگەى.. بسوتى، تا دەبىتە پشكۆ، لە دەرياي
فرمىسكى عىشق و تاسە و ئىنتىزارا، خۆت بىسمىل بگەى و دلت
بگەيتە بەفر!

بى ئەۋەى داۋاي ھىچ بگەى لە يار، تۆ تەنھا دەبەخشى،
ئەگەر بە كەلگى بەخشىن بىي! جەددى داۋاگردنت نىپە!

لەبەر تۆ دەمىرم و ئازىم لەبەر خۆم
دەسوتىم ۋەك شەم و قەت نايە بۆسۆم
ئەمن ئاورم لە خۆم بەردا لەبەر تۆ
كەچى تۆ خۆلى خۆم ئاكەى ۋەسەر خۆم

«سەيد»

تۆ ئىدى مولگى خۆت نىت، شازادەى مەملەكەتى ئەۋىن
خەزىنەدارى خەزىنەى دل و بەختى تۆيە نابى كەس ئاۋازى
دەنگت بىيى جگە لە ئەو، نابى كەس گوڭبىيىستى ھەناسەت بى

جگه له نهو، تۆ تهنها هی نهوی و بهس!

له گهل كى قسه دهكهی، له گهل كى پی دهكهنی، بۆ كى
دەرپوانی جگه له یار، بۆ كه سیکی دی وجودی ههس؟!

خه یائی زولفی دهرناچئ له دل، تا دهرنه چئ پۆحم

سپیرراوه خه زینهی بهختی ئیمه بهو سیاماره «مه حوی»

تا نه گه بشتبووی به یار تۆ چی بووی؟! خۆت دهرانی، كه چی
بوویت؟ دلنیام هیچ نازانی!

تۆ جگه له بهر دهروازكهی نهو، ئیدی نیشتمانیکت نییه!
دەرگایهك، كه ههزاران ئهویندار، لهویدا پۆحی خۆیان
به خشی! به لام وهك سهعدی دهلئ:

«مردن له بهر دەرگای یار ئاسانه! نه مری و زیندوویی، جیی
سه رسورمانه!»

مردن لهو ریگایه دا، ئاواتیکه به دیهاتنی خهونی هه موو
ئهویندارانه!

كه سئ تۆ كوشتبیتت پۆزی مه حشه رزه حمه تی نادهن

نه گهر وهك من له نه م دونیا یه، سوتابی له هیج رانت «كوردی»

لهو پۆژه وه، گه شتمه بهر دەرگا كهت، ئیدی نه متوانی
چرکه یهك دهستی لی بهردهم؛ چونكه گهر وا بکه م دهرم!

تۆ بهرگی فریشتهت کرده بهرم، تۆ فیرت کردم چۆن بدویم، تۆ
وشه ئالتونیهه کانت خسته سه ر زارم، تۆ بۆنی به هه شتت پی به خشی!

تۆ بزمەت خستە سەرلىۋى وشكەم! دەستت گرتەم بەردو ئاسمان!
تۆ سۆماي چاوت پۇشن كىردمەۋە، تۆ كانىاۋى ماريىفەتت لە
ناخمدا تەقاندەۋە!

تۆ پېم بلى، من بە بى ئەۋىن، چى بووم؟!
پېش ئەۋەدى بگەم بە تۆ، نەمدەزانى كەسىك دەبىتە ھەموو
كەسم! نەمدەزانى پۇژىك دەبى، بى ئەۋ كەسە ناتوانم بژىم،
ناتوانم، لە دوورى ئەۋ، ساتىك ئۆقرە بگرم! نەمدەزانى پۇژىك
دەبى لە ھەموو دونيا غافل دەبم جگە لە ئەۋ، پۇژىك دەبى
ناتوانم چاوتروكانىك فەرامۇشى بگەم!

ئەگەر يەك لەمچە غافلېم، لەشەۋقى ماھى پوخسارت

لە حەشرا، بى نەصىبى جەننەتورپوبارى كەۋسەر بىم «كوردى»

من پېش ئەۋەدى بگەم بە تۆ، ھەزارو يەك خەمە ھەبوو، كە
گەپشتم بە تۆ، ئىدى ھىچم بىرنەما، دەمويىست، كە تۆ ھاتى
خەمى دىلت بۇ باس بگەم، بەلام كە تۆ ھاتى، من ئىدى چىت
بۇ باس بگەم؛ چۈنكە بە ھاتنى تۆ، ئىدى خەمى دىلم نەما!
من ئىدى ۋەكو حافىزى شىرازى دەلى:

«نىيە لەسەر لەۋحى دىلم،

جگە لە ئەلفى قامەتى يار»

پېم ۋايە كاتىك مەرۇف رېڭاى حەقىقى خۆى دۇزىيەۋە،
ئىدى ستەمە، ئەۋ رېڭەيە نەگرى؛ چۈنكە ئىدى بۇ كۆى دەچى،

ئەگەر لەو رېڭايە لا بدار؟!

لە بۆ وەسلى جەمالى يارى كوردى

ئەگەر پۆحەم نەدەم نامەردم ئەمەرپۇ

يارى شيرينەم، تۆ فيرت كردم، كە رېڭەى ئەوين، نالەى
نەيىو قرچەى دەروونى بەكۆل و خويناوى دەروونە، تۆ منت
خستە سەر رېيازى شەمو پەروانە!

تادل نەسووتى دەم بە دەم، فانى نەبى سەر تاقە دەم

پەروانە قەت ناگاتە شەم، ناوايە رېڭاى عاشقان «وفايى»

دەزانم تۆش شەوانە، لە كۆلبەى ئەحزانى خۆتا، گەرمەشىنو
مەراسىمى حوزنو ئەلەمى دوورى، بەرپا دەكەى!

دوورى لەو كەسەى لە خۆت خۆشتەرت دەوى، لە ناوى
خۆت زىتر بېى ناشناى، لە ھەناسەت زىتر ھەستى پى دەكەى،
زەحمەتە، زۆر زەحمەتە ئازىزم!!

دەزانم تۆ ناتوانى بى ئەو كەسە، دريژە بە ژيانەت بەدى،
دەزانم تۆ لە ھەموو شتە بىزارى، تەنانەت لە پۆحى خۆشت!

ئەگەر نايەن لەگەل خۆتان، بەكوشتن ساعىلاجى كەن

كە وەللا ئەو لە پاش ئىو، لە پۆحى خۆشى بىزارە «كوردى»

دەزانم گرى دوورى و تاسەى دىدار، ژوورەكەى كردووى بە گوانوو!!
بەلام نازدارەكەم، تۆ بە فرمىسكى چاوەكانت، عەرشى مەملەكەتى
ئەوين دەشوى، تا بۆ ھەميشە پاك و بىگەردو جوانو نەمرى!

تۆنەگەر خاودنى ئەو دىروونە پاكو دلە بىگەردو روچه
بەرزە نەباي، نەدەبووى بە سازادەي مەملەكەتى ئەوين!
ئەويندار، تا نەبىتە گەردى بەرپىي يار، چۆن دەستى دەگاتە
دامىنى!

برا، تا نەبىيە تۆزۈ گەردى بەرپىي
بە زەحمەت، چاكي ئەو دامانە ئەگرى «بىخود»
زۆر كەس بە حەسرەتى گەشتن بەو دامىنەو سووتان و
نەگەشتن، ئىستا كە تۆ رىگاي ئەوينت گرتوودو يار مۆلەتى داود
بىتە حزورىو لە مەملەكەتى ئەوينى خۇيدا، تاجى شاھانەت
لەسەر نى، ئىدى چى لەو گەوردەرد، كى لە تۆ بەختەودەرتە!
دەس بە داوینى ئەوين بووم، دەس نەگەيە دامەنى

ئىستە دامام، كە ئەم دامانە، بەو دامانە چى؟! «سەيد»
رىگاي ئەوين؛ رىگايە بەردو ژوانى رۇحو بەھەشتى ھەموو
خۇزگەو ھىواو ئاواتەكان، خۇزگەم بە رىبوارانى ئەم رىگايەو
سالىكىنى ئەم تەرىقەتە پىر نوورە!

تا نەبوورى تۆ لەسەر رى، ناخەيە مەيدانى عىشق
سەرلە پىش پى دەبى، لەم رىگەيە دانىي «أولا» «مەحوى»

گشتن به تو

دل و دینی به جاری لی ستاندم نیو نیگای چاوی
به تیرئ دوو نیشانهای پیکهوه ئه و شوخه پیکاه
نه گهرچی نامه وی، من تو به بشکینم خودا چ بکهم
هموو جار روورده شی لای تو دم دهکا، ئه و بهرجه مه خاوه

ئەگەر ھەموو عومرم ھەنگاۋىك بىت، ئەوا بەرەو لاي تۆ ھەنگاۋ دەنىم،
چ فەزلىكى گەوردىيە خودايە، كە دەتوانم ھەزاران ھەنگاۋ بىنىم بۇ حزوورى
يار! خۇ من ئەگەر تاسەي گەيشتن بە ديوانى تۆ نەبى، ناتوانم ھەناسەيەكى
عومرم بە پىكەم، شەوانە شەوبۇي ھەناسەي تۆۋ مىسكى دىدارت نەبى، ناگەمە
بەرەبەيانى ئالەي ئەوينو گريانى سەھەرو پىشۋازى پۇژىكى نويم پى ناكىر!
ھىچ شتىك نىيە، بىمبەستىتەۋە بەم ژيانەۋە جگە لە تۆ، ھىچ
ناسنامەيەك نىيە، شوناسى من بى جگە لە تۆ، ھىچ نىشتمانىك نىيە
تيا بىسەرەم، جگە لە دلى تۆ!

من بەو شەمالە دەژىم لە مەملەكەتەكەي تۆۋە ھەلدەكا

بەسەر دلدە لە قاپى فەيزەۋە دى نەشنە، بەي دەر پەر

چ غەمزەي ديدە مەخمورىكە، ئەمشەۋ كون دەكا سىنە «مەھۋى»

لە ھەموو شتىكدا تۆ دەبىنم، لە ھەموو ھەنگاۋىكەدا لەگەلم دەژى،
ھەرچەندە من بۇلاي تۆ دەچم بۇ گەيشتن بە تۆ ھەنگاۋ دەنىم،
بەلام تۆ لە خودى خۆم لىم نىزىكتىرى!

ھەستىكرىن بە وجودى تۆ، بەردەوامىم پى دەبەخشى، مانا
دەبەخشى بە ژيانم، بى تۆ حىكمەتلىك لە بوونى من نامىنى،
بى تۆ ژيان جگە لە عەبەس چىدى نىيە! جگە لە باۋەشى تۆ،
ئەمانىك نىيە بۇ پۇچم، ئەگەر جگە لە مەملەكەتەكەي تۆ،
ھەر شوينىكى دىم بى خوشبى، من ھىچى لە ئەوين نازانم!

فەرەزەن ھەموو دونيامنو عومرى خىزم بوو

بى جەننەتى پرووى تۆ، چ ھەياتىكە، چ ژىنە «ۋەھابى»

عومرى خدرو جامى جەم بە چى، ئەگەر دوورېم لە تۆ، مەن دەسووتىم
بۇ گەشتەن بە جەننەتى پوخسارى تۆ، سەرو مالم دەكەمە سەوداى
جەمالى تۆ، بىن تۆ، مەن ھىچەم نىيە ئەگەر شەوقى دىدارو تاسەى رۆزى
لىقا نەبا، مەن لە پىناۋى چىدا رۆزگارى ژيانم بەرپى دەکرد؟ ئەگەر سالىكى
ئەو تەرىقەتە نەبام، ئىستا مەستو جەيرانى چى لاپتەك دەبووم؟!

ئەگەر شەوقى جەمالى تۆ نەبى، مەن مەستو جەيرانم!

لەبەرچى بۆتە بولبول گول، چىرا بۇ چ بۆتە پەروانە «وفايى»

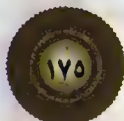
خۇ دەزانم گەشتەن بە تۆ ئاسان نىيە، چىما گەشتەن بە بەھەشتى
رۇخ، كەى ئاسان بووہ؟!

ئەگەر ئىستا شەوانە گریان مىۋانى چاۋەكانت بىو فرمىسك گولۋو
پىرژىنى رومەتت بكاۋ ناگر لە سىنەت بلىسە بدا، بەلام تۆ سەوداى
نىشتەمانىك دەكەى، كە ئىدى گول تىايدا ناۋەرىۋ دىل تىايدا ناشكىۋ
خەم وجودى نامىنى! ئىدى تىر بە چاۋانت لە پوخسارى ئەۋىندارى
خۇت دەروانى، ئىدى دوورى و جودايى و تەنىيى دەپرىتەۋە!

بۇ ئەو رۆزە دەسووتىم، كە ئىدى بە زمانى پەپۋولە دەدۋىين، بە
چاۋى شەۋنم تەماشا دەكەين، بە لىۋى گول پىدەكەنەين، بە دلى بەفر
ئەۋىندارى دەكەين!

مەن دەزانم بۇ گەشتەن بەو دەفەرە، دەبى قوربانى زۆر بەدەم، مەن
گولستانم دەۋى، بەلام ۋەك مەۋلاناي رۆمى دەلى: گول لەسەر بەرد
ناپۋى، ببە بە خۇل، دەبىتە گولستان!

ببە بە خۇل، تا بگەيتە ژىر پىى، تا بگەيتە ئەو مەقامە بەرزە

غولامانە سەرم دانالە بەرپىيا، وەكو زولفى

كەچى ئەو ھەر منى خستۆتە پشتگوى، وەك غولامانە! «مەھوى»

گلەيى ناكەم، خۆ ھەموو كەس ناتوانى بگاتە ديوانى سازادەى
مەملەكەتى ئەوين!

خۆ ھەموو خۆلىك بۆ خاكى بەرپىي شايان نىيە! دەبى چاودەروانى
ئەو پۇژە بكەين، خاكى ئىمە دەبىتە جى نەقشى قەدەمى يار!

خۆت دەزانى موددەتتەكە سەيرو پامەلى جەفام

كەى وەكو نەقشى قەدەم، لەسەر نىمە ژىر پىتەوہ «وہفایى»

ئەو دەفەرى گولستانە، دلى پاكو سىنەى چاكو چاوى بە ئاوى
عیشق شۆراوى دەوى، مەستى بە ھەستو شەمى سووتاوى دەوى!

دەلىلى چاكو پاكى پى دەوى، وەسلى پوخو زولفى

خودا شادى بە شانەى داو، سەفای جەننەت بە ئاويتە «وہفایى»

ھەمىشە دەمەوى بىمە شايانى ئەوہى بتوانم بىمە جزوورت، بتوانم ئەو
پىگايە بگرم، كە دەمگەپەنى بە تۆ، بە بىدەنگى، ئازارەكان بنۆشم....!

گوئى لە قسەى كەس ناگرم، كەس نە منو نە پىگاۋ نە مەتلەبى
عومرم نابىنى! جگە لە سۆماى چاوى عاشق ھىچ چاويك جوانى نابىنى!
ھىچ چاويك بە ھەقىقەت ئاشنا نابى! باسى سووتانى نىودەشەوو،
سەوداى عومرو بەخشىنى پۇچ، بۆ كى بكەم؟!

بە تارى زولفو گولئارى جەمالى تۆ بە پۇژو شەو

سەرم دەربەندى سەودايە، دلىم سەر گەرمى سووتانە «وہفایى»

كى دەزانى من بۆ دەسووتىم بۆ كاتى لە گولشەنى موحتەرەمت

نزيك دهمه وه گړی هه ناوم خه ریکه ده مکا به قه قنه س!

وانه ی سووتانو گړی ناخو قرچه ی دل بۆکی ئه دا بکه م!

مه نعی سووتانم ده کا نه بمه، له شه وقی ته لعه ت

چون نه سووتی ناته شی سوزان، که گه ییه نه وته وه «نه دمب»

بو گه یشتن به تو، هه موو دنیام وه لاناوه، نه بیر له هیج ده که مه وه و

نه ده مه ویت له بیر ی که سدایم!

ده زانم، گه یشتن به تو، ریگایه کی دریژی درکپژی پر مه ترسی و

پر ناسته نگو شاخو داخو ناخو ناھ و زوران بازی له گه ل مه رکه!

به لام نه و کاته ی نه ویندار، هیج نابینی جگه له ریگایه ک، که به

نه وینداری ده گه یه نی!

هه ست به نازاری ناکا، جگه له نازاری دووری، گوئ له هیج ناگری، جگه له

ئاوازی قافله ی نه وین! رازو نیازی خو ی بۆ که س عهرز ناکا جگه له نه ویندار!

مه ستی لبقایه که، که ده زانی چی روودمدا، گهر بیتو یاری دمرکه وئ جاری!

هه ناسه م دا به ناله، عهرزی حالی که م، که تاسا وه

له خویناوی دل و جهرگم دموونم که یله تا سینه

له عاله مدا، عه لامه ی سوچی حه شر، نیمشه و به یانی دا

خودا عالم، له چاکی نه و به روکه، دهرده خا سینه «مه حوی»

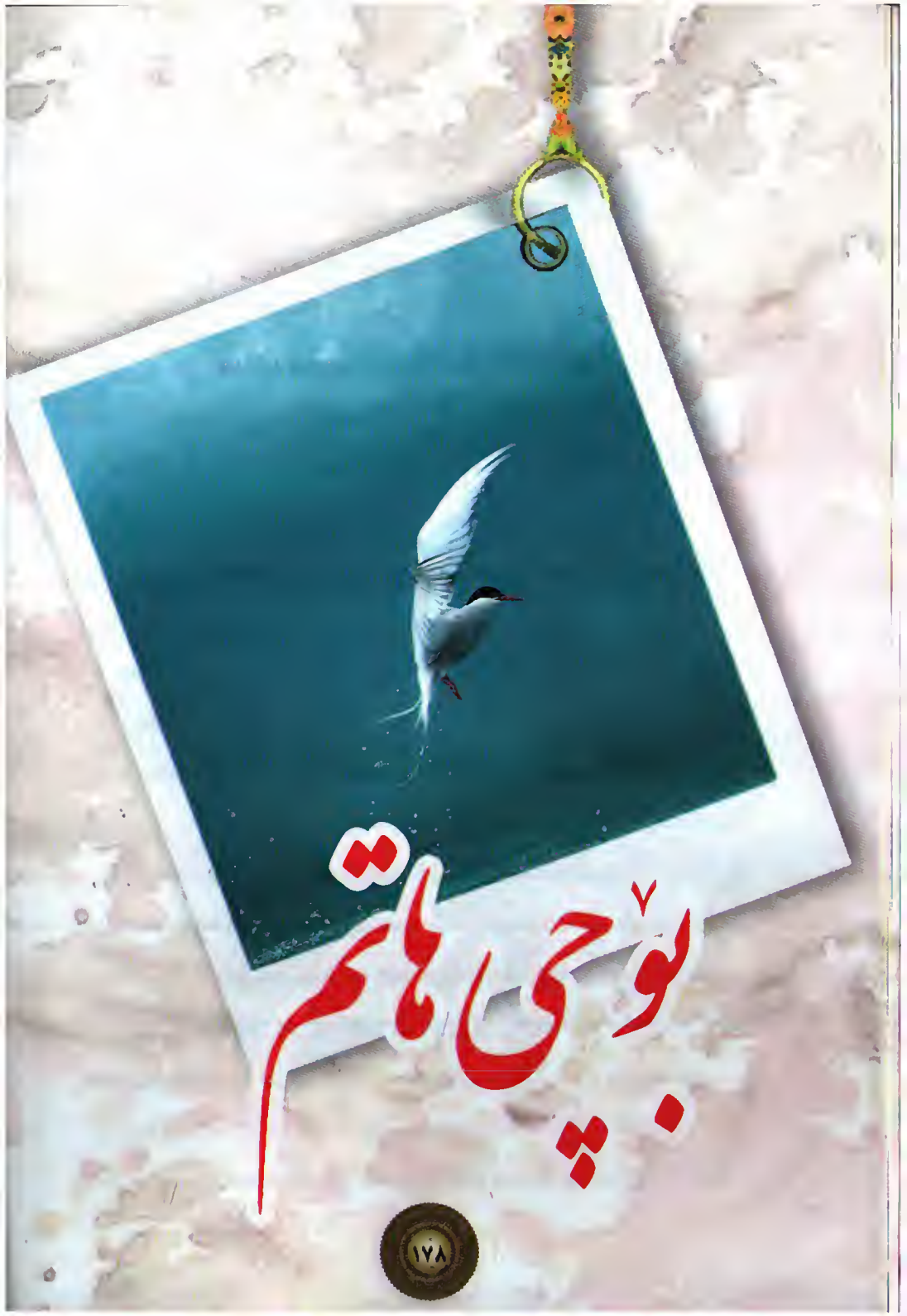
نازیزم، بیزاعه م موزجاته، وه ک کورانی یاقوب، چیم هه یه تا قابیلی

دیوانی یوسفینت بی؟!

نه گهر سه د روحو دل بینم، مورادی من ره و نابی

له بی له علی به من نادا، ده زانی روحو، چ شیرینه «وه فایی»

نوحی ہاؤس

دەريائى مىسكۇ غەنبەر، لىرە تاجىن
لەسەر بەرگى گوللىكى باغى حوسنت
هەزار، گولچىنى بىبەرگىو نەوا، چىن
ئەتۇ مىھرىو مەھروويان ستارەن
لە خىزمەت شەوقى تۇدا، شەوچرا چىن؟
من ھاتووم؛ فىربىم، فوتابىبىم، نەك مامۇستا.. مورىدبىم، نەك شىخ.. شاگردىم
نەك ھەكىم!

ھەرگىز وا نەزانى ھاتووم، تا بىكەم بەخۇم، نا.. ھەرگىز،..... شتى وا
چۇن دەبى؟

ھاتووم؛ بىم بە خۇل، تا بگەم بە تۇ.. ھەموو تەمەنەم بەدەم، تا لە
دەرياي حوسنى تۇدا، بەھرەمەند بىم!

ھىكمەتى پىر مەسئەلەى كۆلمت، لە بۇ كى ھەل دەبى
ھەر سەھىفە، سەد ئىشارەو پەمىزى تىدا جارىيە
خالى پوخسارت، ھىدايەتبەخشە، شەرحى زولفەكەت
قازى ئاسا، ھاشىيەى ئەگرىجەكانت لارىيە
پرووت وەكو ئاتەش، موزەت وەك شىشە، ئەپرووت قىمەكىش
مىروەھەت زولفەكەبابت، جەرگى پارەى "نارى" يە
ھەرچەندە ئازىزم، خۇشەويستى نابىنرى، ناخوينرى، ناتوانىن بىكپىن،
ناتوانىن فىرى بىن، ئەوۋە نىعمەتلىكى خودايىيە، فەيزىكى ئىلاھىيە،
خوداۋەند دەپخاتە نىۋە دلەكان، بە لوتفى خۇى، پۇھەكان بە يەكتەر
ئاشنا دەكا، دلەكان لە يەكدا دەتوئىنئەوۋە! نوورىك بە دلەكان دەبەخشى،
كە ئىدى، ھەرگىز پىگا ون ناكەن!!

ئاسودەيىيەك دەدۆزنەو، كە ئىدى، ھەرگىز ناتوان دەستى لى ھەلېگرن!!
منىش بۇ ئەو ھاتمە خزوورت، تا لە جىھانىكدا بژىم، كە ھەموو
كەس لەوئىدا، تاجى پاشايەتى لەسەر دەكەن! ئىدى باسېك، لە دونىاو
ماددەپەرستى نامىنى، لەوئىدا ئىدى، پېويستت بە كەسو بە ھىچ نىيە!
بىر لە ھىچ ناكەيتەو! نىگايەك ھەموو مەتاعى دونيات، لە بىر
دەباتەو!

ھاتم؛ تا لەسەر ئەژنۆ، لە خزمەتتدا، وانەى ئەوين بخوئىنم، چ
فەزلىكى گەورەيە؛ گەيشتن بە دىدارى ئوستادى دى! من ئەمەم بە
خەو، بە ئاوات دەخواست!

شەوئ لەيلا بە مەجنونى، و دەھا وادەى تەماشادا
دەبى رۆژى ببىنى من، كە تۆ رېخەيتە ، دەشتى خەو
مەحوى

ھاتم؛ تا چىدى، دىم لە سەحرانى تەنبايىدا، لە سەرما
ھەلنەلەرزى! ھاتم؛ تا چىدى سۆماى چاوم، لە چاوەروانىدا
نەتوئەو! ھاتم؛ تا چىدى دەستەكانم، نەبن بە تەوقى ئەژنۆم!
ھاتم؛ بۆئەو نەمرم، ھەناسە بەدم، بژىم.... راستىر بلىم.. ھاتم؛
تا جارىكى دى، لەدايك ببمەو و تامى ژيانى راستەقىنە بكەم!!
گەر دزىو بى؛ دىمەنى ژىنگە، ئەوين جوانى دەكا
خۆشەويستى، سەد برىنت لى بى، دەرمانى دەكا
دەردو ژانە ژىن، ئەگەر ھىوايەكى تىدا نەبى
گەر قەلاى دى ساردوسىر بى، روو لە وئرانى دەكا-ھىدى-
ئەو كاتەى باسى ئەوينى تۆ دەكەم، ھەموو دنيا بۆنى تۆ دەگرى،

دۆپىك لەو گوللە بەسە بۇ گوللەپۇرۇنى ھەموو دىنيا، ئەو ھەبىرى
 بەھەشتە، مىسك و رېحانى فېردەوسە، مەن بەو ھەبىرە خۇم شۇرى،
 پاك بوومەو، بەرزبوومەو بۇ كەشكەشانى ھەلەك، تەنھا ئەوينى تۇ
 تۈنى مەن بىشواتەو، لە ھەموو گوناھىك پاكەم كاتەو، ھېچ مامۇستايەك
 نەيتۈنى ھېندە چاۋەكانت فېرم بكا، مەن قوتابى چاۋەكانى تۇم، بۇيە
 كە دېمە حوزروت ھەز ئەكەم تەنھا تەماشى نېوچاۋانت كەم، بۇم
 كرابا نەمدەھىشت پىلۋى چاۋەكانت لىك بىئىت! تۇ بوويت سەرابت
 بۇ كەردم بە دەريا، خەيالت بۇ كەردم بە ھەقىقەت!

ژيانت كەردم بە خەون و خەونت بۇ كەردم بە ژيان! تۇ بوويت بى
 وشە، لەگەلم دوايت، بى دەركا ھاتىتە ژوورى دلم!

پىش ئەو ھەشەرىف بېئىت، ھەموو شوپنەكان تارىكبۈون!
 ھەموو تەمەن بە ھەدەر دەگوزەر! ھەموو ھىواكان زەردو ژاكاوبۈون!
 لە ژىر ھەزاران پەردى كىتېدا بۇ تۇ دەگەرپام... چاۋەپۈانى كەسك
 بووم بىت، دەست بكا بە گىرفانى دلم! بىئىتە سازادە مەملەكەتەكەم،
 ئىمپراتۇرى دلم، بىئىتە مېژووم، ئەمىرۇم، ئايندەم!

ئەدى چۇن ھەموو عومرم ئاۋاتى دىدارى تۇو حوزورى بەردەركى شاھانە تۇ
 نەبى..

وَإِنِّي لِأَهْوَى النَّوْمَ فِي غَيْرِ حِينِهِ،
 لَعَلَّ لِقَاءَ فِي الْمَنَامِ يَكُونُ - قيس لىبى -

ھەزدەكەم بە خەو، با كاتى خەۋىش نەبى، بەلكو دىدارى تۇم لە
 نېو خەودا دەست كەۋى! بەلام خەو كوا؟ ۋەكو مەھوى دەلى:

خەو دەزانى ئىيە، دەيۈت: دەبنو و بېمە خەوت
 نىك بەختەم بە ۋەنەۋزى بكا، ئەى بەختە مەدەد

